

คู่มือ

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒)

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เมษายน ๒๕๖๒

คำนำ

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ได้จัดทำคู่มือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ใช้ไปแล้วระยะหนึ่ง จึงเห็นควรปรับปรุงคู่มือการดำเนินการทางวินัยให้มีเนื้อหาที่ครอบคลุมและครบถ้วนยิ่งขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น การสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นซึ่งเป็นกระบวนการก่อนการดำเนินการทางวินัย และการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรง ได้ใช้ประกอบในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และทำให้การทำงานสะดวก รวดเร็วมากขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการทางวินัยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ก.พ. ระเบียบ ก.พ. และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนถูกต้องเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยข้าราชการนั้นเป็นการกระทำทางปกครองที่ต้องอยู่ภายใต้หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครองอันจะเป็นหลักประกันแห่งความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ

ในการจัดพิมพ์เป็นครั้งที่ ๒ นี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อความ และเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น การดำเนินการกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัยได้ใช้ประกอบการทำงานหรือเป็นข้อมูลอันจะทำให้ได้รับประโยชน์อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและผู้ที่มีโอกาสได้นำไปใช้ ในอันที่จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านวินัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการต่อไป

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

เมษายน ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บททั่วไป	๒
ความหมาย	๓
ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย	๓
การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย	๔
สาระสำคัญ	๔
การรายงานของผู้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗	๕
บทที่ ๒ การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและการชี้มูลความผิดทางวินัย	๗-๙
การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	๙
การชี้มูลความผิดทางวินัย	๑๐
ความแตกต่างระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น การพิจารณาในเบื้องต้นและ การสืบสวน	๑๑
ผลการพิจารณา	๑๑
แบบการสืบสวนหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริง	
● คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	๑๓
● คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๑๔
● หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๑๕
● หนังสือมอบหมายบุคคล (ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน)	๑๖
● บันทึกถ้อยคำของพยาน/ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา/ผู้ร้องเรียน	๑๗-๑๘
● รายงานการสืบสวน	๑๙-๒๐
ตัวอย่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	
● หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น/คณะกรรมการสืบสวน	๒๒
● คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	๒๓
● หนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	๒๔-๒๖
● หนังสือเชิญประชุม	๒๗
● หนังสือมอบหมายให้คณะบุคคลตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	๒๘-๒๙
● หนังสือแจ้งให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐาน	๓๐
ตัวอย่างการสืบสวน	
● คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๓๒
● หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๓๓
● รายงานการสืบสวน	๓๔-๓๖

บทที่ ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๓๘
การสอบสวน	๓๘
ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน	
๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๓๘
๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๓๙
กระบวนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	๔๐
ผลการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๔๑-๔๓
๑. สั่งยุติเรื่อง	
๒. สั่งลงโทษ	
๓. สั่งให้งดโทษ	
๔. สั่งยุติการดำเนินการทางวินัย	
๔.๑ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน	
๔.๒ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายก่อนมีคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวน	
การรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.พ. กระทรวง	๔๓
แบบการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
● คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๔๕
● หนังสือแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๔๖
● คำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน	๔๗
● บันทึกถ้อยคำของพยาน	๔๘
● บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	๔๙-๕๐
● บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	๕๑-๕๒
● รายงานการสอบสวน	๕๓-๕๕
● คำสั่งลงโทษลดเงินเดือน	๕๖
● คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน	๕๗
● คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์	๕๘
● คำสั่งงดโทษและว่ากล่าวตักเตือน	๕๙
● คำสั่งงดโทษ	๖๐
● หนังสือทัณฑ์บน	๖๑
● คำสั่งยุติเรื่อง	๖๒

ตัวอย่างการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (กรมเดียวกัน) ๖๔
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ต่างกรม) ๖๕
- หนังสือแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน ๖๖
- หนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๖๗
- บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ๖๘-๗๑
- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ๗๒
- รายงานการสอบสวน ๗๓-๗๗
- คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ๗๘

บทที่ ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๘๐

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ๘๐-๘๑

๑. กรณีตามมาตรา ๙๓
๒. กรณีตามมาตรา ๙๔
๓. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๔

ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน

๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง (ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ๘๒
๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง (แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ๘๒-๘๙
 - ๒.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
 - ๒.๒ องค์กรประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน
 - ๒.๓ การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
 - ๒.๔ การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน
 - ๒.๕ การประชุมนัดแรก
 - ๒.๖ การรวบรวมพยานหลักฐาน
 - ๒.๗ การประชุมพิจารณาเพื่อลงมติ
 - ๒.๘ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
 - ๒.๙ การจัดทำรายงานการสอบสวน
 - ๒.๑๐ รายงานการสอบสวน

ระยะเวลาในการสอบสวน ๘๙

การพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๘๙-๙๐

การสั่งยุติเรื่อง สั่งยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัย ลงโทษ หรืองดโทษ ๙๐-๙๔

การรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.พ. กระทรวง ๙๔

แบบการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง (แบบ ดว.๑) ๙๖
- หนังสือการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน ๙๗
- คำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน (แบบ ดว.๒) ๙๘
- บันทึกถ้อยคำของพยาน (แบบ ดว.๓) ๙๙-๑๐๐
- บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานฯ (แบบ ดว.๕) ๑๐๑-๑๐๒
- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ ดว.๔) ๑๐๓-๑๐๔
- รายงานการสอบสวน (แบบ ดว.๖) ๑๐๕-๑๐๗
- คำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ๑๐๘
- บันทึกกิจกรรมประจำวันของคณะกรรมการสอบสวน ๑๐๙
- หนังสือขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ๑๑๐
- หนังสือเชิญพยานมาให้ถ้อยคำ ๑๑๑-๑๑๒
- หนังสือเชิญผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานฯ ๑๑๓

ตัวอย่างการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ๑๑๕
- หนังสือการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน ๑๑๖
- หนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ๑๑๗
- หนังสือเชิญพยานมาให้ถ้อยคำ ๑๑๘
- บันทึกถ้อยคำของพยาน ๑๑๙-๑๒๐
- หนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาฯ ๑๒๑
- บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ๑๒๒-๑๒๔
- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ๑๒๕
- หนังสือขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ๑๒๖
- รายงานการสอบสวน ๑๒๗-๑๓๑
- คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ๑๓๒
- บันทึกกิจกรรมประจำวัน ๑๓๓-๑๓๔

บทที่ ๕ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

๑๓๖

กรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๑๓๗

กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑๓๗-๑๓๘

ตัวอย่าง

- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ๑๔๐-๑๔๑
- หนังสือรับสารภาพ ๑๔๒

บทที่ ๖ การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การสั่งพักราชการ	๑๔๔-๑๔๘
การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๑๔๘-๑๕๑
การสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ	๑๕๑
การจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๑๕๑-๑๕๒
แนวปฏิบัติในการจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการ	๑๕๒-๑๕๓
แบบการสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน	
● คำสั่งให้ข้าราชการพักราชการ (แบบ พอก.๑)	๑๕๕
● คำสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อน (แบบ พอก.๒)	๑๕๖
● คำสั่งให้ข้าราชการ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ) (แบบ พอก. ๓) ให้กลับโดยไม่มีความผิด	๑๕๗
● คำสั่งให้ข้าราชการ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ) (แบบ พอก. ๔) ให้กลับโดยมีความผิด	๑๕๘

ภาคผนวก

สรุประบวนการดำเนินการทางวินัย	๑๖๐
สรุประบวนการชี้มูลความผิดทางวินัย	๑๖๑
สรุประบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๑๖๒
สรุประบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)	๑๖๓
สรุประบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)	๑๖๔
สรุประบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง	๑๖๕
สรุประบวนการรวบรวมพยานหลักฐาน	๑๖๖
สรุประบวนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน (แบบ ดว.๕)	๑๖๗
สรุประบวนการดำเนินการตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง	๑๖๘
สรุประบวนการสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการ	๑๖๙
กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ หนังสือเวียน	
● ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗	๑๗๐
● หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๗๑-๑๗๗
● ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ	๑๗๘-๑๘๐
● การกำหนดตำแหน่งประธานกรรมการฯ	๑๘๑-๑๘๓

บรรณานุกรม

บทที่ ๑
บททั่วไป

บทที่ ๑ บททั่วไป

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารงานบุคคลของฝ่ายปกครอง โดยมีองค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภทเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัย เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาในฐานะที่เป็นบุคคลที่กฎหมายให้อำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล ป้องกันและดำเนินการลงโทษทางวินัยกับข้าราชการที่กระทำผิดวินัย การดำเนินการทางวินัยข้าราชการจึงเป็นมาตรการที่สำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติราชการ เพื่อให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งการดำเนินการทางวินัยก็เป็นกระบวนการเพื่อคุ้มครองข้าราชการให้ได้รับความเป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเสมอภาคกัน นัยหนึ่งเป็นการป้องกันมิให้ผู้บังคับบัญชาคลื่นแคล้งข้าราชการผู้ใต้บังคับบัญชาโดยไม่เป็นธรรมหรือปกปิดการกระทำของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยได้กำหนดไว้ในกฎหมาย และกฎหมายลำดับรองของระเบียบ กฎ ของข้าราชการพลเรือนสามัญ ส่งผลให้เกิดการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในระบบราชการต่อประชาชน กระบวนการในการดำเนินการทางวินัยขององค์กรของรัฐในฐานะผู้ใช้อำนาจซึ่งต้องอยู่ภายใต้กรอบที่กฎหมายกำหนดและยังเป็นการสร้างความมั่นคงต่อประเทศชาติ

การบริหารงานบุคคลภาครัฐโดยองค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภท จำเป็นต้องมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและวินัยเป็นปัจจัยหรือเครื่องมือสำคัญในการช่วยให้การบริหารงานขององค์กรภาครัฐบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการเป็นไปอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายขององค์กร ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้ควบคุมความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ เรียกว่า “วินัย” หากมีผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดก็จะต้องถูกดำเนินการทางวินัย ซึ่งการดำเนินการทางวินัยเป็นขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนดให้ต้องดำเนินการก่อนมีคำสั่งลงโทษทางวินัย กระบวนการนี้จึงเป็นการพิจารณาทางปกครองชนิดหนึ่ง ดังนั้น การดำเนินการจึงต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานความชอบด้วยกฎหมายของกระบวนการทางปกครองทุกขั้นตอน หากการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชากระทำไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ย่อมส่งผลให้คำสั่งลงโทษทางวินัยซึ่งเป็น “คำสั่งทางปกครอง” ไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย

พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๖ ว่าด้วยวินัยและการรักษา วินัย มาตรา ๘๐ บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ เพื่อควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน อันจะทำให้ข้าราชการเป็นตัวอย่างที่ดีเป็นที่ศรัทธาของประชาชน และหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยเพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ผู้ทำหน้าที่สืบสวน หรือคณะกรรมการสืบสวน ทราบถึง บทบาทหน้าที่รับผิดชอบ กระบวนการ ขั้นตอน หลักเกณฑ์และวิธีการสืบสวนหาข้อเท็จจริง เพื่อให้ได้ความเป็นจริงและยุติธรรม อันจะเป็นหลักประกันแห่งความเป็นธรรมและความมั่นคงแก่ข้าราชการ โดยมีจุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัยข้าราชการเพื่อให้ราชการดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ ความเจริญ ความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติ ความผาสุกของประชาชน และภาพพจน์ชื่อเสียงที่ดีของทางราชการ

ความหมาย

วินัย คือ การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน ซึ่งวินัยข้าราชการพลเรือน ได้แก่ บทบัญญัติวินัยที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เช่น กำหนดให้ข้าราชการต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น นอกจากนี้วินัยยังหมายถึงลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวได้

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามกฎหมาย เมื่อข้าราชการพลเรือนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ได้แก่ การสืบสวนหรือสอบสวนการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ การสั่งลงโทษหรืองดโทษการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด เช่น ให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย

๑. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗^๑

๑.๑ ราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ รัฐมนตรี / ปลัดกระทรวง / อธิบดี

๑.๑.๑ รัฐมนตรี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังนี้ ตำแหน่งปลัดกระทรวง และตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ

๑.๑.๒ ปลัดกระทรวง เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังนี้ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวง ตำแหน่งอธิบดี ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

๑.๑.๓ อธิบดี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังนี้ ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน/อาวุโส

๑.๒ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการส่วนภูมิภาค ดังนี้ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน/อาวุโส

๒. คณะกรรมการสืบสวน

๒.๑ กรรมการสืบสวน

๒.๒ ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้เสนอความเห็นเกี่ยวกับความผิดและสถานโทษ

๓. คณะกรรมการสอบสวน

๓.๑ กรรมการสอบสวน

^๑ ตารางผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ ในภาคผนวก

๓.๒ ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้เสนอความเห็นเกี่ยวกับความผิดและสถานโทษ

๔. คณะอนุกรรมการสามัญ ได้แก่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.จังหวัด

๕. ผู้ส่งลงโทษหรืองดโทษหรือสั่งยุติเรื่อง คือ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

กฎก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของการดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดที่มาของการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ โดย “หมวด ๑ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย” ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำคัญไว้ ดังนี้

๑. การกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีพฤติการณ์กระทำผิดวินัย

๒. การจำแนกกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย

๓. การกำหนดวิธีการรายงานของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (ผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยเช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด/อธิบดี/ปลัดกระทรวง)

สาระสำคัญ

๑. กรณีมีการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ตามข้อ ๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

การกล่าวหา คือ การร้องเรียนกล่าวโทษระบุว่าข้าราชการพลเรือนสามัญมีพฤติการณ์หรือมีการกระทำที่เป็นความผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ซึ่งการกล่าวหาได้ทั้งการกล่าวหาที่เป็นหนังสือ และการกล่าวหาด้วยวาจา แต่การกล่าวหาทั้งสองวิธีดังกล่าว จะเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาในระดับใดก็เป็นการกล่าวหาเพื่อให้ดำเนินการต่อไป

การกล่าวหาเป็นหนังสือ ต้องมีรายละเอียดอันได้แก่การระบุชื่อและลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด นอกจากนี้ ยังต้องมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเบื้องต้นเพียงพอที่จะให้เข้าใจได้ว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์หรือการกระทำผิดอย่างไร หรือเพียงพอที่จะสามารถสืบสวนเพื่อค้นหาความจริงต่อไปได้

การกล่าวหาด้วยวาจา ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับฟังการกล่าวหา นั้น จะต้องจัดทำบันทึกคำกล่าวหาโดยให้มีรายละเอียดเพียงพอเช่นเดียวกับการกล่าวหาเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ เพื่อให้ปรากฏหลักฐานการกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร

๒. กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย

๒.๑ กรณีที่มีการกล่าวหาโดยไม่ได้ระบุชื่อหรือลงลายมือชื่อของผู้กล่าวหา แต่ระบุเพียงชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด โดยมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะเข้าใจได้ว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์หรือการกระทำผิดอย่างไร หรือเพียงพอที่จะสามารถสืบสวนสอบสวนเพื่อค้นหาความจริงต่อไปได้ ซึ่งการกล่าวหาในกรณีนี้ก็คือการร้องเรียนกล่าวหาโดย “บัตรสนเท่ห์” ดังนั้น บัตรสนเท่ห์ก็อาจเป็นที่มาที่ทำให้มีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าบัตรสนเท่ห์นั้น มีหลักฐานหรือมีกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนมีพยานบุคคลแน่นอน

๒.๒ กรณีที่มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ได้ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาเอง ทำให้เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ โดยกรณีนี้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ทั้งนี้ กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย เป็นเพียงแค่การกำหนดบางลักษณะของกรณีเป็นที่สงสัยเท่านั้น ซึ่งก็อาจมีลักษณะอื่น ๆ ได้อีก หากลักษณะนั้นเป็นกรณีที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ว่ามีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย และมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

การรายงานของผู้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

ข้อ ๒ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า เมื่อความปรากฏกับผู้บังคับบัญชาว่ามีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยตามรายละเอียดข้างต้นแล้ว หากผู้บังคับบัญชาที่รับทราบเรื่องนั้นไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็มีหน้าที่ต้องรายงานตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง ประกอบกับข้อ ๒ โดยการรายงานต้องจัดทำเป็นหนังสือ ที่ระบุชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัย และรายงานตามลำดับชั้นไปจนถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้รับทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่หากผู้บังคับบัญชาที่ทราบเรื่องนั้นเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็ต้องรับดำเนินการตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ ต่อไปโดยเร็ว

บทที่ ๒

การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและ
การชี้มูลความผิดทางวินัย

บทที่ ๒ การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น และการชี้มูลความผิดทางวินัย

เมื่อมีกรณีร้องเรียนกล่าวหาหรือหน่วยงานของรัฐตรวจสอบพบกรณีมีข้อสงสัยว่ากระทำผิดวินัย หน่วยงานของรัฐชอบที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น เพื่อให้ได้ความจริงครบถ้วน สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการทางวินัยต่อไป หรือกรณีไม่พบว่ามีมูลเป็นความผิดวินัย แต่อาจกระทบต่อการบริหารงานภายในหน่วยงาน ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง/ผู้บังคับบัญชา อาจพิจารณาดำเนินการทางบริหาร กล่าวคือ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง/ผู้บังคับบัญชา จะมอบหมายให้คณะตรวจสอบข้อเท็จจริงดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วแต่พิจารณาเห็นสมควร เนื่องจากไม่มีกฎหมายกำหนดรูปแบบการดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการในแต่ละหน่วยงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และเพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีเนื้อหาสาระสำคัญสรุปได้ว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและขจัด การทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นอย่างโปร่งใสและเป็นที่ยอมรับและไว้วางใจของประชาชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระบวนการยุติธรรม และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจแก่ประชาชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ **อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๔๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗** คณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระบบราชการดังต่อไปนี้ ข้อ ๑ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน แล้วรายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อรับทราบทันที และให้พิจารณาดำเนินการทางวินัย หรือทางอาญาโดยเร็วซึ่งจะต้องให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ในระหว่างนี้ให้รายงานความคืบหน้าในการดำเนินการ ต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบเป็นระยะตามความเหมาะสม กรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีเหตุที่น่าเชื่อถือ และเป็นกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน แม้ผลการตรวจสอบยังไม่อาจสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้พิจารณาปรับย้ายข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ไปดำรงตำแหน่งอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันการกระทำที่อาจมีผลต่อการตรวจสอบโดยเร็ว และในกรณีที่เป็นเรื่องร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ให้เสนอให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในอัตรากำลังชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษในสำนักนายกรัฐมนตรี และดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดขึ้น ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการ

แก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบและการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราว ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๘/๒๕๕๘ เรื่องมาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐและการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราว ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี ข้อ ๒ ในกรณี que se verifica ข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มีหลักฐานควรเชื่อได้ว่าสามารถสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิดให้ส่วนราชการต้นสังกัด ดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว และให้ รายงานหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบความคืบหน้า และเร่งรัดการดำเนินการ อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ อาจพิจารณาให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อน หรือออกจากตำแหน่งก็ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม และในกรณีที่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการ กระทำความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อพิจารณา ดำเนินคดีโดยทันทีกระบวนการพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และ ระเบียบที่เกี่ยวข้องตามปกติ แต่ให้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วโดยพิจารณาจัดลำดับตาม ความสำคัญ ความสนใจของประชาชน และมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีที่เป็นการกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่ไม่ถึงขั้นให้ปลดออก จากราชการหรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการปรับย้าย จากตำแหน่งเดิม และห้ามปรับย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะเดิม หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ภายในเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่มีการลงโทษทางวินัย ข้อ ๓ การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล หรือ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ทำให้การปฏิบัติราชการเกิดความล่าช้าหรือไม่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้ เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ให้ถือเป็นเรื่องที่ต้อง พิจารณาให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามข้อ ๑ วรรคสอง ด้วย ข้อ ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน หรือผู้ให้ข้อมูลหรือเบาะแส ในการตรวจสอบอย่างเหมาะสม เพื่อให้การได้รับข้อมูลและหลักฐานในการดำเนินการต่อผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง ในการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในกรณี que se verifica พบว่ามีการ จงใจให้ข้อมูลเพื่อใส่ร้ายหรือบิดเบือนข้อมูลเพื่อให้มีการดำเนินการ ที่เป็นผลร้ายต่อบุคคลอื่น ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษบุคคลดังกล่าวอย่างเด็ดขาดด้วย ข้อ ๕ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ยึดถือ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้โดยเคร่งครัดตั้งแต่ บัดนี้เป็นต้นไป เป็นอำนาจซึ่งกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ (๑) กำหนดไว้ว่า นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจหน้าที่ กำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน และมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ... (๓) บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม ทั้งนี้ อำนาจบังคับบัญชา และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดว่า การตรวจราชการมีวัตถุประสงค์ เพื่อชี้แจง แนะนำ หรือทำความเข้าใจกับหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับแนวทางและการปฏิบัติงานหรือ การจัดทำภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล และแผนต่างๆ ของชาติและของหน่วยงานของรัฐเพื่อตรวจ ติดตามว่าหน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มติของ คณะรัฐมนตรี และคำสั่งของนายกรัฐมนตรี และเป็นไปตามความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย

และผลสัมฤทธิ์ ตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนหรือยุทธศาสตร์ใด ๆ ที่กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ชาติ หรือ วาระแห่งชาติหรือไม่ เพื่อติดตามความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรค รวมทั้งประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความคุ้มค่าในการปฏิบัติงานหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อรับฟังทุกข์สุข ความคิดเห็น และความต้องการ ของเจ้าหน้าที่ของ รัฐและประชาชน เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง และสืบสวนสอบสวน เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือ สถานการณ์ในพื้นที่ ผู้ตรวจราชการกระทรวง รับผิดชอบและมีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจราชการ เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เฉพาะในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของกระทรวง ในฐานะผู้สอดส่องดูแลแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง และ ปลัดกระทรวง ผู้ตรวจราชการกรม รับผิดชอบและมีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจราชการ เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เฉพาะในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ ของกรมในฐานะผู้สอดส่องดูแลแทนอธิบดี ในการตรวจราชการอำนาจและหน้าที่ของผู้ตรวจราชการ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตรวจราชการ ให้ผู้ตรวจราชการ มีอำนาจและหน้าที่สั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้รับการตรวจปฏิบัติ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มติของคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี สั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้รับการตรวจ ปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ ในเรื่องใด ๆ ในระหว่างการตรวจราชการไว้ก่อน หากเห็นว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือ ประโยชน์ของประชาชนอย่างร้ายแรง และได้สั่งการดังกล่าวแล้ว ให้รายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ หรือพิจารณาโดยด่วน สั่งให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐชี้แจงให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร และหลักฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการพิจารณา สอดข้อเท็จจริง สืบสวนสอบสวน หรือรับฟังเหตุการณ์ เมื่อได้รับการร้องเรียน หรือมีเหตุอันสมควร โดยประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานตรวจสอบอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอุปสรรคของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้รับการตรวจ และรายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อทราบ เรียกประชุมเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อชี้แจง แนะนำ หรือปรึกษาหารือร่วมกัน ในการตรวจราชการ ให้ผู้ตรวจราชการถือและปฏิบัติตามระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการ และมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่และจริยธรรมของผู้ตรวจราชการ เพื่อให้การตรวจราชการ เป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ประกอบกับผู้มีอำนาจในการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้น ต้องสอดคล้องกับมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

หมายถึง การดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ เพื่อให้ทราบความจริงในเรื่องนั้น ๆ และพิสูจน์ความจริงว่าเรื่องใดเป็นเรื่องจริงหรือเป็นเรื่องเท็จและชี้มูลความจริงว่าเป็นประการใด เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบและพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยผู้บังคับบัญชาดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และคำสั่งมอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือคำสั่งมอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา

ราชการบริหารส่วนกลาง อาทิเช่น

๑. กรณีปลัดกระทรวงเป็นผู้ใช้อำนาจ จะต้องอ้างอำนาจตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

๒. กรณีรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงให้ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวง จะต้องอ้างอำนาจตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๒๖๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจและข้าราชการ ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ราชการบริหารส่วนภูมิภาค อาทิเช่น

๑. กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ใช้อำนาจ จะต้องอ้างอำนาจตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

๒. กรณีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ใช้อำนาจ จะต้องอ้างอำนาจตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

๓. กรณีโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และสาธารณสุขอำเภอ จะต้องอ้างคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๘๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา

การชี้มูลความผิดทางวินัย (มาตรา ๙๑) อาจดำเนินการได้ดังนี้

การพิจารณาในเบื้องต้น หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้พิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าเพียงพอแก่การพิจารณาข้อร้องเรียนกล่าวหาว่ากรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไรก็ตามผลการตรวจสอบปรากฏว่า ไม่มีมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง/ผู้บังคับบัญชา ให้ยุติเรื่อง แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่า มีความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ไม่เข้าข่ายเป็นความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง จะกำชับหรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการกรณีนั้นให้ข้าราชการในสังกัดทราบและปฏิบัติตามได้ ส่วนกรณีมีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี

การสืบสวน หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้น ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีข้อสงสัยว่า มีการกระทำความผิดวินัยเกิดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่า กรณีมีมูลอันน่าเชื่อว่าการกระทำความผิดวินัยจริงหรือไม่ (ถ้ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นจริง เรียกว่ามีมูล ถ้าไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นจริง เรียกว่าไม่มีมูล)

๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่ากรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

๒) ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่ากรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ โดยดำเนินการสืบสวนเอง มอบหมายบุคคลหรือคณะบุคคล

ความแตกต่างระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น การพิจารณาในเบื้องต้นและการสืบสวน

การตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้ทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำความผิดตามที่ถูกร้องเรียนหรือไม่ อย่างไร

การพิจารณาในเบื้องต้น เป็นกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน กรณีมีการร้องเรียนกล่าวหาว่ามีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีข้าราชการพลเรือนในสังกัดกระทำความผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชามีพยานหลักฐานพอสมควรแล้ว จึงพิจารณาว่ามีข้าราชการพลเรือนผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ อย่างไร

การสืบสวน เป็นกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน กรณีมีการร้องเรียนกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัย เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนในสังกัดกระทำความผิดวินัยหรือไม่

ผลการพิจารณา

๑. กรณี**ไม่มีมูล**ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้อง **“ให้ยุติเรื่อง”**^๒ โดยอาจเป็นกรณีตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กล่าวคือ

๑.๑ ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะทราบได้ว่าข้าราชการผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัยหรือน่าเชื่อได้ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

๑.๒ ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้หรือการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย

๒. กรณี**มีมูล**ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย กล่าวคือ เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาและเห็นว่ากรณีปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่เชื่อได้ว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ กรณี**มีมูล**ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๒.๒ กรณี**มีมูล**ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๒ กรณี“ให้ยุติเรื่อง” ตามมาตรา ๙๑ ไม่ต้องทำเป็นคำสั่งและไม่ต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

แบบ
การสืบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....
 ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....
 สังกัด.....เลขที่ตำแหน่ง.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่า
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์การกระทำที่เป็นข้อกล่าวหาให้ชัดเจน).....

ฉะนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ
 ข้อเท็จจริงเบื้องต้น ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นกรรมการ

.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
 แล้วเสนอสำนวนการสืบสวนพร้อมความเห็นว่ามีข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควร
 กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไร มาเพื่อพิจารณาดำเนินการ
 ต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง.....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

คำสั่ง.....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....
 ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....
 สังกัด.....เลขที่ตำแหน่ง.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่า
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์การกระทำที่เป็นข้อกล่าวหาให้ชัดเจน).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้ง
 คณะกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

-(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นประธานกรรมการ
-(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นกรรมการ
-(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ
-(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสืบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสืบสวน
 พร้อมความเห็นว่ามีข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
 หรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไร มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง.....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม/สสจ..... โทร.....

ที่..... วันที่.....

เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ.....

เรียน (ผู้สั่งให้สืบสวน เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด...../อธิบดีกรม.....)

๑. ความเป็นมา

ด้วยผู้ใช้นามว่า.....มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา.....
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ว่า.....
.....รายละเอียดตามหนังสือร้องเรียนที่แนบมาพร้อมนี้

๒. ข้อพิจารณา

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด.....
พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญว่ากระทำผิดวินัย
แต่เนื่องจากข้อมูลและพยานหลักฐานตามหนังสือร้องเรียนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้
ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรแต่งตั้ง...คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น/คณะกรรมการสืบสวน...
เพื่อดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ากรณีที่ร้องเรียนกล่าวหาอันมีมูลเป็นความผิด
วินัยหรือไม่ อย่างไร ประกอบด้วย.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ).....(ไม่น้อยกว่า ๓ คน)
ดำเนินการสืบสวนในกรณีดังกล่าว แล้วรายงานผลเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่เสนอโปรดลงนามในคำสั่ง
แต่งตั้ง...คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น/คณะกรรมการสืบสวน...ที่แนบมาพร้อมนี้ด้วย
จะเป็นพระคุณ

กรณีมอบหมายบุคคล
(ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม/สสจ..... โทร.

ที่ วันที่

เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ

เรียน (ผู้สั่งให้สืบสวน เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด...../อธิบดีกรม.....)

๑. ความเป็นมา

ด้วยผู้ใช้นามว่า..... มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา.....
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง..... ว่า.....
..... รายละเอียดตามหนังสือร้องเรียนที่แนบมาพร้อมนี้

๒. ข้อพิจารณา

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด.....
พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญว่ากระทำผิดวินัย
แต่เนื่องจากข้อมูลและพยานหลักฐานตามหนังสือร้องเรียนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้
ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรดำเนินการสืบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริง ว่ากรณีที่ร้องเรียนกล่าวหาอันมีมูล
เป็นความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร โดยมอบหมายให้.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ).....
ดำเนินการสืบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริง ในกรณีดังกล่าวแล้วรายงานผลพร้อมความเห็น
ว่ามีข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด
และสมควรดำเนินการอย่างไรเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่เสนอโปรดมอบหมายให้
.....(ชื่อ).....ดำเนินการสืบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริง ในกรณีดังกล่าวต่อไป จะเป็นพระคุณ

- ๒ -

ใบต่อ

แผ่นที่ ๒

ถ้อยคำของ.....

ให้การในฐานะพยาน/ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา/ผู้ร้องเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวน มิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็น
 การให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจ
 ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำ
 เองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
 (.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

รายงานการสืบสวน

วันที่.....

เรื่อง การสืบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
เรียน (ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการฯ/มอบหมาย เช่น ปลัดกระทรวง/อธิบดี/ผู้ว่าราชการจังหวัด)

ตามคำสั่ง/บันทึก.....ที่...../๒๕.....ลงวันที่.....

แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน/ให้สืบสวน กรณี.....(ชื่อ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....สังกัด.....มีกรณีถูกร้องเรียน/กล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยในเรื่อง.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบปากคำ
ผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และรวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่น ๆ แล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ให้การว่า.....

.....

๒. พยานบุคคล

๒.๑(ชื่อพยาน).....ให้การว่า.....

.....

๒.๒(ชื่อพยาน).....ให้การว่า.....

.....

๓. พยานเอกสาร

๓.๑ สำเนา..... จำนวน.....แผ่น สรุปความว่า.....

๓.๒ สำเนา..... จำนวน.....แผ่น สรุปความว่า.....

คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้ว
ได้ข้อเท็จจริงและมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนรับฟังได้ว่า.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นและข้อเสนอ...

- ๒ -

ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....ดังกล่าว (กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง^๑/อย่างไม่ร้ายแรง^๒/ไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย^๓ และพฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....ตามที่ได้สืบสวนมานั้น เป็นการกระทำผิดอย่างร้ายแรง/อย่างไม่ร้ายแรง) ดังนั้น จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง/อย่างไม่ร้ายแรง หรือแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดย^๔..... /พิจารณาโทษโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๔ หรือข้อ ๖๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖/ สั่ง “ให้ยุติเรื่อง”

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

^๑ เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง /หรือพิจารณาโทษโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๒ เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ดังนั้น จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือพิจารณาโทษโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๕ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๓ ไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย เห็นควรสั่ง “ให้ยุติเรื่อง”

^๔ มอบหมายบุคคลเป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยต้องไม่เป็นบุคคลในคณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนคนเดิม

ตัวอย่าง
การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม กลุ่มงานอุทธรณ์ร้องทุกข์ฯ โทร.๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๗

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/

วันที่ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

เรียน ผู้สั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง เช่น ปลัดกระทรวง/ผู้ว่าราชการจังหวัด...../อธิบดีกรม.....)

๑. ความเป็นมา

๑.๑ สถาบัน พ. รายงานข้อเท็จจริงกรณีตรวจพบว่าวิทยาลัยการสาธารณสุข ส. จังหวัด อ. ดำเนินการรับนักศึกษาประจำปี ๒๕๕๙ รวม ๓ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม มีการดำเนินการรับสมัครนักศึกษาร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ศ. เข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรมจำนวน ๓๐ คน รวมถึงการรับนักศึกษาบางรายเข้าเรียนโดยไม่ได้รับการมอบหมายให้ดำเนินการจากสถาบัน พ. ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๙ ดังนั้น เพื่อความโปร่งใสจึงขอให้สอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้

๑.๒ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วมอบกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมดำเนินการ

๒. ข้อพิจารณา

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อความโปร่งใสเป็นธรรม เห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้ (๑)(ชื่อ - สกุล)..... ตำแหน่งสังกัด.....เป็นประธานกรรมการ (๒)(ชื่อ - สกุล)..... ตำแหน่งสังกัด.....เป็นกรรมการ (๓)(ชื่อ - สกุล)..... ตำแหน่งสังกัด..... เป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว แล้วรายงานผลพร้อมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหากเห็นชอบตามที่เสนอ โปรดดำเนินการดังต่อไปนี้
จะเป็นพระคุณ

๓.๑ ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๓.๒ ลงนามในบันทึกแจ้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข/กอง/กรม/จังหวัด
ที่/๒๕.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ด้วย (ชื่อหน่วยงาน/ผู้ร้องเรียนกล่าวหา) ได้ตรวจพบว่าวิทยาลัยการสาธารณสุข ส. จังหวัด อ. ดำเนินการรับนักศึกษาประจำปี ๒๕๕๙ รวม ๓ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ได้ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ศ. รับสมัครนักศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรมจำนวน ๓๐ คน รวมถึงรับนักศึกษาบางรายเข้าเรียนในหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข และหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน โดยไม่ได้รับการมอบหมายให้ดำเนินการจากสถาบัน พ. และไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๙

ฉะนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว จึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.(ชื่อ - สกุล)..... เป็นประธานกรรมการ
ตำแหน่ง.....
สังกัด.....
๒.(ชื่อ - สกุล)..... เป็นกรรมการ
ตำแหน่ง.....
สังกัด.....
๓.(ชื่อ - สกุล)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ
ตำแหน่ง.....
สังกัด.....

ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรายงานพร้อมความเห็น มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง.....

ตัวอย่าง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มเสริมสร้างวินัยฯ โทร.๐ ๒๕๙๐ ๑๔๑๗

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/ _____ วันที่ พฤษภาคม ๒๕๖๒ _____

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง _____

เรียน(ชื่อ - สกุล).....

ด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แต่งตั้งท่านเป็นประธานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายละเอียดตามสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ตัวอย่าง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มเสริมสร้างวินัยฯ โทร.๐ ๒๕๙๐ ๑๔๑๗

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/ _____ วันที่ _____ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง _____

เรียน(ชื่อ - สกุล).....

ด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แต่งตั้งท่านเป็นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายละเอียดตามสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ตัวอย่าง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มเสริมสร้างวินัยฯ โทร.๐ ๒๕๙๐ ๑๔๑๗

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/ _____ วันที่ _____ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

เรียน(ชื่อ - สกุล).....

ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายละเอียดตามสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ที่แนบ
มาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ตัวอย่าง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โทร.๐ ๒๕๙๐ ๑๔๑๗

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/

วันที่

พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เชิญประชุม

เรียน คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่..... / ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งท่านเป็นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง นั้น

เพื่อให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอแจ้งกำหนดการประชุมในการกำหนดแนวทางดำเนินการ ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๒ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม อาคาร ๖ ชั้น ๒ ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเข้าร่วมประชุม ตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าวด้วย
จะเป็นพระคุณ

(.....(ชื่อ - สกุล).....)

ตำแหน่ง

ประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

หรือกรรมการและเลขานุการ แทน

ตัวอย่าง มอบหมายคณะบุคคล
ตรวจสอบข้อเท็จจริง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม กลุ่มงานเสริมสร้างฯ โทร. ๐๒ ๕๙๐ ๑๔๑๗

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/

วันที่

พฤหัสบดี ๒๕๖๒

เรื่อง ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการคัดเลือกข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล โรงพยาบาล ช.

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๑. ความเป็นมา

ผู้ใช้นามว่า พยาบาลโรงพยาบาล ช. ได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข ร้องเรียนเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาลของโรงพยาบาล ช. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ช. โดยกล่าวหาว่าคณะกรรมการสรรหาคัดเลือกมีการดำเนินการที่ไม่โปร่งใสและมีพฤติกรรมส่อไปในทางไม่สุจริต ดังนี้

(๑) การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคัดเลือก

นาง ศ. หัวหน้าพยาบาล แจ้งต่อคณะกรรมการบริหารกลุ่มการพยาบาลว่าการสรรหาคัดเลือกให้เป็นไปตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๙/ว ๖๗๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมให้พิจารณาการมีส่วนร่วมของพยาบาล โดยกำหนดให้คัดเลือกตัวแทนของกลุ่มการพยาบาล จำนวน ๓ คน เพื่อเป็นคณะกรรมการสรรหาคัดเลือก คัดเลือกแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ได้ตัวแทน คือ นาง อ. นางสาว จ. และนางสาว ป. และกำหนดให้นาง ศ. หัวหน้าพยาบาลเป็นหนึ่งในคณะกรรมการสรรหาคัดเลือก โดยไม่ให้พยาบาลทั้งหมดโหวตลงคะแนนเลือกหัวหน้าพยาบาล เนื่องจากจะทำให้เกิดความวุ่นวายขัดแย้งในภายหลัง

(๒) ขั้นตอนการสรรหาคัดเลือกเพื่อประเมินคุณลักษณะของผู้สมัครหัวหน้าพยาบาล

นาง ศ. และนาง อ. ได้ชี้แจงคณะกรรมการบริหารกลุ่มการพยาบาลให้พิจารณาการมีส่วนร่วมของพยาบาลทั้งหมด โดยที่ประชุมมีมติให้พยาบาลทุกคนมาประเมินคุณลักษณะของผู้สมัครหัวหน้าพยาบาล โดยคะแนนที่ผู้สมัครแต่ละคนได้รับ จะนำไปคิดเป็น ๑๕ % ของคะแนนการคัดเลือกจากคณะกรรมการสรรหาคัดเลือก ทั้งนี้ แบบประเมินคุณลักษณะที่นำมาใช้ มีข้อกังขา เคลือบแคลงใจ และสงสัยในความไม่โปร่งใส ไม่ยุติธรรม ในหมู่พยาบาลทั้งหมด ไม่เปิดโอกาสให้ผู้สมัครแสดงวิสัยทัศน์ หัวหน้ากลุ่มงานและคณะกรรมการสรรหาคัดเลือกวางตัวไม่เป็นกลางชี้แนะให้เลือกลงคะแนนผู้สมัครที่ตนสนับสนุน ทำให้คะแนนที่ได้รับไม่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถ และความเหมาะสมของผู้สมัคร ตามข้อประกาศในการรับสมัครดำเนินการสรรหาคัดเลือกด้วยความรีบเร่งกระชั้นชิด ทั้งที่ต้องคัดเลือกก่อนล่วงหน้า ๖ เดือน เพื่อได้ศึกษาเรียนรู้การทำงานในบทบาทหน้าที่หัวหน้าพยาบาล ไม่มีการนับคะแนนให้เสร็จสิ้นในวันที่ประเมิน (วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐) มานับคะแนนในวันรุ่งขึ้น (วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐) และไม่มีการประกาศคะแนนให้ได้ทราบโดยทั่วกัน แสดงถึงความไม่โปร่งใสของคณะกรรมการสรรหาคัดเลือก

ซึ่งสำนัก...

- ๒ -

ซึ่งสำนักตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการระดับสูง จึงส่งเรื่องให้กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมดำเนินการรายละเอียด ตามหนังสือร้องเรียนที่แนบมาพร้อมนี้

๒. ข้อพิจารณา

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว เห็นควรมอบหมายให้นาย ส. ตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย) นาย ร. ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย) และนางสาว ส. ตำแหน่งนิติกร เป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ร้องเรียนดังกล่าว และเห็นควรมีหนังสือแจ้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ช. เพื่อแจ้งให้โรงพยาบาล ช. ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องส่งให้กระทรวงสาธารณสุขเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดดำเนินการดังต่อไปนี้ จะเป็นพระคุณ

๓.๑ สั่งการมอบหมายให้นาย ส. นาย ร. และนางสาว ส. เป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

๓.๒ ลงนามในหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ช.

ตัวอย่าง

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐาน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ช.

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือร้องเรียน จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาลของโรงพยาบาล ช. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ช. โดยกล่าวหาว่าคณะกรรมการสรรหาคัดเลือกมีการดำเนินการที่ไม่โปร่งใสและมีพฤติกรรมส่อไปในทางไม่สุจริต รายละเอียดตามสำเนาหนังสือร้องเรียนที่ส่งมาด้วยนี้

กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วมอบหมายให้นาย ส. ตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย) นาย ร. ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย) และนางสาว ส. ตำแหน่งนิติกรกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ร้องเรียนดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่ร้องเรียน ขอให้ท่านแจ้งให้โรงพยาบาล ช. ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยให้รับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้าส่งไปให้กระทรวงสาธารณสุขภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๔๑๗
โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๘

ตัวอย่าง
การสืบสวน

คำสั่งจังหวัดจันทบุรี
ที่ ๑/๒๕๕๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วยนายหยุด หยุดไปเลย ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับชำนาญงาน สังกัดโรงพยาบาลจันทบุรี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี มีกรณีถูกร้องเรียน กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ในเรื่องไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานาน สิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายดำ คมขำ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ เป็นประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจันทบุรี
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
๒. นายแดง แสงส่อง ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ เป็นกรรมการ
ฝ่ายบริหารทั่วไป
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
๓. นางสาว วาววับ ตำแหน่งนิติกร (พนักงานราชการ) เป็นกรรมการและเลขานุการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอ สำนักงานการสืบสวนพร้อมความเห็นที่นายหยุด หยุดไปเลย มีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูล ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไรใด มาเพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ฟ้า งามสง่า
(นายฟ้า งามสง่า)
ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี^๑

^๑ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

ตัวอย่าง
กรณีมอบหมายบุคคล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกัมพูรากลุ่มงานนิติการ โทร. ๐ ๒๓๔๕ ๖๗๘๙

ที่ ภบ ๐๑๒๓/

วันที่

ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกัมพูร

๑. ความเป็นมา

ด้วยผู้ใช้นามว่าเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลกัมพูร มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหานายหยุดหยุดไปเลย ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ว่าไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน รายละเอียดตามหนังสือร้องเรียนที่แนบมาพร้อมนี้

๒. ข้อพิจารณา

โรงพยาบาลกัมพูรพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญว่ากระทำผิดวินัย แต่เนื่องจากข้อมูลและพยานหลักฐานตามหนังสือร้องเรียนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรดำเนินการสืบสวน ว่ากรณีที่ร้องเรียนกล่าวหาว่ามีมูลเป็นความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร โดยมอบหมายให้นายศักดิ์ศรี มีมาก นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานนิติการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกัมพูร และนายสมมาก มากมี นิติกร (พนักงานราชการ) กลุ่มงานนิติการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกัมพูร ดำเนินการสืบสวนในกรณีดังกล่าว แล้วรายงานผลพร้อมความเห็นว่ามีข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไร เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่เสนอโปรดมอบหมายให้นายศักดิ์ศรี มีมาก และนายสมมาก มากมี ดำเนินการสืบสวนในกรณีดังกล่าวต่อไป จะเป็นพระคุณ

รายงานการสืบสวน

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การสืบสวนนายหยุด หยุดไปเลย ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกัมพูรี

ตามคำสั่งจังหวัดกัมพูรีที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนกรณีนายหยุด หยุดไปเลย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับชำนาญงาน สังกัดโรงพยาบาลกัมพูรี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกัมพูรี มีกรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ในเรื่องไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสืบสวนได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล รวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่น ๆ แล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนและคณะกรรมการสืบสวนได้มีหนังสือที่ กบ ๐๑๒๓/๑๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปที่บ้านเลขที่ ๑๒ หมู่ ๓ ตำบลกัม อำเภอกัม จังหวัดกัมพูรี ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของนายหยุด หยุดไปเลย แจ้งให้มาให้การต่อคณะกรรมการสืบสวน ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งไปในหนังสือด้วยว่าถ้าไม่มาตามที่กำหนด ถือว่าไม่ประสงค์ที่จะให้การหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

๒. พยานบุคคล

(๑) นางสาวสมศรี ดีเลิศ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ให้การว่าตนเป็นเพื่อนร่วมงานของนายหยุด หยุดไปเลย ตนมีหน้าที่รับผิดชอบในจัดทำ ควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บ บัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของโรงพยาบาลกัมพูรี และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ชี้แจงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน นายหยุด หยุดไปเลย เป็นคนที่มีนิสัยดีสุภาพเรียบร้อย และมีหนี้สินมาก เคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน และตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาทำงานและไม่ลงชื่อปฏิบัติงานเลย เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙ นายหยุด หยุดไปเลย ได้โทรศัพท์บอกกับตนว่ามีหนี้สินมาก กลัวเจ้าหน้าที่ทำร้ายและบอกได้งานทำใหม่แล้วที่บริษัทเอบีซี

(๒) นายบุญยืน อยู่นาน นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ ให้การว่าตนเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปและเป็นหัวหน้าของนายหยุด หยุดไปเลย นายหยุด หยุดไปเลย ปกติเป็นคนขยันทำงานและมีนิสัยสุภาพเรียบร้อยมีหนี้สินมากและเคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน

- ๒ -

และตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาทำงานเลย

(๓) นางแก่ อายุยืน มารดาของนายหยุด หยุดไปเลย ให้การว่า บุตรชายของตนเคยบ่นให้ฟังว่ากลัวใจในปัญหาหนี้สินที่กู้เงินนอกระบบมา เจ้าหนี้ก็มาทวงหนี้และขู่จะทำร้ายเกือบทุกวัน และบอกว่าจะไปหางานใหม่ที่กรุงเทพฯ ตนฟังทราบมาตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้ไปทำงานที่โรงพยาบาลภูมิบุรีโดยทราบจากคณะกรรมการที่มาสืบสวนในวันนี้ และเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙ นายหยุด หยุดไปเลย ได้โทรศัพท์มาขอยืมเงินจากตน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

๓. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานของนายหยุด หยุดไปเลย ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๕๙-ตุลาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๖๒ แผ่น ซึ่งปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานเลยแต่อย่างใด

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ของนายบุญยืน อยู่ยาวนาน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูมิบุรี รายงานว่าตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน

คณะกรรมการสืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้ว ได้ข้อเท็จจริงและมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนรับฟังได้ว่า นายหยุด หยุดไปเลย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับชำนาญงาน โรงพยาบาลภูมิบุรี มีหน้าที่ดูแลด้านเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนการจัดเก็บและค้นหาเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการจัดเตรียมการประชุม นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน และสาเหตุที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้นอกระบบ จึงหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงหนี้กลัวว่าจะถูกทำร้าย และได้ไปทำงานใหม่ที่บริษัทเอพีซี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙^๑

ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนายหยุด หยุดไปเลย ดังกล่าว มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเห็นว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๖๕(๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ โดยเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓)

^๑ต้องหาสาเหตุที่ไม่มาปฏิบัติราชการให้ชัดเจน มิฉะนั้นจะไม่ครบองค์ประกอบของความผิด

- ๓ -

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น จึงเห็นควรลงโทษไล่นายหยุดหยุดไปเลย ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่เริ่มละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นต้นไป

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ดำ คมขำ
(นายดำ คมขำ)

ประธานกรรมการ

แดง แสงส่อง
(นายแดง แสงส่อง)

กรรมการ

ขาว วาววับ
(นางขาว วาววับ)

กรรมการและเลขานุการ

บทที่ ๓

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

บทที่ ๓

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้วผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้” ต่อมาสำนักงาน ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ชัดเจนและรวดเร็วขึ้น โดยกำหนดไว้ในหมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใหม่ที่สำคัญ เช่น กำหนดระยะเวลาเร่งรัดในการสอบสวน วิธีการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน เป็นต้น

ตามความในมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๘ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น ในการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ

๑. การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และ
๒. การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การสอบสวน คือ การรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหาเพื่อให้การพิจารณาดำเนินการทางวินัยเป็นไปด้วยความยุติธรรม โดยการสอบสวนทางวินัยใช้หลักการไต่สวน ที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแสวงหาความจริงว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหาหรือไม่ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่ได้กล่าวอ้างหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ แต่ถ้าเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องพิสูจน์เพื่อให้ได้ข้อยุติว่าข้อเท็จจริงเป็นเช่นไร ก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนที่จะต้องแสวงหาความจริงดังกล่าว โดยยึดหลักการรับฟังความสองฝ่าย ซึ่งต่างกับการสอบสวนในทางอาญาที่ใช้ระบบกล่าวหา ซึ่งมุ่งเน้นการสอบสวนพยานฝ่ายกล่าวหาว่าพยานหลักฐานที่ได้มาเพียงพอตามข้อหาที่จะส่งฟ้องคดีอาญาหรือไม่ โดยไม่ได้เน้นพยานของผู้ต้องหาหรือพยานอื่น

การสอบสวนทางวินัยมี ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีกระทำผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. กรณีกระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน

๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๑ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะดำเนินการสอบสวนด้วยตัวเองหรือมอบหมายให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้สอบสวนทางวินัยเพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน

มาประกอบการพิจารณาว่ากรณีเป็นความผิดวินัยหรือไม่ ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด ตามข้อ ๙ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๑.๒ ระยะเวลาการสอบสวน ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน^๓ นับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ทั้งนี้ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนดด้วย (ตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง) หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง)

๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒.๑ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) ทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐)

(๒) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ข้อ ๒๑ (๑))

(๓) แจ้งและส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ประธานกรรมการและกรรมการสอบสวน (ข้อ ๒๑ (๒))

(๔) ให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสคัดค้านกรรมการสอบสวน (ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕)

๒.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ข้อ ๒๖)

(๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ข้อ ๔๐)

(๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓)

(๔) รวบรวมพยานหลักฐาน และประชุมพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน (ข้อ ๕๒)

(๕) จัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ข้อ ๕๓)

สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ก็ให้เป็นไปตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๖ (ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) และข้อ ๑๗ (การร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๓ เป็นระยะเวลาเร่งรัดเพื่อให้มีการดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๔๐/๒๕๕๕

**กระบวนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ข้อ ๔๐) ตามแบบ
ดว. ๕ มีขั้นตอน ดังนี้**

๑. จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
จำนวน ๒ ฉบับ โดยจะต้องมีสาระสำคัญประกอบด้วย

๑.๑ ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด
อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด

๑.๒ สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่
ก็ได้ ส่วนพยานเอกสารควรจะต้องระบุรายละเอียดโดยย่อพอให้เข้าใจได้

๑.๓ แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
เป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐาน
นั้นมาได้

๑.๔ สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยอมรับสารภาพว่ากระทำผิดตามที่ปรากฏ
พยานหลักฐานหรือไม่ แล้วบันทึกถ้อยคำที่ให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธพร้อมเหตุผลในแบบบันทึก
ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ ดว. ๔)

๒. วิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา มี ๒ วิธี

๒.๑ การแจ้งโดยตรงเป็นการดำเนินการตามข้อ ๔๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กล่าวคือ ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหา
มาเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่
เพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการ
สอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้ง ๒ ฉบับ อนึ่ง หากผู้ถูกกล่าวหา
รับทราบข้อกล่าวหาแล้วไม่ยอมลงลายมือชื่อให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุดังกล่าวไว้และถือว่า
ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว แล้วส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่อาศัยที่ปรากฏตาม
หลักฐานของทางราชการของผู้ถูกกล่าวหา

๒.๒ การแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เป็นการดำเนินการตามข้อ ๔๓
ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จะใช้ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบ
คณะกรรมการสอบสวนตามนัดหมาย กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาตามวัน เวลา และสถานที่
ที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกให้มาพบตามข้อ ๒.๑ โดยให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและ
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่อาศัย
ที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการ
ดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว

ผลการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง^๔

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการสอบสวน ไม่ว่าจะเป็นการสอบสวนโดยตั้งคณะกรรมการหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาสั่งการหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. “สั่งยุติเรื่อง” ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย

๒. สั่งลงโทษ “ภาคทัณฑ์” “ตัดเงินเดือน” หรือ “ลดเงินเดือน” ตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๓. สั่งให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ทั้งนี้ โดยทำเป็นคำสั่งงดโทษ ตามข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๔. สั่งยุติการดำเนินการทางวินัย

๔.๑ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ตามข้อ ๖๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่าในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ แต่ให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปเท่าที่สามารถจะกระทำได้ แล้วทำความเห็นเสนอต่อกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี เช่น นาง ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ โดยคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนพบว่ากรณีดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่านาง ก. กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมา นาง ก. ได้ถึงแก่ความตายในระหว่างการสอบสวนกรณีจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ เนื่องจากไม่ต้องด้วยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างไรก็ตามกรณีมีปัญหาว่าทายาทมีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของนาง ก. หรือไม่ ซึ่งการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ข้าราชการที่ตายในระหว่างรับราชการนั้น ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ กำหนดว่า “ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยในเรื่องที่กระทำความผิดวินัยนั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๘” กรณีนี้คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและพบว่าขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการทำให้ราชการได้รับความเสียหายและเห็นว่า

^๔ จะต้องมีรายงาน ประธาน อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หากนาง ก. ยังไม่ถึงแก่ความตายจะต้องได้รับโทษไล่ออกจากราชการ และปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการสอบสวนมีพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่ทำให้เชื่อได้ว่า นาง ก. ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรได้รับโทษไล่ออกจากราชการ ทายาทของนาง ก. จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด

๔.๒ กรณีผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายก่อนมีคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวน ส่งผลให้บุคคลนั้นไม่มีสภาพเป็นข้าราชการ ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติลง เช่น นาย พ. ข้าราชการพลเรือน กระทำความผิดวินัยกรณีไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ๑๔ วัน และมาปฏิบัติงานสาย ๒ วัน โดยไม่มีการยื่นใบลาและไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนพิจารณาจากพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย พ. เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการและฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมา นาย พ. ได้เสียชีวิตลงด้วยอาการหัวใจล้มเหลว คณะกรรมการสืบสวนจึงยุติการดำเนินการทางวินัยในกรณีดังกล่าวและได้เสนอสำนวนการสืบสวนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสืบสวน และผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่คณะกรรมการสืบสวนเสนอ

ทั้งนี้ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๔/๑๔๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ได้ขอความร่วมมือให้ส่วนราชการปฏิบัติ ในกรณีข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยและได้ถึงแก่ความตายในระหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นในทางปฏิบัติคณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนเพราะข้าราชการผู้นั้นได้พ้นจากราชการเพราะถึงแก่ความตายไปแล้ว แต่โดยที่ข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถ้าถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำความผิดวินัยนั้นมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ บัญญัติให้กระทรวงเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าข้าราชการผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ถ้าเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพื่อบุคคลผู้นั้นตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังนี้

๑) ในกรณีข้าราชการถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยต่อมาได้ถึงแก่ความตายเสียก่อนการสอบสวนพิจารณาทางวินัยเสร็จสิ้นให้ผู้สั่งตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปและสรุปความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของกระทรวงเจ้าสังกัดตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยเร็วที่สุดเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของทายาทที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด

๒) ให้เจ้าสังกัดรีบแจ้งการถึงแก่กรรมของข้าราชการในกรณีดังกล่าวตามข้อ ๑ ให้กรมบัญชีกลางในโอกาสแรกพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยและคำสั่งให้ทำการสอบสวนต่อไปตามนัยแห่งข้อ ๑ ให้ด้วย

๓) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยได้ทำการสอบสวนต่อไปและสรุปความเห็นประการใดขอให้ส่งคำแถลงผลการสอบสวนของคณะกรรมการดังกล่าวให้กรมบัญชีกลาง ๑ ชุด ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสอบสวนเสร็จ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้หรือไม่ต่อไป

๕. สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามหมวด ๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๑ (๔)

การรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.พ. กระทรวง (มาตรา ๑๐๓)

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๓ บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการ โดยเฉพาะ หรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗ วรรคสองให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติ

ในกรณีตามวรรคสองและในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๙๕

อนึ่ง มาตรานี้เป็นการวางมาตรการกำกับดูแลให้การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นจึงบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยที่แล้วเสร็จไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณีเพื่อตรวจสอบอีกชั้นหนึ่งหาก อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใดเป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ก็จะมีมติให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวดำเนินการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้ ซึ่งผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

แบบ
การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหาร (ถ้ามี).....ตำแหน่งในสายงาน.....
ระดับ.....ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด (ถ้ามี).....
กรม.....เลขที่ตำแหน่ง.....มีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์การกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหา
กระทำผิดข้อกล่าวหาให้ชัดเจนไม่ควรระบุบทมาตราว่าด้วยวินัยหรือฐานความผิด).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา.....(๙๒ หรือ ๙๔ แล้วแต่กรณี).....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ.....(๑๒ หรือ ๑๖ แล้วแต่กรณี).....ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อ).....เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ).....เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ).....เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด
ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณา
ดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการ
ตามข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๒).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง^๓.....

^๑ กรณีอ้างมาตรา ๙๔ (๑) - (๔) เฉพาะกรณีที่มีผู้ร่วมกระทำความผิดตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง

^๒ ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

หนังสือแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่ง.....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ลงวันที่.....เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่งและระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ทราบ ดังนี้

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นกรรมการ
ฯลฯ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี)

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามนัยข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้^๒

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๓.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้ถูกกล่าวหา.....)

.....ตำแหน่ง.....

วัน/เดือน/ปี.....

^๑ ให้ระบุตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี) ตำแหน่งในสายงานและระดับด้วย

^๒ การยื่นหนังสือคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนฯ ต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๓ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....
 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....(ชื่อ).....
 เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี).....
 ตำแหน่งในสายงาน.....ระดับ.....ส่วนราชการ.....
 สังกัดจังหวัด (ถ้ามี)กรม.....เลขที่ตำแหน่ง.....นั้น

บัดนี้ เห็นสมควรเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เป็นดังนี้

.....(ชื่อ).....

เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ).....

เป็นประธานกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ).....

เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ).....

เป็นผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๒).....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

* กรณีเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนฯ ให้แจ้งตามหนังสือแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
 สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
 ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า
 ข้าพเจ้าเป็นพยานในกรณีนี้...(ส่วนราชการ)...มีคำสั่งที่...../..... ลงวันที่.....แต่งตั้ง
 คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....(ชื่อ).....ในเรื่อง.....
 (สรุปเรื่องที่ถูกกล่าวหาพอสังเขป).....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
 มิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบ
 ไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนสอบสวนทางวินัยอย่าง
 ไม่ร้ายแรงได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้วขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำ
 ที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๑๓
เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่.....
วันที่.....

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....(ชื่อ).....คณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา
.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ดำเนินการรวบรวม
ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา^๑ แล้วเห็นว่า
เพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา.....(ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่รับฟังได้จากการสอบสวนว่า
ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไรในเรื่องที่กล่าวหา เป็นความผิดวินัยกรณีใด ให้ชัดเจน
เพียงพอที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าใจและไม่หลงประเด็นข้อต่อสู้ โดยไม่ต้องระบุมাত্রาและ
ฐานความผิด).....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๒

๑. พยานบุคคล
๒. พยานเอกสาร
๓. พยานวัตถุ (ถ้ามี)

.....(ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนข้อกล่าวหาเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำไปแก้ข้อกล่าวหา
โดยไม่หลงประเด็น).....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
เป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้น
มาก็ได้

^๑ การประชุมวินัยต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

^๒ การสรุปพยานหลักฐานจะระบุชื่อพยานหรือไม่ระบุชื่อก็ได้

- ๒ -

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่.....
ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับ
ไว้แล้วในวันนี้

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....
ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....
สั่ง ณ วันที่..... ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูกกล่าวหาพอสังเขป).....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้แจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้า
รับทราบแล้วนั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า.....

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ประธาน/กรรมการ
(.....)

ใบต่อ

แผ่นที่ ๒

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบ ไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้วขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำ ที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวนสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

* กรณีผู้ถูกกล่าวหาต้องการจะชี้แจงเบื้องต้นก่อนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานฯ ก็ให้ดำเนินการตามแบบฟอร์มบันทึกถ้อยคำพยานหรือชี้แจงเป็นหนังสือแทน

รายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

วันที่.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
เรียน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....(ชื่อ).....ในเรื่อง.....
.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนและ
ได้ประชุมพิจารณาความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง
ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....

.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น.....

.....

๓. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (...) พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูล
ที่ควรกล่าวหาว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๔. คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ประชุมพิจารณาแนวทางการ
การสอบสวน และได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้
ได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า.....(ชื่อ).....
ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและ
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า.....

.....

ข้อกล่าวหา.....

.....

- ๒ -

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๑

๑. พยานบุคคล

๑.๑(ชื่อ-สกุล).....ให้ถ้อยคำสรุปว่า.....

๑.๒(ชื่อ-สกุล).....ให้ถ้อยคำสรุปว่า.....

๒. พยานเอกสาร

๒.๑ สำเนา.....จำนวน.....แผ่น สรุปความว่า.....

๒.๒ สำเนา.....จำนวน.....แผ่น สรุปความว่า.....

๓. พยานวัตถุ

.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้เรียก.....(ชื่อ).....

ผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าวลงวันที่.....ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย^๒

๖.(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา.....

.....

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

๑. พยานบุคคล

๑.๑(ชื่อ-สกุล).....ให้ถ้อยคำสรุปว่า.....

๑.๒(ชื่อ-สกุล).....ให้ถ้อยคำสรุปว่า.....

๒. พยานเอกสาร

๒.๑ สำเนา.....จำนวน.....แผ่น สรุปความว่า.....

๒.๒ สำเนา.....จำนวน.....แผ่น สรุปความว่า.....

๓. พยานวัตถุ

.....

^๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๕ หรือคงสอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๖ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย

^๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเรียก ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๑๓ จำนวน ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานราชการ

- ๓ -

๗. คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ประชุมพิจารณา^๓ ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่าง ๆ และมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนรับฟังได้ว่า.....(ข้อเท็จจริงที่รับฟังจาก ทั้งฝ่าย กล่าวหา ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องที่เป็นข้อยุติว่าเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นอย่างไร).....

.....

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....

.....

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

.....(ข้อเท็จจริงที่ยังไม่ยุติเพื่อพิจารณาให้เป็นที่ยุติ).....

.....

.....(พิจารณาข้อเท็จจริงปรับให้เข้ากับข้อกฎหมายที่กำหนดเป็นความผิด).....

.....

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(ให้ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตรา ใดและควรได้รับโทษสถานใด).....

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

^๓ การประชุมพิจารณาวินัยต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๕ คณะกรรมการที่มีอำนาจ ดำเนินการพิจารณาทางปกครอง แต่ทั้งนี้องค์ประกอบของคณะกรรมการต้องเป็นไปตามข้อ ๑๒ ประกอบข้อ ๑๘ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการ ดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๔ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้บันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งด้วย

* ให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนทุกหน้าเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมข้อความ หรือเปลี่ยนหน้า ตามข้อ ๕๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษลดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุพฤติการณ์
แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบของฐานความผิด
ที่ลงโทษ).....นั้น
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
(ระบุทุกฐานความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว
โดยไม่ต้องกำหนดโทษในแต่ละประเด็น).....ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษลดเงินเดือนในอัตรา.....
(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
จึงให้ลงโทษลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตรา....(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔).....ของเงินเดือน
ที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป (เดือนที่สั่งลงโทษ)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุพฤติการณ์
แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบของฐานความผิด
ที่ลงโทษ).....นั้น
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
(ระบุทุกฐานความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว โดยไม่ต้อง
กำหนดโทษในแต่ละประเด็น).....ตามมาตรา..... และมาตรา ๘๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือนในอัตรา
.....(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ เป็นเวลาหนึ่งเดือน หรือสองเดือน หรือสามเดือน).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ.๒๕๕๖ จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตรา....(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔
เป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน).....ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน..... เป็นต้นไป (เดือนที่สั่งลงโทษ)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....
(ระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบ
ของฐานความผิดที่ลงโทษ).....
นั้น พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
(ระบุทุกฐานความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว โดยไม่ต้อง
กำหนดโทษในแต่ละประเด็น).....ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ จึงให้
ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ชื่อ).....

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบ
คุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง งดโทษและว่ากล่าวตักเตือน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท
ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... (ระบุทุกฐาน
ความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว โดยไม่ต้องกำหนด
โทษในแต่ละประเด็น).....ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ แต่การ
กระทำของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก
.....(เช่น ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน รับราชการมานาน ตั้งใจปฏิบัติราชการด้วยความขยันขันแข็ง
มาโดยตลอด ให้ความช่วยเหลือทางราชการด้วยดีเป็นประจำ พึงรับราชการยังไม่มีความรู้เรื่อง
ระเบียบของทางราชการดีพอ เป็นต้น).....จึงงดโทษให้โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๑ (๓) และข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงงดโทษให้ โดยว่ากล่าวตักเตือน.....(ชื่อ).....เพื่อมิให้
ปฏิบัติเช่นนี้อีก

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิร้องทุกข์คำสั่งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือ
ถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๒ ประกอบมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์
และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

* ถ้าให้ผู้รับทราบว่ากล่าวตักเตือนลงนามรับทราบคำสั่งนี้แล้ว ถือว่าได้รับการว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง งดโทษ

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท
 ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุนกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
 พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... (ระบุนทุกฐาน
 ความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
 ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์แต่การกระทำของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำผิด
 วินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก.....(เช่น ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน รับราชการ
 มานาน ตั้งใจปฏิบัติราชการด้วยความขยันขันแข็งมาโดยตลอด ให้ความช่วยเหลือทางราชการด้วยดี
 เป็นประจำ พึงรับราชการยังไม่มีความรู้เรื่องระเบียบของทางราชการดีพอ เป็นต้น).....
 จึงงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๑ (๓) และข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
 การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงงดโทษให้.....(ชื่อ).....โดยให้ทำทัณฑ์บนไว้

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิร้องทุกข์คำสั่งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือ
 ถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๒ ประกอบมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์
 และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....
 (.....ชื่อผู้สั่ง.....)
(ตำแหน่ง).....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

หนังสือทักท้วง

.....(ส่วนราชการที่ออกหนังสือ).....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....
สังกัด.....กระทำผิดวินัยกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุ
ทุกกรณี).....
เป็นการกระทำผิดวินัยฐาน..... (ระบุทุกฐานความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด
ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
ตามมาตราและมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ
เนื่องจาก.....(ระบุเหตุงดโทษ).....ผู้บังคับบัญชาจึงได้กรุณางดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์
บนเป็นหนังสือ

ข้าพเจ้าจึงขอทำทัณฑ์บนไว้ต่อ....(ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา๕๗)...
ว่าข้าพเจ้าจะไม่กระทำผิดวินัยเช่นนี้อีก และจะรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำ
การอันเป็นการฝ่าฝืนทัณฑ์บนที่ไว้นี้ขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

ลงชื่อ.....ผู้ทำทัณฑ์บน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ยุติเรื่อง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท
ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณี..... (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้
ระบุทุกกรณี).....
ผลการพิจารณาปรากฏว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย).....
.....
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....จึงไม่เป็นความผิดทางวินัยตามข้อกล่าวหา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๑ และข้อ ๖๖ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งยุติเรื่อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ตัวอย่าง
การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ตัวอย่าง
กรณีกรรมเดียวกัน

คำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่ ๑๑๙ / ๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วยข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังต่อไปนี้

๑. นางอัญญา จันทโร เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๔๔๕๕ ๕๖๖๗๗ ๘๘ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่นิติกร สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา เลขที่ตำแหน่ง ๑๒๓๔๕

๒. นายขาว สว่างสดใส เลขประจำตัวประชาชน ๓ ๔๔๕๕ ๕๖๖๗๗ ๗๗ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ระดับชำนาญงาน สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา เลขที่ตำแหน่ง ๕๔๓๒๑

มีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในเรื่องทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวน กรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท โดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นางสุจิตตรา	ไชยวงศา	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายสุธรรมมา	พรหมวง	เป็นกรรมการ
๓. นางสุนันทา	อนุวงศ์	เป็นกรรมการ
๔. นายวรุณ	วสันตธิปะ	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อมรินทร์ ราชชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราชชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวอย่าง
กรณีต่างกรม

คำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่ ๑๑๙ / ๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วยข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังต่อไปนี้

๑. นางอัญญา จันทโร เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๔๔๕๕ ๕๖๖๗๗ ๘๘ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่นิติกร สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา เลขที่ตำแหน่ง ๑๒๓๔๕

๒. นายขาว สว่างสดใส เลขประจำตัวประชาชน ๓ ๔๔๕๕ ๕๖๖๗๗ ๗๗ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ สังกัดกองเวชศาสตร์กรรมสนับสนุน เลขที่ตำแหน่ง ๕๔๓๒๑

มีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในเรื่องทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวน กรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท โดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นางสุจิตตรา	ไชยวงศา	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายสุธรรมมา	พรหมวง	เป็นกรรมการ
๓. นางสุนันทา	อนุวงศ์	เป็นกรรมการ
๔. นายวรุณ	วสันตธิปะ	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

หนังสือแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่งจังหวัดศัสมุปัตตนะ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่งและระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ทราบ ดังนี้

๑. นางสาวสุจิตตรา ไชยวงศา ตำแหน่งนายแพทย์เชี่ยวชาญ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมุปัตตนะ
เป็นประธานกรรมการ
๒. นายสุธรรมมา พรหมวง ตำแหน่งทันตแพทย์ชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมุปัตตนะ
เป็นกรรมการ
๓. นางสาวสุนันทา อนุวงศ์โส ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมุปัตตนะ
เป็นกรรมการ
๔. นายวรุณ วสันติปะ ตำแหน่งนิติกรปฏิบัติการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมุปัตตนะ
เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามนัยข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ประกอบกับหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยอนุโลม

อมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศัสมุปัตตนะ

ที่ ศป ๐๒๐๑.๐๕๒/

ศาลากลางจังหวัดศัฎฎฎฎฎฎ
อำเภอเมืองฯ จังหวัดศัฎฎฎฎฎฎ ๙๙๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.สำเนาคำสั่งจังหวัดศัฎฎฎฎฎฎ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘
จำนวน ๓ ฉบับ^๑
๒.บันทึกการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนและสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวน
จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยจังหวัดศัฎฎฎฎฎฎ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
นางอัญญา จันทโร ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ
สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท และนายชาว สว่างสดใส ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค
ระดับชำนาญงาน สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท ในเรื่องทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณี
การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการ
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ รายละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

ดังนั้น ขอให้โรงพยาบาลนิคมชนบทดำเนินการแจ้งคำสั่งดังกล่าวและบันทึกการแจ้ง
ตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนให้นางอัญญา จันทโร และนายชาว สว่างสดใส ลงนามรับทราบ
พร้อมวัน เดือน ปี ที่รับทราบ ในสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสำเนาทันทีการแจ้ง
ตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน แล้วส่งมอบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและบันทึก
การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนให้นางอัญญา จันทโร และนายชาว สว่างสดใส จำนวน
อย่างละ ๑ ฉบับและส่งกลับคืนไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎฎฎฎฎฎ จำนวนอย่างละ ๑ ฉบับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

อมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎฎฎฎฎฎ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัฎฎฎฎฎฎ

กลุ่มงานนิติการ

โทร. ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

โทรสาร ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๘

^๑ สำเนาคำสั่งและบันทึกการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๓ ฉบับ เนื่องจากให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ ให้ถูกผู้กล่าวหา
ลงนามและส่งกลับคืน ๑ ฉบับ และให้กลุ่มงานนิติการเก็บไว้ จำนวน ๑ ฉบับ

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๑๓
เรื่อง การสอบสวนนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่โรงพยาบาลนิคมชนบท
วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามคำสั่งจังหวัดศัมภูปัตตะนะ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาว่า นางอัญญาจันทโร และนายขาว สว่างสดใส ร่วมทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยา และเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ โรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูร่วมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ที่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลข เอ ๑ ว่าง เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไป แจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้อง เอ ๑ ภายหลังได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือน ตุลาคม ๒๕๕๗ ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ท่าน (นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส) ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษ ขนาด เอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่นๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูแทะ เมื่อเปิดออกพบสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวนเสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และสำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

พฤติการณ์ของท่านที่ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล และระเบียบแบบแผนของทางราชการ

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๒.๑ พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ นายชนาธิป สังกะสาร ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ด้านบริหารดูแลกลุ่มงานนิติการ ให้ถ้อยคำสรุปว่า ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๘.๐๐ น. นายชนาธิป สังกะสาร รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลด้านบริหาร ได้แจ้งว่ามีการทำลายเอกสารสำคัญในทางคดีพร้อมได้รับรูปภาพการทำลายเอกสาร ผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์) ในเช้าวันที่

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ จึงไปตรวจสอบเห็นถุงดำบรรจุเศษกระดาษที่ทำลายแล้ว ๕ ถุง จึงรายงานผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท

(๒) พยานปากที่ ๒ นางสาวนาถนารี ศรีสยาม รัชราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้านสารบรรณเอกสารในกลุ่มงาน ให้ถ้อยคำสรุปว่าโรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูร่วมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลข เอ ๑ ว่าง เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไป แจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้อง เอ ๑ ภายหลังได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิมได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ตนก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย ในวันเกิดเหตุ (วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗) นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส นั่งทำงานตามปกติอยู่ในห้องเดียวกันกับตน และประมาณบ่ายๆ เห็นนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ใช้เครื่องทำลายเอกสาร แล้วนำไปใส่ถุงดำ จำนวน ๕ ถุง

๒.๒. พยานเอกสาร

(๑) บันทึกรายงานลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ของนายชอบ ระเบียบดี ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบทรายงานเหตุการณ์และพฤติกรรมของนางอัญญา จันทโร

(๒) ภาพถ่ายการทำลายเอกสาร ผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์) บันทึกคำชี้แจงของนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ที่ชี้แจงว่าเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตนได้ทำลายสำนวนการสอบสวนไป จำนวน ๒๐๐ หน้า โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

สุจิตตรา ไชยวงศา ประธานกรรมการ
(นางสุจิตตรา ไชยวงศา)

สุธรรมมา พรหมวง กรรมการ
(นายสุธรรมมา พรหมวง)

สุนันทา อนุวงศ์ กรรมการ
(นางสุนันทา อนุวงศ์)

วรุณ วสันติปิยะ กรรมการและเลขานุการ
(นายวรุณ วสันติปิยะ)

สอบสวนที่โรงพยาบาลศัมภูปัตตะ
วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ข้าพเจ้า นางอัญญา จันทโร ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

อัญญา จันทโร ผู้ถูกกล่าวหา
(นางอัญญา จันทโร)

สุจิตตรา ไชยวงศา ประธานกรรมการ
(นางสุจิตตรา ไชยวงศา)

สุธรรมมา พรหมวง กรรมการ
(นายสุธรรมมา พรหมวง)

สุนันทา อนุวงศ์ กรรมการ
(นางสุนันทา อนุวงศ์)

วรุณ วสันติปะ กรรมการและเลขานุการ
(นายวรุณ วสันติปะ)

สอบสวนที่โรงพยาบาลศัมภูปัตตะ
วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ข้าพเจ้า นายขาว สว่างสดใส ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

ขาว สว่างสดใส ผู้ถูกกล่าวหา
(นายขาว สว่างสดใส)

สุจิตตรา ไชยวงศา ประธานกรรมการ
(นางสุจิตตรา ไชยวงศา)

สุธรรมมา พรหมวง กรรมการ
(นายสุธรรมมา พรหมวง)

สุนันทา อนุวงศ์ กรรมการ
(นางสุนันทา อนุวงศ์)

วรุณ วสันติปะ กรรมการและเลขานุการ
(นายวรุณ วสันติปะ)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวนนางอัญญา จันทโร ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่โรงพยาบาลศัมภูปัตตะนะ

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ข้าพเจ้า นางอัญญา จันทโร เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๔๔๕๕ ๕๖๖๗๗ ๘๘ ๘ อายุ ๒๕ ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ อาชีพรับราชการ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่นิติกร สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนิคมชนบท อยู่บ้านเลขที่ ๑๑ ซอยชนบท ๑ ถนนชนบท ตำบลนิคมชนบท อำเภอเมือง จังหวัดนิคมชนบท ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งจังหวัดศัมภูปัตตะนะ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ ในเรื่องทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวน กรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท โดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

๑. วันนี้องค์คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ข้าพเจ้าทราบ รายละเอียดตามแบบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่มอบให้ข้าพเจ้าไว้ ๑ ฉบับ และเก็บไว้ในสำนวน ๑ ฉบับ

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

๓. คณะกรรมการสอบสวนได้ถามข้าพเจ้าว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่อย่างไร เพราะเหตุใด ข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ทั้งนี้ จะชี้แจงเป็นหนังสือส่งให้คณะกรรมการสอบสวน ภายในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถ้าพ้นกำหนดนี้แล้วไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถือว่าไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญหลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบมิว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้วขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....อัญญา...จันทโร.....ผู้ถูกกล่าวหา

(นางอัญญา จันทโร)

.....วรุณ...วสันตติปะ.....ประธาน/กรรมการ

(นายวรุณ วสันตติปะ)

รายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การสอบสวนนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศัมภูปัตตนะ

ตามคำสั่งจังหวัดศัมภูปัตตนะที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนางอัญญา จันทโร ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท และนายขาว สว่างสดใส ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ระดับชำนาญงาน สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท ในเรื่องทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน และได้ประชุมพิจารณา มีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็น ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก นายชอบ ระเบียบดี ได้มีบันทึกรายงานลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท รายงานเหตุการณ์และพฤติกรรมของนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ว่าทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาโรงพยาบาลนิคมชนบทได้รายงานเรื่องดังกล่าวไปตามลำดับชั้น และจังหวัดศัมภูปัตตนะได้มีคำสั่ง ที่ ๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ตั้งคณะกรรมการสืบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ได้ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทซึ่งสำนวนและเอกสารประกอบสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาเป็นสำนวนการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีการดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วโดยไม่ได้รับอนุญาต และไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ มีมูลเป็นความผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส

๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดศัสมภูปัตตะนะ ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจตาม มาตรา ๕๗ (๑๑) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่านางอัญญา จันทโร และนายชาว สว่างสดใส กระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง ไม่มีร้ายแรงแก่นางอัญญา จันทโร และนายชาว สว่างสดใส

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาวางแผนทางการสอบสวน และได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา แล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่านางอัญญา จันทโร และนายชาว สว่างสดใส ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและ พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ โรงพยาบาล นิคมชนบท ได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูร่วมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและ ย้ายไปอยู่ที่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลข ๑ ว่าง ต่อมาเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไปแจ้งให้ หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้องเอ ๑ ภายหลังได้รับ คำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้ว เสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ โดยในวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นางอัญญา จันทโร และ นายชาว สว่างสดใส ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษ ขนาดเอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่น ๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูตะเะ เมื่อเปิดออก พบสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร และนายชาว สว่างสดใส เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวน เสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และสำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้ เครื่องทำลายเอกสาร

ข้อกล่าวหา พฤติกรรมของนางอัญญา จันทโร และนายชาว สว่างสดใส ที่ทำลาย เอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๑. พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ นายชนาธิป สังกะสาร ตำแหน่งรองผู้อำนวยการด้านบริหาร ดูแลกลุ่มงานนิติการ ให้ถ้อยคำสรุปว่า ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๘.๐๐ น. นายชนาธิป สังกะสาร ได้แจ้งว่ามีการทำลายเอกสารสำคัญในทางคดีพร้อมได้รับรูปภาพการทำลายเอกสาร ผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์) ในวันเช้าวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ จึงไปตรวจสอบพบถุงดำบรรจุ เศษกระดาษที่ทำลายแล้ว ๕ ถุง จึงรายงานผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท

(๒) พยานปากที่ ๒ นางสาวนาถนารี ศรีสยาม รับราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงาน จุรการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้านสารบรรณเอกสารในกลุ่มงาน ให้ถ้อยคำสรุปว่า โรงพยาบาล นิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูร่วมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและ

ย้ายไปอยู่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลขเอ ๑ ว่าง ต่อมาเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไปแจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้องเอ ๑ ภายหลังจากได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ตนก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย ในวันเกิดเหตุ (วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗) นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส นั่งทำงานตามปกติอยู่ในห้องเดียวกันกับตน และประมาณบ่ายๆ เห็นนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ใช้เครื่องทำลายเอกสารแล้วนำไปใส่ถุงดำ จำนวน ๕ ถุง

๒. พยานเอกสาร

(๑) บันทึกรายงานลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ของนายชอบ ระเบียบดี ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบทรายงานเหตุการณ์และพฤติกรรมของนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส

(๒) ภาพถ่ายการทำลายเอกสาร ผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์)

(๓) บันทึกคำชี้แจงของนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ที่ชี้แจงว่า เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตนได้ทำลายสำนวนการสอบสวนไป จำนวน ๒๐๐ หน้า โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกนางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าวลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย

๖. นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ว่าตนได้ทำลายสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่จริง เนื่องจากตนต้องย้ายห้องทำงานตามคำสั่งของผู้บริหาร เมื่อเห็นว่ามียากล่องกระดาษขนาดเอ ๔ กองปะปนอยู่กับกระดาษที่ไม่ได้ใช้แล้วและยังมีรอยหนูแทะเมื่อตนพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงทำลายเอกสาร

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่าง ๆ และมีความเห็น ดังนี้

๗.๑ ข้อเท็จจริงในเบื้องต้น รับฟังได้ว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ โรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูรวมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลขเอ ๑ ว่าง เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไป แจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้องเอ ๑ ภายหลังจากได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษ ขนาด เอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่น ๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูแทะ เมื่อเปิดออกพบสำนวนการสอบสวนกรณียาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา

ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวนเสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และสำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

๗.๒ ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๗.๒.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำความผิดเป็นข้อปฏิบัติ ดังนี้

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

มาตรา ๘๘ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

๗.๒.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๖๗ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๖ ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษ ดังนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน สามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

๗.๓ ประเด็นที่ต้องพิจารณา

นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีฯและเวชภัณฑ์ที่มีไฉ่ยา เป็นความผิดวินัยหรือไม่

คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า สำนวนการสอบสวนดังกล่าว เป็นเอกสารราชการที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานของทางราชการ ตามข้อ ๙.๔ และเป็นเอกสารที่ทางราชการจัดทำขึ้นตามข้อ ๙.๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น กรณีที่จะทำลายสำนวนการสอบสวนดังกล่าวจึงต้องดำเนินการตามเกณฑ์แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การที่นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ทำลายสำนวนการสอบสวน

กรณียาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา โดยมิได้ได้รับอนุญาต เป็นการไม่ปฏิบัติระเบียบดังกล่าว จึงเป็นความผิดวินัย

๗.๔ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

นางอัญญา จันทโร และนายขาว สว่างสดใส ได้ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณียาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า ซึ่งเป็นเอกสารราชการที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานของทางราชการ ตามข้อ ๙.๔ และเป็นเอกสารที่ทางราชการจัดทำขึ้นตามข้อ ๙.๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมิได้รับอนุญาต ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่การกระทำไปนั้น มิได้มีเจตนาทำลายเอกสารทางราชการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแต่อย่างใด หากแต่กระทำไปเพราะเข้าใจว่าเป็นเอกสารที่ไม่ได้ใช้แล้ว และต้องย้ายห้องทำงานตามคำสั่งของผู้อำนวยการภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ประกอบกับโรงพยาบาลนิคมชนบทมิได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการจัดเก็บและทำลายไว้จึงเกิดความผิดพลาด กรณีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

สุจิตตรา ไชยวงศา (นางสุจิตตรา ไชยวงศา)	ประธานกรรมการ
สุธรรมมา พรหมวง (นายสุธรรมมา พรหมวง)	กรรมการ
สุนันทา อนุวงศ์ (นางสุนันทา อนุวงศ์)	กรรมการ
วรุณ วสันตธิปะ (นายวรุณ วสันตธิปะ)	กรรมการและเลขานุการ

คำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่ ๑๑๑/๒๕๕๙
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วยนางอัญญา จันทโร เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๔๔๕๕ ๕๖๖๗๗ ๘๘ ๘
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประภทวิชากร ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ
สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา ตำแหน่งเลขที่ ๕๓๒๑
รับเงินเดือนในอัตรา ๓๒,๕๘๐ บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗
นางอัญญา จันทโร ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษ
ขนาดเอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่น ๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูแทะ เมื่อเปิดออก
พบสำนวนการสอบสวนกรณียาและเวชภัณฑ์ที่มีโซ่ยา ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ
๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวนเสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และ
สำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้เครื่องทำลายเอกสารพลติการณของ
นางอัญญา จันทโร เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงให้
ลงโทษภาคทัณฑ์นางอัญญา จันทโร

อนึ่ง นางอัญญา จันทโร มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบ
คุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

อมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

บทที่ ๔

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า
กระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

บทที่ ๔

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า กระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น เป็นกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ได้ความจริงว่าข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ หากข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดก็ต้องถูกลงโทษตามความเหมาะสมแก่กรณี ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้โดยปกติจะเริ่มต้นเมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้พิจารณาตามมาตรา ๙๑ แล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้บังคับบัญชามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้นั้น

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๓ กำหนดว่า “ในกรณีผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟัง คำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวน และความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗” ดังนั้น การสอบสวนกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และต้องสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มี ๓ กรณี ดังนี้

๑.กรณีตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน อันได้แก่

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- ปลัดกระทรวง
- อธิบดี
- ผู้ว่าราชการจังหวัด

* กรณีมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทน ตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

๒.กรณีตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑

๒.๑ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับข้าราชการต่างกระทรวง ถูกกล่าวหาและมีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงร่วมด้วย ตามมาตรา ๙๔ (๓)

๒.๒ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการกรมเดียวกัน ถูกกล่าวหาและมีปลัดกระทรวงร่วมด้วย ตามมาตรา ๙๔ (๑) และสำหรับข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน ถูกกล่าวหาและมีปลัดกระทรวงร่วมด้วย ตามมาตรา ๙๔ (๒)

๒.๓ ปลัดกระทรวง สำหรับข้าราชการกรมเดียวกันถูกกล่าวหาและมีอธิบดีร่วมด้วย มาตรา ๙๔ (๑) และสำหรับข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๙๔ (๒)

๒.๔ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สำหรับข้าราชการต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๙๔ (๓)

๒.๕ กรณีอื่นตามมาตรา ๙๔ (๔) คือ กรณีตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๖ อันได้แก่

ข้อ ๑๖ (๑) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของข้าราชการดังกล่าวต่างกัน ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่มีตำแหน่งเหนือกว่าเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ (๒) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมแต่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๖ (๓) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือในส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๖ (๔) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัดเดียวกัน แต่อยู่ต่างกรมหรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาทุกคนดำรงตำแหน่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๓.กรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๔ ให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามมาตรา ๙๗ วรรคสาม

ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน

๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๑ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๕ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรือตักเตือนสอบสวนก็ได้

๑.๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดผู้บังคับบัญชาไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่ต้องใช้สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย และต้องลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการดังกล่าวชี้มูลความผิด

๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยปกติต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว โดยคำสั่งดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญอันประกอบไปด้วย

- (๑) ชื่อ และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
 - (๒) เรื่องที่กล่าวหา (พฤติการณ์ที่เป็นการกระทำผิดวินัย)
 - (๓) ชื่อคณะกรรมการสอบสวน (โดยไม่ต้องระบุตำแหน่งและส่วนราชการที่สังกัด)
- ทั้งนี้ รายละเอียดขึ้นไปตามข้อ ๑๙ และแบบคำสั่งตามที่สำนักงาน ก.พ.

กำหนด (แบบ ดว. ๑)

๒.๒ องค์ประกอบและคุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวนได้มีการกำหนดไว้ในข้อ ๑๘

องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวน

- (๑) ประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการอย่างน้อย ๒ คน และให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
- (๓) ผู้ช่วยเลขานุการ (กรณีจำเป็น)

คุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวน

(๑) ต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ เว้นแต่มีเหตุผลจำเป็นจะแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือน(ข้าราชการพลเรือนและข้าราชการอื่นในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภานั้น เช่น ข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย) ที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมืองก็ได้ตามข้อ ๑๘ วรรค ๑

(๒) ขณะแต่งตั้งประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด โดยมีรายละเอียดตามหนังสือสำนักงาน ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามข้อ ๑๘ วรรค ๒

(๓) กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๑๘ วรรค ๓

(๔) เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ โดยแต่งตั้งจากลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการก็ได้ตามข้อ ๑๘ วรรค ๔

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยมีองค์ประกอบและ/หรือ คุณสมบัติไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ นี้ จะทำให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่โดยเร็ว ทั้งนี้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๐

๒.๓ การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน^๔ ได้กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๒.๓.๑ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้แจ้งตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนและสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกันด้วย โดยให้ทำเป็นเอกสารแนบท้ายคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยายามรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ถ้าไม่สามารถแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนด ๗ วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบ ๑๕ วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

๒.๓.๒ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการทราบโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

☐ **ผู้มีหน้าที่แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ** คือ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

☐ **การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบนั้น**

หลักคือ ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรง (โดยแจ้งผ่านผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา หรือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการก็ได้)

ข้อยกเว้น ให้แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับได้ กรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้ หรือกรณีมีเหตุจำเป็นอื่น

^๔ ให้แจ้งคำสั่งผู้ถูกกล่าวหาก่อน เมื่อได้รับหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาจึงจะแจ้งคำสั่งและหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาพร้อมสำนวนการสอบสวนให้ประธานกรรมการสอบสวนลงนามรับทราบคำสั่งเพื่อเก็บรวบรวมไว้ในสำนวน

๒.๔ การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

“การคัดค้านกรรมการสอบสวน” เป็นสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะทำให้การสอบสวนเป็นไปอย่างยุติธรรมและปราศจากอคติ นอกจากนี้หากกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุแห่งการคัดค้านก็สามารถแจ้งเรื่องให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการได้เช่นกัน ซึ่ง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดไว้ในข้อ ๒๑-๒๕ โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๔.๑ เหตุแห่งการคัดค้านกรรมการสอบสวน (กำหนดไว้ในข้อ ๒๒) ดังนี้

- ๑) กรรมการเป็นผู้กล่าวหา
- ๒) กรรมการเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหา
- ๓) กรรมการเป็นญาติของผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
- ๔) กรรมการเป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- ๕) กรรมการเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- ๖) กรรมการเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- ๗) กรรมการเป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

๒.๔.๒ วิธีการคัดค้านกรรมการสอบสวน การคัดค้านต้องทำเป็นหนังสือ โดยมีเงื่อนไขตามที่กำหนดในข้อ ๒๓ ดังนี้

- ๑) ต้องดำเนินการคัดค้านภายในเวลา ๗ วันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือภายในเวลา ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบเหตุแห่งการคัดค้าน
 - ๒) ต้องระบุข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อันเป็นเหตุแห่งการคัดค้าน โดยให้ระบุด้วยว่าพฤติการณ์แห่งการคัดค้านดังกล่าวจะทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมอย่างไร
- ในกรณีที่คำคัดค้านไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำคัดค้านสั่งไม่รับคำคัดค้านและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

๒.๔.๓ ผู้มีอำนาจพิจารณาคำคัดค้าน

การคัดค้านนั้นจะต้องยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวได้พิจารณาและอาจมีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนอันเป็นอำนาจของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งเมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับคำคัดค้านแล้วให้แจ้ง

- ๑) ประธานกรรมการ
- ๒) กรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้าน โดยให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ทันทีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้กรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านดำเนินการชี้แจงต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการภายใน ๗ วัน

๒.๔.๔ ผลการพิจารณา

๑) หากเห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว โดยคำสั่งยกคำคัดค้านนั้นให้เป็นที่สุด

๒) หากเห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๐ โดยอาจลดหรือเปลี่ยนกรรมการสอบสวนก็ได้ ตามแบบที่ ก.พ.กำหนด(แบบ ดว. ๒) ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องมีองค์ประกอบและคุณสมบัติเป็นไปตามข้อ ๑๘ ด้วย

การพิจารณาสั่งการคำคัดค้านนี้จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับตั้งแต่วันที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับคำคัดค้านโดยในกรณีที่ไม่มีการสั่งการใด ๆ ภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่ากรรมการสอบสวนผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ (ตามข้อ ๒๔) และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๐

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุแห่งการคัดค้าน ก็ให้ยื่นเป็นหนังสือต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๕ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

สำหรับการคัดค้านผู้ช่วยเลขานุการก็นำข้อ ๒๒ - ๒๕ มาใช้โดยอนุโลม

๒.๕ การประชุมนัดแรก

เมื่อประธานกรรมการได้รับเอกสารที่เกี่ยวข้อง (เอกสารหลักฐานเบื้องต้น และหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหา) และคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแล้ว ให้ประธานกรรมการมีหน้าที่นัดประชุมครั้งแรกภายใน ๗ วัน เพื่อกำหนดประเด็นและวางแนวทางการสอบสวน ตามข้อ ๒๗

การกำหนดประเด็นและวางแนวทางการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจะต้องร่วมพิจารณาว่าจากเรื่องที่ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้นนั้น คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานใดและด้วยวิธีการใด นอกจากนี้ยังอาจกำหนดกรอบระยะเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปอย่างรวดเร็วและอยู่ภายในระยะเวลาที่กฎ ก.พ.กำหนดไว้

๒.๖ การรวบรวมพยานหลักฐาน มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๒.๖.๑ ห้ามบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมทำการสอบสวน (ข้อ ๒๖)

๒.๖.๒ ให้สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานคราวละ ๑ คน และในการสอบปากคำพยานต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย (ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง)

๒.๖.๓ จำนวนกรรมการสอบสวนในการสอบปากคำต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งวันแต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งมากกว่า ๓ คน ให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า ๓ คนทำการสอบปากคำได้ (ข้อ ๓๐ วรรคสอง)

๒.๖.๔ วิธีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้ดำเนินการตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด” (ข้อ ๓๑)

๒.๖.๕ ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวนและผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมในการสอบปากคำได้ตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนเห็นสมควร (ข้อ ๓๒)

๒.๖.๖ ห้ามให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรืออื่นใดโดยไม่ชอบเพื่อจูงใจให้ให้ถ้อยคำ (ข้อ ๓๓)

๒.๖.๗ บันทึกรการได้มาของพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง)

๒.๖.๘ พยานเอกสารให้ใช้ต้นฉบับ หรือสำเนาที่รับรองโดยผู้มีอำนาจหน้าที่หรือกรรมการสอบสวน หากไม่มีต้นฉบับให้สืบจากสำเนาหรือพยานบุคคล (ข้อ ๓๔ วรรคสอง และวรรคสาม)

๒.๖.๙ พยานบุคคลที่ไม่มาหรือไม่ยอมชี้แจง คณะกรรมการสอบสวนอาจพิจารณาตัดพยานได้ (ข้อ ๓๕)

๒.๖.๑๐ พยานที่อาจทำให้การสอบสวนล่าช้าหรือไม่จำเป็นต่อการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนอาจพิจารณาดสอบสวนได้ (ข้อ ๓๖)

๒.๖.๑๑ สอบสวนพยานที่อยู่ต่างท้องที่ ให้ประธานกรรมการร้องขอให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเพื่อส่งประเด็น โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทน (ข้อ ๓๗)

๒.๗ การประชุมพิจารณาเพื่อลงมติ (ข้อ ๓๘)

คณะกรรมการสอบสวนต้องจัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาพยานหลักฐาน โดยหากพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ก็ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ องค์ประชุมต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนตามข้อ ๕๔ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่มิคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิด ในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษานั้น ได้รับความประจักษ์ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษานั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย ตามข้อ ๓๙

๒.๘ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

มาตรา ๙๓ บัญญัติว่า “...ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา...” ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ ที่คู่กรณีต้องมีโอกาสรับทราบ

ข้อเท็จจริงที่จะนำมาพิจารณาเพื่อทำคำสั่งทางปกครอง จากข้อกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า “การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน” เป็นกระบวนการที่เป็นสาระสำคัญที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการ ซึ่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดไว้ในข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๓ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๒.๘.๑ บันทึกรการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ข้อ ๔๐)

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจากพยานหลักฐานที่ได้ดำเนินการรวบรวมมานั้น ฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดแบบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา (แบบ ดว. ๕) อันมีสาระสำคัญ ประกอบด้วย

- ๑) ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด (ไม่ต้องระบุมาตรา)
- ๒) สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้
- ๓) แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐาน เพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

โดยทำบันทึกเป็น ๒ ฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ นอกจากนี้ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้น ก็ควรจะมีการสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยอมรับสารภาพว่ากระทำผิดตามที่ปรากฏพยานหลักฐานหรือไม่ หากรับสารภาพคณะกรรมการสอบสวนจะพิจารณาลงมติเพื่อทำรายงานการสอบสวนก็ได้ แต่หากผู้ถูกกล่าวหาไม่รับสารภาพก็ต้องแจ้งวิธีการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

๒.๘.๒ วิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ ดว. ๕)

๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงตามข้อ ๔๑ คือ ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่เพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบในกรณีที่ถูกกล่าวหาเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา นั้น แล้วจึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในบันทึกทั้ง ๒ ฉบับ เพื่อเป็นหลักฐาน แต่หากผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ และถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว จากนั้นจึงส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา ๑ ฉบับ ไปทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่อาศัยที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการของผู้ถูกกล่าวหา

๒) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามข้อ ๔๓ จะใช้สำหรับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการ

สอบสวนเรียก ก็ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาจำนวน ๑ ฉบับ ไปทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังที่อยู่อาศัยที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว

วิธีการแจ้งข้อกล่าวหา(แบบ ดว. ๕)

๑. ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรง คือให้เรียกมาพบเพื่อรับทราบ แบบ ดว. ๕
๒. หากเรียกแล้วไม่มาจึงให้ส่ง ดว. ๕ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

๒.๘.๓ การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้น เป็นกระบวนการสืบเนื่องมาจากการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนให้สิทธิในการนำสืบหรืออ้างพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อหักล้างพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาได้ โดยข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องทำการกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการชี้แจงให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ในกรณีที่ไม่สามารถชี้แจงได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ก็ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นสมควรให้โอกาสชี้แจงเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมตามข้อ ๔๗

ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอาจจะชี้แจงด้วยวาจา เป็นหนังสือ หรือวิธีการอื่นใดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาอาจกล่าวอ้างพยานหลักฐานเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนจะสอบถามไปในคราวเดียวกันกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ตามข้อ ๔๑) ก็ได้ หากผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหา นั้นไว้เป็นหนังสือ และในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหา นั้นก็ได้ (ตามข้อ ๔๖)

๒.๙ การทำรายงานการสอบสวน (ข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓)

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนโดยรวบรวมพยานหลักฐานและรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องทำการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็นเพื่อพิจารณาและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ หากเป็นความผิดวินัยจะเป็นความผิดวินัยตามบทบัญญัติใด และควรได้รับโทษสถานใด จากนั้นจึงจัดทำรายงานการสอบสวนเพื่อเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด (แบบ ดว. ๖) โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน ตามข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

ราชการ หรือมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี ก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ตามข้อ ๕๒ วรรคสาม

ในการประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนตามข้อ ๕๒ นี้ จะต้องมืองค์ประชุมในการพิจารณาไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

๒.๑๐ รายงานการสอบสวนสำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดแบบรายงานการสอบสวน (แบบ ดว. ๖) โดยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ๑) ข้อเท็จจริงเบื้องต้น
- ๒) ข้อกล่าวหา
- ๓) พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
- ๔) คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
- ๕) พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา
- ๖) ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ๗) ประเด็นที่ต้องพิจารณา
- ๘) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ทั้งนี้ ในรายงานการสอบสวน กรรมการสอบสวนต้องลงลายมือชื่อทุกคน เว้นแต่มีเหตุความจำเป็นก็ให้ประธานกรรมการบันทึกเหตุนั้นไว้ ตามข้อ ๕๓ วรรคสอง สำหรับในกรณีที่กรรมการใดมีความเห็นแย้งก็ให้ระบุความเห็นนั้นไว้ในรายงานการสอบสวน (ข้อ ๕๓ วรรคสอง) ด้วย ซึ่งความเห็นโดยละเอียดจะเป็นบันทึกแนบท้ายรายงานการสอบสวนก็ได้

ระยะเวลาในการสอบสวน (ข้อ ๕๔)

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดระยะเวลาการสอบสวนโดยเร่งรัดให้การสอบสวนแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมครั้งแรกตามข้อ ๒๗ และขยายได้ไม่เกินครั้งละ ๖๐ วัน โดยในแต่ละขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนจะไม่มีกำหนดระยะเวลาไว้ เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนสามารถวางกรอบระยะเวลาได้ตามความเหมาะสม

ในกรณีที่การสอบสวนไม่อาจแล้วเสร็จได้ภายใน ๑๘๐ วัน และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้อนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่เพื่อเร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

การพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ ดังนี้

๑. ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

๑.๑ ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

๑.๒ ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

๑.๓ ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

๒. ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม ๒.๒

๒.๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ตามที่กำหนดในข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาต่อไป

๒.๓ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐(๖) หรือ (๗) ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม ๒.๒

การสั่งยุติเรื่อง สั่งยุติการดำเนินการทางวินัย ลงโทษ หรืองดโทษ

๑. สั่งยุติการดำเนินการทางวินัย กรณีผู้ถูกกล่าวหาตายในระหว่างการสอบสวน แต่ให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปเท่าที่สามารถจะทำได้ แล้วทำความเห็นเสนอต่อกระทรวงเจ้าสังกัด^๖ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ตามข้อ ๖๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๒. การสั่งยุติเรื่องเมื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา ๙๓ แต่ผลการสอบสวนยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยแต่อย่างใด จึงสั่งยุติเรื่อง^๗

๓. การลงโทษ อำนาจในการสั่งลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แบ่งออกเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๓.๑ กรณีสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญที่กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ข้อ ๖๗) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษ ดังนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

กรณีสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

๓.๒ กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษตามมติของ อ.ก.พ. สามัญ ดังนี้

(๑) ปลดออก

(๒) ไล่ออก

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย นั้น ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

วิธีการสั่งลงโทษ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออกต้องทำคำสั่งเป็นหนังสือ ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อความอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีใดตามมาตราใด พร้อมทั้งให้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔ ไว้ในคำสั่งลงโทษดังกล่าวด้วย ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งดังกล่าวด้วย

^๗ “ให้ยุติเรื่อง” กับ “สั่งยุติเรื่อง” ต่างกัน

“ให้ยุติเรื่อง” จะใช้ในกรณีสืบสวนแล้วปรากฏว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ซึ่งกรณีนี้ไม่ต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อพิจารณา (มาตรา ๙๑)

“สั่งยุติเรื่อง” จะใช้ในกรณีเมื่อดำเนินการทางวินัย(สอบสวน)แล้วผลปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย แม้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะสั่งยุติเรื่อง (มาตรา ๙๓) (ทำเป็นคำสั่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๖๖)และรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อพิจารณา

กำหนดเวลามีผลของคำสั่งลงโทษ (ข้อ ๗๐) แบ่งเป็น ๓ กรณี ได้แก่

- ๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่ง (ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป)
- ๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง
- ๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งให้มีผลตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด ตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

๓.๑ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ตามข้อ ๘ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๒ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการในกรณีที่ให้มีคำสั่ง พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ต้องพักราชการหรือวันที่ต้องออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี ตามข้อ ๙ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๓ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ ติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่เริ่มละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๔ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญา และได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ต้องรับโทษจำคุก หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องรับโทษจำคุกแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณี ที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหนักกว่าโทษจำคุกก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณีตามข้อ ๑๑ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๕ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออก เป็นไล่ออกหรือไล่ออกเป็นปลดออก ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าจะต้องสั่งเปลี่ยนแปลงวันออกจากราชการด้วย ให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้น ตามข้อ ๑๒ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๖ สั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑ ไปแล้ว ถ้าจะต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้น ตามข้อ ๑๓ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๗ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่ง ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการได้ออกจากราชการไปก่อนแล้ว เพราะถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๘ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการในกรณีที่มีผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือวันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามกฎ ก.พ. ออกตามมาตรา ๑๐๘ แล้วแต่กรณี ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๔. การสั่งดโทษ สามารถแยกออกได้เป็น ๒ กรณี ได้แก่

๔.๑ กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งงดโทษ โดยทำเป็นคำสั่งและระบุในคำสั่งว่าให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด (ขณะนี้ สำนักงาน ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดรูปแบบ)

๔.๒ กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้ว แต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งงดโทษ ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด (ขณะนี้ สำนักงาน ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดรูปแบบ)

เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ต้องดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วตามข้อ ๗๓ โดยให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ตามข้อ ๗๓ วรรคสอง กำหนดให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ มีการกำหนดรูปแบบโดยต้องมีการทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหาและผลการพิจารณาตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๖๖ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๑ และข้อ ๗๒

ในกรณีเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแม้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมีความเห็นในภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการไปแล้ว ก็สามารถดำเนินการทางวินัยและดำเนินการสอบสวน (มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ได้ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามนัยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

การรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.พ. กระทรวง (มาตรา ๑๐๓)

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๓ บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการ โดยเฉพาะ หรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัย สังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณี ดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗ วรรคสองให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. มีมติ

ในกรณีตามวรรคสองและในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ ให้ ก.พ. มีอำนาจ สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๙๕

อนึ่ง มาตรานี้เป็นกรวางมาตรการกำกับดูแลให้การดำเนินการทางวินัยของ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้น จึงบัญญัติ ให้ผู้บังคับบัญชาต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยที่แล้วเสร็จไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณีเพื่อตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง หาก อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการ ทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใดเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็จะมีมติให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว ดำเนินการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้ซึ่งผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

แบบ
การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหาร (ถ้ามี).....ตำแหน่งในสายงาน.....
ระดับ.....ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด (ถ้ามี).....
กรม.....เลขที่ตำแหน่ง.....มีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๓ ประกอบ ๙๔ (...)๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ประกอบกับข้อ ๑๕ หรือ ข้อ ๑๖ ของกฎ
ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อ).....เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ).....เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ).....เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด
ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อ
พิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการ
ตามข้อ ๔๙ หรือ ข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๒).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๓.....

^๑ ตามมาตรา ๙๔(๑) - (๔) แล้วแต่กรณี

^๒ ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

* แบบฟอร์มนี้เป็นไปตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร
๑๐๑๑/ว ๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

หนังสือการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้
ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนนั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่ง.....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงลงวันที่..... เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่ง
และระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

.....(ชื่อ)..... ตำแหน่ง^๑.....

.....(ส่วนราชการ).....

เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ)..... ตำแหน่ง^๑.....

.....(ส่วนราชการ).....

เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ)..... ตำแหน่ง^๑.....

.....(ส่วนราชการ).....

เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ)..... ตำแหน่ง^๑.....

.....(ส่วนราชการ).....

เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบหรือเห็นว่าทราบคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๒๓ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ - สกุลผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๒.....

^๑ ให้ระบุตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี) ตำแหน่งในสายงานและระดับด้วย

^๒ ในกรณีเป็นผู้รักษาการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

* แบบฟอร์มนี้เป็นไปตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการดำเนินการทางวินัยพ.ศ. ๒๕๕๖ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร
๑๐๑๑/ว ๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

แบบ ดว. ๒
(ตามข้อ ๒๐)

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....
เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภท.....
ตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี).....ตำแหน่งในสายงาน.....ระดับ.....
ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด (ถ้ามี)กรม.....
เลขที่ตำแหน่ง.....นั้น

บัดนี้ เห็นสมควรเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน เป็นดังนี้

.....(ชื่อ)	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๒).....

^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

* แบบฟอร์มนี้เป็นไปตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการดำเนินการทางวินัยพ.ศ. ๒๕๕๖ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้ คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้า ให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
 (.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

* แบบฟอร์มนี้เป็นไปตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการดำเนินการทางวินัยพ.ศ. ๒๕๕๖ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

แบบ ดว. ๕
(ตามข้อ ๔๐)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๔๐

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

.....
สอบสวนที่.....
วันที่.....

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....คณะกรรมการ
สอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาว่า.....
.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา^๑ แล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการ
ต่อไปได้ โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา^๒.....
.....
.....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๓
.....
.....
.....
.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
เป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียก
พยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

^๑ การประชุมวินัยจัดตามข้อ ๔๐ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด
^๒ ให้ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใด
^๓ การสรุปพยานหลักฐานจะระบุชื่อพยานหรือไม่ระบุชื่อก็ได้

- ๒ -

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่.....ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

* แบบฟอร์มนี้เป็นไปตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการดำเนินการทางวินัยพ.ศ. ๒๕๕๖ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

แบบ ดว. ๔

(ตามข้อ ๓๑)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....
ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....
สั่ง ณ วันที่..... ในเรื่อง.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว นั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า.....

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ประธาน/กรรมการ
(.....)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้
 คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้า
 ให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว
 ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
 (.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

* แบบฟอร์มนี้เป็นไปตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการดำเนินการทางวินัยพ.ศ.๒๕๕๖ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่
 นร ๑๐๑๑/ว ๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

รายงานการสอบสวน

(ตามข้อ ๕๓)

สอบสวนที่.....

วันที่.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... ลงวันที่

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ)..... ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด.....
ในเรื่อง.....

.....นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาตั้งแต่วันที่.....และได้ประชุม
คณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่.....

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณา
มีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย
และความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....

.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น.....

.....

๓. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (...) พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูล
ที่ควรกล่าวหาว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาแนวทางการสอบสวน และได้
ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา
แล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

- ๒ -

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า.....

.....

ข้อกล่าวหา.....

.....

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๑.....

.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียก.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่.....ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย^๒

๖.(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา.....

.....

.....

.....

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

.....

.....

.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา^๓ ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่าง ๆ และมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงเบื้องต้น.....

.....

.....

^๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๕ หรือสอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๖ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่สอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย

^๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเรียก ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๐ จำนวน ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานราชการ

^๓ การประชุมพิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๕๒ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....

.....
.....
.....

ประเด็นที่ต้องพิจารณา.....

.....
.....
.....

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน^๔.....

.....
.....
.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

^๔ ให้ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใดและควรได้รับโทษสถานใด/มีเหตุออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือมาตรา ๑๑๐ (๗) หรือไม่ อย่างไร

^๕ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้บันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งด้วย

คำสั่ง.....(จังหวัด/กรม/กระทรวง).....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง ลงโทษ.....(ไล้/ปลด).....ออกจากราชการ

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือน
 สามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
 รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุพฤติการณ์
 แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบของฐานความผิด
 ที่ลงโทษ)^๑.....

 พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....(ระบุทุกฐาน
 ความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว โดยไม่ต้องกำหนด
 โทษในแต่ละประเด็น).....มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และอ.ก.พ. กระทรวง/กรม/จังหวัด.....ในการประชุม
 ครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....ได้มีมติให้ลงโทษ.....(ไล้/ปลด).....(ชื่อ).....
 ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๖๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
 จึงให้ลงโทษ.....(ไล้/ปลด).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
 (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
 ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....(บัดนี้ / วัน เดือน ปี^๒).....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....
ตำแหน่ง.....

^๑ กรณีที่คณะกรรมการ ปช. / ปปท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยให้ระบุมติของคณะกรรมการ ปช. / ปปท. ด้วย

^๒ วันออกจากราชการให้เป็นไปตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔

บันทึกกิจกรรมประจำวันของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
ตามคำสั่ง..... ที่/๒๕..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....
กรณีร้องเรียนกล่าวหา.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติงาน (กิจกรรม)	ผู้ปฏิบัติงาน	หมายเหตุ
	(ดำเนินการ)..... (ดำเนินการ).....	ลงชื่อ..... (.....)	
	(ดำเนินการ)..... (ดำเนินการ).....	ลงชื่อ..... (.....)	
	(ดำเนินการ)..... (ดำเนินการ).....	ลงชื่อ..... (.....)	
	(ดำเนินการ).....	ลงชื่อ..... (.....)	

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๗

ที่ สธ

วันที่

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ครั้งที่กรณี.....(ชื่อ).....

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข/ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

๑. ความเป็นมา

- ๑.๑.....(ส่วนราชการ).....ได้มีคำสั่ง ที่/๒๕..... ลงวันที่.....
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แก่.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....
ระดับสังกัด.....ในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์การกระทำตามคำสั่งดังกล่าว).....
- ๑.๒ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการครั้งแรก
เมื่อวันที่ซึ่งจะครบกำหนดระยะเวลาการสอบสวน ๑๒๐ วัน ในวันที่
- ๑.๓ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้ดำเนินการ

๒. ข้อพิจารณา

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๔ ระบุว่า
ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวน
การสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่มี
การประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก และในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและ
ความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ประธานกรรมการรายงาน
ต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอย้ายเวลาสอบสวนตามความจำเป็นและให้ผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกิน ๖๐ วันและหากมีการขยายเวลาจนทำให้
การสอบสวนดำเนินการเกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกให้ผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานอ.ก.พ.กระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทราบเพื่อติดตาม
เร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงขอเรียนว่า.....(ระบุการ
ดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วและเหตุขัดข้องเพื่อขอการขอย้ายระยะเวลา).....
จึงไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน ได้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม
จึงเห็นควรให้ขยายระยะเวลาสอบสวนออกไปอีก ๖๐ วัน นับแต่วันประชุมคณะกรรมการสอบสวน
ครั้งแรก

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายระยะเวลาสอบสวนออกไปอีก ๖๐ วัน
จะเป็นพระคุณ

บันทึกข้อความ

แบบหนังสือเชิญพยานมาให้
ถ้อยคำ (หนังสือภายใน)

ส่วนราชการ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โทร. ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

ที่ สธ

วันที่

เรื่อง ขอเชิญมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน(ผู้บังคับบัญชา).....

ด้วย.....(ส่วนราชการ).....ได้มีคำสั่ง ที่/๒๕.....

ลงวันที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณี
.....รายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง มีความประสงค์ขอให้ท่านแจ้ง
.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....มาให้ถ้อยคำในฐานะพยานในเรื่องดังกล่าว
ณ.....ในวันที่ เวลา เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ลงชื่อ.....

(.....(ชื่อ).....)

(ตำแหน่ง).....

ประธานคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

แบบฟอร์มหนังสือเชิญพยานมา
ให้ถ้อยคำ (หนังสือภายนอก)

ที่ สธ

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
.....(ส่วนราชการ).....

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอเชิญมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน(พยาน).....

ด้วย.....(ส่วนราชการ).....ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทางวินัยอย่างร้ายแรง
กรณี

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ขอเชิญท่านมาให้ถ้อยคำต่อ
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ณ
ในวันที่ เวลา.....น. เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....(ชื่อ).....)

(ตำแหน่ง).....

ประธานคณะกรรมการสอบสวน

(ส่วนราชการ)

โทร. ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

โทรสาร ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

แบบหนังสือเชิญผู้ถูกกล่าวหา
มารับทราบข้อกล่าวหา

ที่ สธ

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
.....(ส่วนราชการ).....
.....

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอเชิญพบคณะกรรมการสอบสวน

เรียน(ผู้ถูกกล่าวหา).....

อ้างถึง คำสั่ง..... ที่/๒๕..... ลงวันที่

ตามที่อ้างถึง(ส่วนราชการ)....ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทางวินัย
อย่างร้ายแรง กรณี.....
..... นั้น

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ขอเชิญท่านไปพบคณะกรรมการ
สอบสวน เพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ณ
ในวันที่ เวลา.....น. เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....(ชื่อ).....)

(ตำแหน่ง).....

ประธานคณะกรรมการสอบสวน

(ส่วนราชการ)

โทร. ๐ ๒๕๙๙ ๙๙๙๙

โทรสาร ๐ ๒๕๙๙ ๙๙๙๙

ตัวอย่าง
การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

คำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่ ๑๑๒ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วยนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๓๓๓๓ ๔๔๔๕๕ ๕๖ ๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงพยาบาลกษิตินทรคาม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา เลขที่ตำแหน่ง ๑๖๗๒๐ มีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมาซึ่งติดต่อกันเป็นเวลายาวนานถึง ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายยุทธธีระ วงศ์ปาดนทป เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกิม วงษ์รามาทิป เป็นกรรมการ
๓. นายอรชุน นารายณกุล เป็นกรรมการ
๔. นายภิษมะ ศุรยภตกุล เป็นกรรมการและเลขานุการ
๕. นายจลมล จุลจักรมล เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตาม ข้อ ๔๙ หรือ ข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ธิปติ สถาปนกร

(นายธิปติ สถาปนกร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

หนังสือแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้
ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน นั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ทางวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่งและระดับ
ตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

๑. นายยุทธธีระ วงศ์ปานชป ตำแหน่งนายแพทย์เชี่ยวชาญ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกิม วงษ์รามาศิป ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
เป็นกรรมการ
๓. นายอรชุน นารายณกุล ตำแหน่งทันตแพทย์ชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
เป็นกรรมการ
๔. ภิษมะ ศุรยภคกุล ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
เป็นกรรมการและเลขานุการ
๕. นายจุลมล จุลจักรมกล ตำแหน่งนิติกร (พนักงานราชการ)
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบหรือเห็นว่าทราบคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๒๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ธิปติ สถาปนกร
(นายธิปติ สถาปนกร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

ตัวอย่าง

ที่ ศป ๐๒๐๑.๐๕๒/๑๐

ศาลากลางจังหวัดจันทบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๙๙๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกษิตินทรคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓ ฉบับ

๒. บันทึกการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน

และสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวน

จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยจังหวัดจันทบุรี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นางศุภภาดา นัฐชิโรกุล ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงพยาบาลกษิตินทรคาม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ในเรื่องนางศุภภาดา นัฐชิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อกันเป็นเวลายาวนานเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งที่ส่งมาด้วยนี้

ดังนั้น ขอให้ท่านแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ นางศุภภาดา นัฐชิโรกุล ทราบ โดยมอบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและบันทึกการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนให้ นางศุภภาดา นัฐชิโรกุล จำนวนอย่างละ ๑ ฉบับ พร้อมกับให้บุคคลดังกล่าวลงนามรับทราบพร้อมวัน เดือน ปี ที่รับทราบ ในสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและบันทึกการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน แล้วส่งกลับคืนไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี จำนวนอย่างละ ๑ ฉบับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จักขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

ฉิปติ สถาปนกร

(นายฉิปติ สถาปนกร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี

กลุ่มงานนิติการ

โทร. ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

โทรสาร ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๘

ตัวอย่าง

ที่ ศป ๐๒๐๑.๐๕๒/๑๒

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๑๓๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน นางช่อม่วง นวลนรดี

ด้วยจังหวัดจันทบุรี ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ขอเชิญท่านมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ณ ห้องประชุม ๑ โรงพยาบาลกษิตินทรคาม ในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

ยุทธธีระ วงศ์ปานทป

(นายยุทธธีระ วงศ์ปานทป)

ตำแหน่งนายแพทย์เชี่ยวชาญ

ประธานกรรมการสอบสวน

กลุ่มงานนิติการ

โทร. ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

โทรสาร ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

บันทึกถ้อยคำของพยาน
เรื่อง การสอบสวนนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่ โรงพยาบาลกษิตินทรคาม
วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ข้าพเจ้า นางช่อม่วง นวลนรดี เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๒๓๔๕ ๖๗๘๙๐ ๑๒ ๓ อายุ ๒๘ ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ อาชีพรับราชการ อยู่บ้านเลขที่ ๑๑ ซอยจุฬาเกษม ถนนลาดยาว ตำบลลาดยาว อำเภอลาดยาว จังหวัดกัมพูรี ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในกรณีนี้ จังหวัดกัมพูรีมีคำสั่งที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ในเรื่องนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อกันเป็นเวลากว่าหนึ่งปีเป็นเวลากว่า ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชาและคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามสัจจริงดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้ามีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บบัญชีลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลกษิตินทรคาม และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ชี้แจงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนเมื่อพ้นเวลาปฏิบัติงานตามปกติ และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงานในแต่ละวัน โดยนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล มีหน้าที่ตรวจรักษา วินิจฉัยโรคแก่ผู้ป่วยที่มาใช้บริการ ตนเป็นเพื่อนร่วมงานของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล โดยนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล มีพฤติกรรมใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีเจ้าหน้าที่มาทวงหนี้ที่โรงพยาบาลจำนวนหลายรายขอยืมเงินเพื่อนร่วมงานรวมทั้งยืมเงินตนด้วย มีหนี้สินจำนวนมากทั้งในระบบและนอกระบบ และนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล เคยพูดให้ตนฟังว่ารู้สึกอับอายที่มีเจ้าหน้าที่มาทวงหนี้ถึงที่ทำงาน จนไม่อยากมาทำงาน มีหนี้สินรวมทุกรายประมาณห้าแสนบาท และนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

ช่อม่วง นวลนรดี
(นางช่อม่วง นวลนรดี)

พยาน

ภิษมะ ศุรยกตกุล
(นายภิษมะ ศุรยกตกุล)

ผู้บันทึกถ้อยคำ

ตัวอย่าง

ที่ ศป ๐๒๐๑.๐๕๒/๑๓

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญพบคณะกรรมการสอบสวน

เรียน นางศุภภาดา นัฐชิโรกุล

อ้างถึง คำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑

ตามที่อ้างถึง จังหวัดจันทบุรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทางวินัยอย่างร้ายแรง
กรณีนางศุภภาดา นัฐชิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา
ซึ่งติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการ
ขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา นั้น

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ขอเชิญท่านไปพบคณะกรรมการ
สอบสวน เพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ณ ห้องประชุม ๑
โรงพยาบาลกษิตินทรคาม ในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

ยุทธธีระ วงศ์ปานตป
(นายยุทธธีระ วงศ์ปานตป)
ตำแหน่งนายแพทย์เชี่ยวชาญ
ประธานกรรมการสอบสวน

กลุ่มงานนิติการ

โทร. ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

โทรสาร ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา

และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๔๐

เรื่อง การสอบสวนนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่ โรงพยาบาลกษิตินทรคาม

วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

ตามคำสั่งจังหวัดกบินทร์บุรี ที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่านางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อกันเป็นเวลายาวนาน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลยโดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อกันเป็นเวลายาวนาน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานโดยไม่มีเหตุอันสมควร

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๒.๑ พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ ให้การว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บบัญชีลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลกษิตินทรคาม และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนเมื่อพ้นเวลามาปฏิบัติงานตามปกติ และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงานในแต่ละวันโดยนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล มีหน้าที่ตรวจรักษา วินิจฉัยโรคแก่ผู้ป่วยที่มาใช้บริการ ตนเป็นเพื่อนร่วมงานของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล โดยนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล มีพฤติกรรมใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีเจ้าหน้าที่มาทวงหนี้ที่โรงพยาบาลจำนวนหลายรายขอยืมเงินเพื่อนร่วมงานรวมทั้งยืมเงินตนด้วย มีหนี้สินจำนวนมากทั้งในระบบและนอกระบบ และนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล เคยพูดให้ตนฟังว่ารู้สึกอับอายที่มีเจ้าหน้าที่มาทวงหนี้ถึงที่ทำงาน จนไม่อยากมาทำงาน มีหนี้สินรวมทุกรายประมาณห้าแสนบาท และนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)

(๒) พยานปากที่ ๒ ให้การว่าตนเป็นหัวหน้าตึกผู้ป่วยในและผู้บังคับบัญชาของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล มีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานและดูแลความเรียบร้อยภายในตึกผู้ป่วยในของโรงพยาบาลกษิตินทรคาม โดยตนได้รับรายงานจากพยานปากที่ ๑ ถึงพฤติกรรมของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ที่ไม่มาปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)

สอบสวนที่ โรงพยาบาลกษิตินทรคาม
วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

ข้าพเจ้า นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

ศุภภาดา นัฐทิโรกุล ผู้ถูกกล่าวหา
(นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล)

ยุทธธีระ วงศ์ปานชป ประธานกรรมการ
(นายยุทธธีระ วงศ์ปานชป)

กิม วงษ์รามาริปี กรรมการ
(นายกิม วงษ์รามาริปี)

อรชุน นารายณกุล กรรมการ
(นายอรชุน นารายณกุล)

กีษมะ ศุรยกตกูร กรรมการและเลขานุการ
(นายกีษมะ ศุรยกตกูร)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง การสอบสวนนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่โรงพยาบาลกษิตินทรคาม
วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

ข้าพเจ้า นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๓๓๓๓ ๔๔๔๕ ๕๖ ๖ อายุ ๓๐ ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ อาชีพข้าราชการ ตำแหน่งนายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ อยู่บ้านเลขที่ ๒๙ ซอยปทุมวัน ถนนปทุมวัน ตำบลลาดยาว อำเภอลาดยาว จังหวัดกัมพูรี ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งจังหวัดกัมพูรี ที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ในเรื่องนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้วนั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า ข้าพเจ้าไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมาซึ่งติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วันโดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลยและไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ข้าพเจ้าไม่ได้มาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลกษิตินทรคามตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบันจริง และไม่ได้ยื่นขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้ส่วนตัว ต้องหลบหนีเจ้าหนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

ศุภภาดา นัฐทิโรกุล

ผู้ถูกกล่าวหา

(นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล)

ภิษมะ ศุรยทตกุล

ผู้บันทึกถ้อยคำ

(นายภิษมะ ศุรยทตกุล)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่านางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ยุชธีระ วงศ์ปาดทป

ประธานกรรมการ

(นายยุชธีระ วงศ์ปาดทป)

ภีม วงษ์รามาทิป

กรรมการ

(นายภีม วงษ์รามาทิป)

อรชุน นารายณกุล

กรรมการ

(นายอรชุน นารายณกุล)

ภิษมะ ศุรยทตกุล

กรรมการและเลขานุการ

(นายภิษมะ ศุรยทตกุล)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โทร ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙

ที่ ศป ๐๒๐๑.๐๕๒/๑๑

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอขยายระยะเวลาการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกัมพูรี

๑. ความเป็นมา

๑.๑ จังหวัดกัมพูรี ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ตำแหน่งนายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงพยาบาลกษิตินทรคามา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกัมพูรีในเรื่องนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อกันมาเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา

๑.๒ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้ดำเนินการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งจะครบกำหนดระยะเวลาสอบสวน ๑๒๐ วัน ในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๒. ข้อพิจารณา

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๔ สรุปว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก และในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็นและให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกิน ๖๐ วันและหากมีการขยายเวลาจนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานอ.พ.กระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทราบเพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ได้ดำเนินการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ เพื่อกำหนดประเด็นและวางแผนทางการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานโดยได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ทราบพร้อมบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการกำหนดนัดประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง ที่สอบสวน เพื่อจัดทำรายงานการสอบสวน แต่เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนติดภารกิจอื่น จึงไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน ได้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จึงเห็นควรให้ขยายระยะเวลาสอบสวนออกไปอีก ๖๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๒

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายระยะเวลาสอบสวนออกไปอีก ๖๐ วัน
จะเป็นพระคุณ

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่ โรงพยาบาลกษิตินทรคาม
วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง การสอบสวนนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกัมพูรี

ตามคำสั่งจังหวัดกัมพูรี ที่ ๑๑๒/๒๕๖๑ สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งนายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงพยาบาลกษิตินทรคาม ในเรื่องละทิ้งหน้าที่
ราชการเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ และได้ประชุมคณะกรรมการ
สอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน และได้ประชุมพิจารณา
มีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
ความเห็น ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจากนางช่อม่วง นवलนรดี ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ
ชำนาญการ มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บ บัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน
ของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลกษิตินทรคาม และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่
ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้มีบันทึกโรงพยาบาลกษิตินทรคาม ลงวันที่
๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลกษิตินทรคาม (ผ่านหัวหน้าพยาบาล) รายงาน
พฤติกรรมของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ว่าไม่มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึง
วันรายงาน (วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐)

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นผู้ว่าราชการจังหวัดกัมพูรีได้พิจารณา
ในเบื้องต้น พบว่านางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึง
ปัจจุบัน โดยยังไม่กลับมาทำงานอีกเลย ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันครบถ้วนเกินกว่าสิบห้าวัน เนื่องจาก
มีปัญหาเรื่องหนี้ส่วนตัว

๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดกัมพูรี ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗
(๑๑) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่านางศุภภาดา นัฐทิโรกุล กระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาวางแนวทางการสอบสวน และได้ประชุมพิจารณา
แล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่านางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า นางศุภภาดา นัฐติโรกุล ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ตึกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลกษิตินทรคาม ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยยังไม่กลับมาทำงานอีกเลย ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันคร่าวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวัน เนื่องจากมีปัญหาหนี้สินส่วนตัวต้องคอยหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงเงิน

ข้อกล่าวหา นางศุภภาดา นัฐติโรกุล ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ซึ่งติดต่อกันคร่าวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยไม่มีการขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคร่าวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ ให้การว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บบัญชีลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลกษิตินทรคาม และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนเมื่อพ้นเวลามาปฏิบัติงานตามปกติ และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงานในแต่ละวันโดยนางศุภภาดา นัฐติโรกุล มีหน้าที่ตรวจรักษา วินิจฉัยโรคแก่ผู้ป่วยที่มาใช้บริการ ตนเป็นเพื่อนร่วมงานของนางศุภภาดา นัฐติโรกุล โดยนางศุภภาดา นัฐติโรกุล มีพฤติกรรมใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีเจ้าหนี้มาทวงหนี้ที่โรงพยาบาลจำนวนหลายรายขอยืมเงินเพื่อนร่วมงานรวมทั้งยืมเงินตนด้วย มีหนี้สินจำนวนมากทั้งในระบบและนอกระบบ และนางศุภภาดา นัฐติโรกุล เคยพูดให้ตนฟังว่ารู้สึกอับอายที่มีเจ้าหนี้มาทวงหนี้ถึงที่ทำงาน จนไม่อยากมาทำงาน มีหนี้สินรวมทุกรายประมาณห้าแสนบาท และนางศุภภาดา นัฐติโรกุลไม่มาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)

(๒) พยานปากที่ ๒ ให้การว่าตนเป็นหัวหน้าตึกผู้ป่วยในและผู้บังคับบัญชาของนางศุภภาดา นัฐติโรกุล มีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานและดูแลความเรียบร้อยภายในตึกผู้ป่วยในของโรงพยาบาลกษิตินทรคาม โดยตนได้รับรายงานจากพยานปากที่ ๑ ถึงพฤติกรรมของนางศุภภาดา นัฐติโรกุล ที่ไม่มาปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑) ก็ยังไม่มาทำงาน โดยนางศุภภาดา นัฐติโรกุล ไม่ได้ขออนุญาตตนแต่อย่างใด และตนได้เดินทางไปหาที่บ้านพักแต่ก็ไม่พบนางศุภภาดา นัฐติโรกุล ซึ่งปัจจุบันก็ยังไม่สามารถติดต่อนางศุภภาดา นัฐติโรกุล ได้

(๓) พยานปากที่ ๓ ให้การว่าตนเป็นเพื่อนร่วมงานของนางศุภภาดา นัฐติโรกุล โดยทำงานอยู่ที่ตึกผู้ป่วยใน นางศุภภาดา นัฐติโรกุล ได้กู้ยืมเงินตนจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยทำสัญญาไว้ เมื่อครบสัญญาก็ยังไม่ชำระหนี้ นางศุภภาดา นัฐติโรกุล ไม่มาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑) ก็ยังไม่มาทำงาน ตนไปหาที่บ้านเพื่อทวงหนี้ก็ไม่พบนางศุภภาดา นัฐติโรกุล ซึ่งปัจจุบันก็ยังไม่สามารถติดต่อนางศุภภาดา นัฐติโรกุล ได้

พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงลายมือชื่อ และตารางเวรปฏิบัติงาน ของนางศุภภาดา นัฐติโรกุล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงพฤศจิกายน ๒๕๖๑ ซึ่งไม่ปรากฏลายมือชื่อของนางศุภภาดา นัฐติโรกุล

ลงลายมือชื่อปฏิบัติงานตามตารางเวรปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

(๒) สำเนาบันทึกโรงพยาบาลกษิตินทรคาม ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลกษิตินทรคาม (ผ่านหัวหน้าพยาบาล) รายงานพฤติกรรมของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ว่าไม่มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันรายงาน (วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐)

(๓) สำเนาสัญญาคุ้มเงิน ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ระหว่าง นางอารยา พากเพียร กับนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท กำหนดชำระหนี้ภายในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ผู้ถูกกล่าวหามาแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย

๖. นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ ว่าข้าพเจ้าไม่ได้มาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลกษิตินทรคาม ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบันจริง และไม่ได้ยื่นขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา เนื่องจากมีปัญหาเรื่องนี้ส่วนตัว ต้องหลบหนีเจ้าหนี้

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่าง ๆ และมีความเห็น ดังนี้

๗.๑ ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ตึกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลกษิตินทรคามตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน โดยยังไม่กลับมาทำงานอีกเลย ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันเกินสิบห้าวัน เนื่องจากมีปัญหาหนี้ส่วนตัวต้องคอยหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงเงิน

๗.๒ ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๗.๒.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๘๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุมาตรา ๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟัง คำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวน และความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาผู้ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไป ตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๗ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๗ ภายใต้บังคับตามวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกราชการตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรอันลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณีพิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่ง หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

๗.๒.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๖๘ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๗ ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษได้มีดังต่อไปนี้

(๑) ปลดออก

(๒) ไล่ออก

๗.๒.๓ ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการวิน้ออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กระทำความผิดเพราะเหตุละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ นั้น

๗.๒.๔ หนังสือเวียนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดว่า “การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่มากกลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ ไม่มีเหตุลดหย่อนโทษ ลงเป็นปลดออกจากราชการ”

๗.๓ ประเด็นที่ต้องพิจารณา

ประเด็นที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ได้มาปฏิบัติราชการหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นนี้ นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ยอมรับว่าไม่ได้มาปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลกษิตินทรคามตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมาจริง และไม่ได้ยื่นขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชา ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากสำเนาบัญชีลงลายมือชื่อและตารางเวรปฏิบัติงานของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ไม่ปรากฏลายมือชื่อของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ลงลายมือชื่อปฏิบัติงานปกติตามตารางเวรปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงรับฟังได้ว่านางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ละทิ้งหน้าที่ราชการหน้าที่ราชการติดต่อในคราวกันเกินสิบห้าวัน และไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

ประเด็นที่ ๒ การที่นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ไม่มาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นนี้นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ยอมรับว่าเหตุที่ไม่มาปฏิบัติราชการเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัว ต้องหลบหนีเจ้าหนี้ประกอบกับนางอารยา พากเพียร ให้ถ้อยคำว่านางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ได้กู้ยืมเงินตนจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งปรากฏตามสำเนาสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น จึงรับฟังได้ว่า นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

๓.๔ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

เห็นว่าพฤติการณ์ของนางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยจนถึงปัจจุบันเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัวและถูกเจ้าหนี้ติดตามทวงหนี้ นั้น เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งเวียนตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ มีมติให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ ดังนั้น เห็นสมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

ยุทธธีระ วงศ์ปานชป	ประธานกรรมการ
(นายยุทธธีระ วงศ์ปานชป)	
กิม วงษ์รามมาธิป	กรรมการ
(นายกิม วงษ์รามมาธิป)	
อรชุน นารายณกุล	กรรมการ
(นายอรชุน นารายณกุล)	
ภิษมะ ศุรยกตกูร	กรรมการและเลขานุการ
(นายภิษมะ ศุรยกตกูร)	

คำสั่งจังหวัดชุมพร
ที่ ๑๑๘/๒๕๖๑
เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ด้วยนางศุภภาดา นัฐธิโรกุล เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๓๓๓๓ ๔๔๔๕๕ ๕๖ ๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประภทวิชากร ตำแหน่งนายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลกษิตินทรคาม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร ตำแหน่งเลขที่ ๑๖๗๒๐ รับเงินเดือน ในอัตรา ๔๘,๓๒๐ บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณีที่ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันครบถ้วน เกินสิบห้าวัน เหตุผลที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าว เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้ส่วนตัวและหลบหนี เจ้าหนี้ที่มาทวงหนี้ พฤติการณ์ของนางศุภภาดา นัฐธิโรกุล เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ อ.ก.พ. จังหวัดชุมพร ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้มีมติให้ลงโทษไล่นางศุภภาดา นัฐธิโรกุล ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงให้ลงโทษไล่นางศุภภาดา นัฐธิโรกุล ออกจากราชการ

อนึ่ง นางศุภภาดา นัฐธิโรกุล มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันเริ่มละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ธิปติ สถาปนกร
(นายธิปติ สถาปนกร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร

ตัวอย่าง

บันทึกกิจกรรมประจำวันของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
ตามคำสั่งจังหวัดกัมพูรี ที่ ๑๑๒ / ๒๕๖๑ สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑
กรณีร้องเรียนกล่าวหานางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ตำแหน่งนายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติงาน (กิจกรรม)	ผู้ปฏิบัติงาน	หมายเหตุ
๑๐ ต.ค. ๒๕๖๑	แจ้งคำสั่ง/หนังสือแจ้งตำแหน่งพร้อม สิทธิคัดค้าน คณะกรรมการสอบสวนทาง วินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการทราบรับทราบ	ภิษมะ ศุรยกตกุล (กรรมการและเลขานุการ)	
๑๘ ต.ค. ๒๕๖๑	ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ทั้งหมด และหลักฐานรับทราบของผู้ถูก กล่าวหาไปให้ ประธานกรรมการ สอบสวนเก็บรวมไว้ในสำนวน	ภิษมะ ศุรยกตกุล (กรรมการและเลขานุการ)	
๒๕ ต.ค. ๒๕๖๑	ประธานกรรมการได้จัดให้มีการประชุม คณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก เพื่อ กำหนดประเด็นและวางแนวทางการ สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน	๑) นายยุทธธีระ วงศ์ปานชป ๒) นายกัม วัชรามาธิ ๓) นายอรชุน นารายณกุล ๔) ภิษมะ ศุรยกตกุล ๕) นายจุลมล จุลจักรกมล	
๑๕ พ.ย. ๖๑	ลงพื้นที่ ณ โรงพยาบาลกษิตินทรคาม เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง	ภิษมะ ศุรยกตกุล.. (กรรมการและเลขานุการ)	
๒๒ พ.ย. ๖๑	ประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อ พิจารณาทำความเข้าใจกับผู้ถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน หรือไม่	๑) นายยุทธธีระ วงศ์ปานชป ๒) นายกัม วัชรามาธิ ๓) นายอรชุน นารายณกุล ๔) ภิษมะ ศุรยกตกุล ๕) นายจุลมล จุลจักรกมล	
๓ ธ.ค. ๖๑	๑) บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ นางศุภภาดา นัฐทิโรกุล ทราบ ๒) บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	ภิษมะ ศุรยกตกุล (กรรมการและเลขานุการ)	

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติงาน (กิจกรรม)	ผู้ปฏิบัติงาน	หมายเหตุ
๓๑ ม.ค. ๖๒	รายงานผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาการสอบสวน	ภิษมะ ศุรยกตกูร (กรรมการและเลขานุการ)	
๒๐ ก.พ. ๖๒	ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน	๑) นายยุษธีระ วงศ์ปานตป ๒) นายภีม วงษ์รามธิป ๓) นายอรชุน นารายณกุล ๔) ภิษมะ ศุรยกตกูร ๕) นายจตุมล จุฬจักรกมล	
๒๘ ก.พ. ๖๒	จัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	ภิษมะ ศุรยกตกูร (กรรมการและเลขานุการ)	

บทที่ ๕
กรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน

บทที่ ๕ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

การที่ข้าราชการกระทำผิดวินัยในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจใช้ดุลยพินิจดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรือ หากอยู่ระหว่างการสอบสวนอาจงดการสอบสวนก็ได้ ซึ่งกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มีบางส่วนที่แตกต่างไปจากกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ดังนี้

ในการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงคงไว้เฉพาะกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับ สาราภาพต่อผู้ที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) นี้กำหนดเท่านั้น แต่สำหรับกรณีกระทำความผิด อาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดและผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดแล้วได้ถูกต้องออก โดยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวน ตามปกติ ทั้งนี้ เพราะต้องการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน อย่างเต็มที่ในกรณีที่เกิดขึ้น อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาตรา ๓๐ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณี มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน”

สำหรับการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราว เดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันนั้น ได้กำหนดให้เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งเฉพาะกรณี ไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย แต่หากเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ อีกจะต้องดำเนินการสอบสวนตามปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดง พยานหลักฐานของตนอย่างเต็มที่นั่นเอง^๔ ในส่วนการดำเนินการทางวินัย กรณีกระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น กระบวนการ สืบสวนสอบสวนเป็นเพียงกระบวนการเพื่อให้ได้ความว่า การละทิ้งหน้าที่ราชการมีเหตุอันสมควร หรือไม่ หรือกรณีมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ และถ้าการละทิ้งหน้าที่ราชการไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อันเป็น ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณีพิจารณาโทษ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนได้^๕

^๔ สำนักงานก.พ. เรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ <https://www.ocsc.go.th> หน้า ๔๗ สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.

^๕ สำนักงานกฤษฎีกา, “การเริ่มดำเนินการทางวินัยหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณแก็วักัญญา สำนักกฎหมายปกครอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕ ” <http://web.krisdika.go.th/pdfPage.jsp?type=act&actCode=๒๐๙> สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.

ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งแบ่งออกเป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑. กรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ข้อ ๖๔)

โดยปกติแล้วการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น จะต้องมีการสอบสวน โดยจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือไม่ก็ได้ แต่มีข้อยกเว้นที่สามารถดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้หากมีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เกิดขึ้น กล่าวคือ จะต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพ และมีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งการรับสารภาพนั้น ต้องรับสารภาพโดยสิ้นเชิงไม่มีการยกข้อต่อสู้ประเด็นใหม่ขึ้นมา ตามข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งอำนาจในการงดการสอบสวนตามข้อ ๖๔ ดังกล่าว เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ กล่าวคือ

๑. หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าการรับสารภาพในกรณีดังกล่าวเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อกล่าวหาแล้ว หรือ

๒. หากในระหว่างการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สอบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน

หากมีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้กล่าวมานั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจพิจารณาให้งดการสอบสวนนั้นก็ได้ โดยไม่ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตลอดจนไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด แล้วพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้เลย

๒. กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๖๕) ^{๑๐}

กรณีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง มี ๓ กรณี ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ ในกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันทำให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งที่ต่างกัน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจใช้ดุลพินิจในการดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรือหากอยู่ระหว่างการสอบสวนอาจงดการสอบสวนก็ได้ ได้แก่

๑. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ โดยจะต้องมีการสืบสวนให้แน่ชัดถึงสาเหตุของการละทิ้งหน้าที่ราชการของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีเหตุผลใดที่ถือว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่

^{๑๐} สำนักงาน ก.พ. เรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ <https://www.ocsc.go.th> หน้า ๔๘-๔๙ สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.

ราชการไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้เคยมีคำพิพากษา ที่ อ. ๒๐๗/๒๕๕๗ วางแนวทางไว้ความว่า การลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการและไม่สามารถติดตามตัวได้นับตั้งแต่วันที่แรกที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการและต้องเป็นเวลาดำเนินการเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยสอบถามจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อนร่วมงาน รวมไปถึงญาติหรือผู้ใกล้ชิดของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อหาสาเหตุของการละทิ้งหน้าที่ราชการว่ามีเหตุผลสมควรหรือไม่หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอย่างไร

๒. กรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยจะต้องถูกจำคุกจริง ๆ ไม่ใช่รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ทั้งนี้ ตามข้อ ๓๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

๓. กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพและมีการบันทึกไว้เป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน ผู้มีหน้าที่สอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ส่วนกรณียังให้การภาคเสธ มิได้ให้การรับสารภาพโดยปราศจากข้อสงสัย คณะกรรมการสอบสวนยังคงมีหน้าที่ต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ตามข้อ ๒๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และตามข้อ ๔๐ กำหนดว่าการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใดและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ถูกกล่าวหาในการตัดสินใจว่าจะยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพต่อไปหรือไม่ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาของตนอย่างเต็มที่ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นสาระสำคัญของการสอบสวนทางวินัย หากได้มีการดำเนินการมาโดยไม่ถูกต้องอาจทำให้เสียความเป็นธรรม และอาจมีผลทำให้การสอบสวนทางวินัยนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย^{๑๑} และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหา นั้นไว้เป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาที่ได้นั้นแล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์วิธีการให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๖

^{๑๑} คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม, “ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”; <http://mspc.ocsc.go.th/sites/default/file/๒๐๑๗-๐๔/book-๒๐๑๕-mspc-vol-๐๕.pdf> สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.

ตัวอย่าง
กรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวนนายละทิ้ง การทำงาน ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่
วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

ข้าพเจ้า นายละทิ้ง การทำงาน เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑๑ ๑๑ ๑ อายุ ๔๓ ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ อาชีพรับราชการ อยู่บ้านเลขที่ ๒๒ ถนนกิมบุรี ตำบลกิมนคร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โทร ๐๘๕ ๑๒๓๔๕๖๗ ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๑/๒๕๖๐ สั่ง ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องที่ว่านายละทิ้ง การทำงาน ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่ได้ส่งใบลาตามระเบียบของทางราชการเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติและไม่แจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้วนั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า นายละทิ้ง การทำงาน ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่ได้ส่งใบลาตามระเบียบของทางราชการเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติและไม่แจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด อันมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ตัวอย่างกรณีผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพโดยสิ้นเชิง

ข้าพเจ้าขอรับสารภาพว่าข้าพเจ้าไม่ได้มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่ได้ส่งใบลาตามระเบียบของทางราชการเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติและไม่แจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบจริงตามข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าว

ตัวอย่างกรณีผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพเพียงบางส่วน/ปฏิเสธ

ข้าพเจ้าขอยอมรับว่าไม่ได้มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่ได้ส่งใบลาตามระเบียบของทางราชการเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติและไม่แจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบจริงตามข้อกล่าวหา แต่ในวันที่ ๑๔ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ข้าพเจ้ากลับมาปฏิบัติราชการตามปกติ แต่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้างานให้ไปร่วมประชุมกับหน่วยงานภายนอก ปรากฏตามเอกสารการลงทะเบียนเข้าร่วมประชุมที่นำมามอบให้คณะกรรมการสอบสวนในวันนี้

- ๒ -

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้ คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้า ให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(นายละทิ้ง การทำงาน)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ตัวอย่าง

หนังสือรับสารภาพ

เขียนที่ หมู่บ้านวิเวท
วันที่ ๒๐ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้าพเจ้า นายละทิ้ง การทำงาน อายุ ๔๓ ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ อาชีพรับราชการ
อยู่บ้านเลขที่ ๒๒ ถนนกิมบุรี ตำบลกิมนคร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โทร. ๐๘๕ ๑๒๓๔๕๖๗

ข้าพเจ้าขอรับสารภาพต่อคณะกรรมการสืบสวน/คณะกรรมการสอบสวน/ผู้บังคับบัญชาว่า

ตัวอย่างกรณีผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพโดยสิ้นเชิง

ข้าพเจ้าขอรับสารภาพว่ากระทำความผิดตามที่ผู้กล่าวหาจริงข้าพเจ้าไม่ได้มาปฏิบัติ
ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่ได้ส่งใบลาตามระเบียบของทางราชการ
เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติและไม่แจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบจริงซึ่งข้าพเจ้า
ไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าว

ตัวอย่างกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้การภาคเสธ

ข้าพเจ้ายอมรับว่าไม่ได้มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
โดยไม่ได้ส่งใบลาตามระเบียบของทางราชการเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติและ
ไม่แจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบจริง แต่ในวันที่ ๑๔ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ข้าพเจ้ากลับมา
ปฏิบัติราชการตามปกติ แต่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้างานให้ไปร่วมประชุมกับหน่วยงานภายนอก
ปรากฏตามเอกสารการลงทะเบียนเข้าร่วมประชุมที่นำมามอบให้คณะกรรมการในวันนี้

(ลงชื่อ)

ผู้ถูกกล่าวหา

(นายละทิ้ง การทำงาน)

บทที่ ๖
การสั่งพักราชการและ
ให้ออกจากราชการไว้ก่อน

บทที่ ๖

การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ คือ การสั่งให้ข้าราชการพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างการสอบสวนพิจารณาทางวินัย หรือระหว่างถูกฟ้องคดีอาญา หรือระหว่างต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา โดยงดเบิกจ่ายเงินเดือนและเงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือน ตลอดจนเงินช่วยเหลือต่าง ๆ ไว้ก่อน ทั้งนี้ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะไม่ให้ผู้นั้นอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อป้องกันมิให้เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา หรือมิให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น หรือเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการในประการอื่น และถ้าสอบสวนพิจารณาแล้วได้ความว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันพักราชการ โดยการสั่งพักราชการมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหมวด ๘ ของ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. กรณีที่จะสั่งพักราชการ มีได้ ๓ กรณีดังต่อไปนี้

๑.๑ มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การถูกตั้งกรรมการสอบสวนที่จะสั่งพักราชการได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ถูกลงตั้งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น ไม่ได้หมายความรวมถึงการถูกลงตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรงด้วย ซึ่งกรณีที่ถูกลงตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรงนั้น ยังสั่งพักราชการไม่ได้

๑.๒ มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

คำว่า “ถูกฟ้องคดีอาญา” นั้น แยกได้เป็น ๒ กรณี

- กรณีที่หนึ่ง ในกรณีที่ข้าราชการถูกฟ้องคดีอาญาโดยพนักงานอัยการเป็นโจทก์นั้น ข้าราชการผู้นั้นย่อมตกอยู่ในฐานะจำเลยนับแต่เวลาที่ได้ฟ้อง

- กรณีที่สอง ในคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์นั้น หากศาลยังมิได้ประทับรับฟ้องไว้พิจารณา ผู้ถูกฟ้องยังไม่ตกอยู่ในฐานะจำเลย จะถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา ยังไม่ได้จนกว่าศาลจะได้ประทับรับฟ้องคดีไว้พิจารณาแล้ว จึงจะถือว่าผู้นั้นตกเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

๑.๓ มีกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

คำว่า “ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา” หมายถึง ถูกพนักงานสอบสวนกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดอาญาโดยตกเป็นผู้ต้องหาแล้ว แม้ยังมิได้ถูกฟ้องคดีต่อศาลก็ตาม

๒. เหตุที่จะสั่งพักราชการ

แม้ข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีใช้ความผิดที่ได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษแล้ว ก็ยังสั่งพักราชการไม่ได้ จนกว่าจะมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๘ (๑) – (๕) ดังต่อไปนี้

๒.๑ ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

๒.๒ ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ โดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่า ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

๒.๓ ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

๒.๔ ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

๒.๕ ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ดังนั้น เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังกล่าวข้างต้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

อนึ่ง กรณีข้าราชการถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือต้องหาคดีอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญาที่ไม่ใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษนี้ ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าถึงแม้จะให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างถูกสอบสวนพิจารณาก็ไม่เสียหายแก่ราชการ หรือไม่มีพฤติกรรมที่แสดงว่าจะ เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นแต่ประการใด ก็ไม่จำเป็นต้องสั่งพักราชการทุกรายไป เว้นแต่ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว จึงจะต้องสั่งพักราชการเนื่องจากผู้นั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้

ตัวอย่าง นาย ก. ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการถูกฟ้อง เป็นจำเลยในคดีอาญาศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาจำคุก นาย ก. ตลอดชีวิต ในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ในกรณีที่ถูกฟ้อง และผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งพักราชการนาย ก. ในกรณี ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนและถูกฟ้องคดีอาญา เพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. หรือผลแห่งคดีอาญาซึ่งนาย ก. ผู้ถูกกล่าวหา หรือคู่ความอาจจะมีการต่อสู้คดีกันถึงสามชั้นศาล เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จ จึงได้เสนอสำนวน

การสอบสวนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ผลการสอบสวนคณะกรรมการฯ เห็นว่า ยังฟังไม่ได้ว่า นาย ก. กระทำผิดวินัย ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอ กรณีเช่นนี้ นาย ก. ยังตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา (เป็นจำเลยในคดีอาญา) ว่ากระทำความผิดอาญา ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษแล้ว แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่า กรณีนี้มีผลพินิจไม่ปรากฏชัด ก็ให้รอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา เพราะผลแห่งคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

๓. ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการ

ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการตามมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๗๘ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทนตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งออกตามความในมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย

๔. ระยะเวลาการสั่งพักราชการ

ระยะเวลาการสั่งพักราชการนั้น มาตรา ๑๐๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๗๙ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา

คำว่า “สอบสวนหรือพิจารณา” มีความหมายดังนี้

- ในกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หมายถึง การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจในขั้นตอนที่ต่อเนื่องกับการสอบสวน ซึ่งอาจเป็นการพิจารณาของผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือของ อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี และการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจต่อเนื่องกับการพิจารณาของ อ.ก.พ. ดังกล่าวด้วย ดังนั้น กรณีถูกตั้งกรรมการสอบสวน กรณีจะถึงที่สุดเมื่อการสอบสวนพิจารณาเสร็จและรายงานผลการสอบสวนนั้นไปยังผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ในกระบวนการพิจารณาทางวินัยของข้าราชการและผู้มีอำนาจดังกล่าวได้รับทราบผลการสอบสวนนั้นหรือได้มีคำสั่งเกี่ยวกับกรณีนั้นแล้ว และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือสั่งยุติเรื่อง หรือดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หาก อ.ก.พ. กระทรวงไม่มีมติเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเป็นอย่างอื่น และหากผู้แทน ก.พ. ซึ่งเป็นกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวง เห็นว่าการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือ มติ อ.ก.พ. กระทรวง ถูกต้องแล้ว การดำเนินการทางวินัยจึงถึงที่สุด

- ในกรณีต้องหาคดีอาญา หมายถึง การสอบสวนของพนักงานสอบสวนและการพิจารณาของพนักงานอัยการ

- ในกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หมายถึง การพิจารณาของศาลจนคดีถึงที่สุด ซึ่งอาจจะถึงที่สุดโดยโจทก์ถอนฟ้อง หรือโจทก์จำเลยไม่อุทธรณ์ฎีกา หรือศาลฎีกาได้พิพากษาแล้ว

ทั้งนี้ การพิจารณาคดีของศาลเช่น คดีอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ซึ่งศาลยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดจึงต้องถือว่ากรณียังอยู่ระหว่างการสอบสวนพิจารณาตามนัย

ข้อ ๗๙ ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว ถ้าผลการพิจารณายังไม่ถึงที่สุดผู้ถูกสั่งพักราชการจะขอกลับเข้าปฏิบัติราชการไม่ได้ ผู้บังคับบัญชาไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ ดังนั้น ถ้าคดีอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ถือว่าข้าราชการผู้นั้นยังอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาและผลคดียังไม่ถึงที่สุดควรรอสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลคดีอาญา

ตัวอย่าง นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขระดับชำนาญการ ต้องหาคดีอาญาข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา และถูกฝากขังอยู่ที่เรือนจำเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีคำสั่งพักราชการนาย ก. และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอผู้บังคับบัญชาให้รอผลคดีอาญาจนกว่าคดีจะถึงที่สุดซึ่งคดีนี้ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาว่า นาย ก. มีความผิดให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่ในชั้นศาลอุทธรณ์ ศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้องในระหว่างฎีกาศาลฎีกาได้อนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างฎีกาดังนี้ แม้ศาลฎีกาจะอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวเหตุสั่งพักราชการดังกล่าวจึงยังไม่สิ้นสุด ศาลฎีกายังไม่มีคำพิพากษาจึงต้องถือว่ากรณียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้นั้นจะขอกลับเข้าปฏิบัติราชการยังไม่ได้

อย่างไรก็ตาม แม้มติตรา ๑๐๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๗๙ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ จะกำหนดให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณาก็ตาม แต่หากผู้สั่งพักราชการผู้ใดได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่า สมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป ผู้มีอำนาจพิจารณาก็สามารถสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ หรือในกรณีที่ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วการดำเนินการทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ โดยข้อ ๗๙ ยังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในสาระสำคัญว่า หากผู้ถูกสั่งพักราชการประสงค์จะกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก็ให้ยื่นคำร้องทุกข์เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๒๒ และหากผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้นั้นไม่มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าจะ เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ผู้มีอำนาจพิจารณาก็สามารถสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นได้

๕. การสั่งพักราชการเมื่อมีเรื่องหลายกรณีหรือมีกรณีอื่นเพิ่มขึ้น

การสั่งพักราชการเมื่อมีเรื่องหลายกรณีหรือมีกรณีอื่นเพิ่มขึ้น ตามข้อ ๘๐ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้สั่งพักราชการเฉพาะในสำนวนหรือคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการเท่านั้น หากไม่เข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการแล้ว ก็ไม่สามารถสั่งให้พักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นได้ แต่หากเข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการแล้ว ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นทุกสำนวนหรือทุกคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการด้วย

๖. วันพักราชการ

ข้อ ๘๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้สั่งพักราชการตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก หรือ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

๗. คำสั่งพักราชการ

ข้อ ๘๒ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักราชการ ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งพักราชการ และวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

๘. การแจ้งคำสั่งพักราชการ

ข้อ ๘๒ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้แจ้งคำสั่งพักราชการให้ผู้ถูกสั่งพักราชการทราบโดยเร็วโดยให้นำข้อ ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กล่าวคือ ให้ผู้ถูกสั่งพักราชการลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกสั่งพักราชการไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ทราบได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่นก็ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกสั่งพักราชการ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักราชการซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักราชการได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การให้ออกจากราชการไว้ก่อน คือ การให้ข้าราชการผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาออกจากราชการ พ้นจากตำแหน่งและอัตราเงินเดือนไว้ก่อนระหว่างการสอบสวนพิจารณา เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ซึ่งการให้ออกจากราชการไว้ก่อนนี้เป็นผลให้ข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น พ้นจากตำแหน่งและอัตราเงินเดือน ซึ่งเป็นผลให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สามารถตั้งผู้อื่นให้ดำรงตำแหน่งนั้นแทนได้

การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ข้อ ๘๓ และข้อ ๘๔ ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการของการสั่งพักราชการบางข้อมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่โดยที่การให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีผลให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งและอัตราเงินเดือนซึ่งอาจบรรจุและแต่งตั้งคนอื่นแทนในตำแหน่งนั้นได้ ดังนั้น การให้ออกจากราชการไว้ก่อน จึงต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มเติมขึ้นจากการพักราชการบางประการ

๑. กรณีและเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ตามข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนว่า “ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนหรือพิจารณาหรือดำเนินการคดีนั้น

จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้”

ดังนั้น ผู้ที่จะถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงต้องเป็นผู้ที่อาจถูกสั่งพักราชการได้ คือ มีกรณีและเหตุที่จะถูกสั่งพักราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องการสั่งพักราชการ และมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนหรือพิจารณา หรือการดำเนินคดีนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็วด้วย

๒. ผู้มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ผู้มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็เหมือนกับผู้มีอำนาจสั่งพักราชการทุกประการ กล่าวคือ มาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทนตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งออกตามความในมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย

๓. ระยะเวลาการให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๗๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น จึงต้องให้ออกตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณาเช่นเดียวกับการพักราชการ

อย่างไรก็ตาม มาตรา ๑๐๑ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้นำวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับกรณีให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงสามารถร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ ได้

๔. การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อมีหลายกรณีหรือมีกรณีอื่นเพิ่มขึ้น

การให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่มีเรื่องหลายกรณีหรือมีกรณีอื่นเพิ่มขึ้นตามข้อ ๘๔ วรรคสอง กำหนดให้นำข้อ ๘๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้นจึงสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้เฉพาะในสำนวนหรือคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเท่านั้น หากไม่เข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ก็ไม่สามารถสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในสำนวนหรือคดีอื่น ๆ ได้ แต่หากเข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนทุกสำนวนหรือทุกคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

๕. วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้สั่งให้พักราชการไว้ก่อนแล้ว ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันสั่งพักราชการเป็นต้นไป เป็นกรณีสั่งพักราชการไว้แล้ว และสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ ซึ่งมีการสั่งสองครั้ง คือครั้งแรกสั่งพักราชการ ครั้งที่สองสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนดังนั้น ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้มีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการ สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ หากพิจารณาแล้ว

เห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว และกรณีที่ได้มีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการไว้แล้ว ผู้มีอำนาจจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้ ซึ่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีเช่นนี้จะต้องสั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

นอกจากนี้ ข้อ ๘๔ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในเรื่องนั้นให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุมขัง หรือจำคุก หรือในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามคำสั่งเดิมหรือตามวันที่ควรต้องให้ออกจากราชการไว้ก่อนในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

๖. คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๘๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ

๗. การแจ้งคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๘๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น จึงต้องแจ้งคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจำนวนหนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้วให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ทราบได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่นก็ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งในประเทศหรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

๘. การสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งที่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ออกจากราชการไว้ก่อน

การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑ นี้เป็นการออกจากราชการอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๗ (๔) ซึ่งการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นั้น มาตรา ๑๑๓ บัญญัติให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ

ดังนั้น ข้อ ๘๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ จึงกำหนดให้การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง และประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นตำแหน่ง

ที่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง ออกจากราชการไว้ก่อน ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน การนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนี้ ต้องทำควบคู่ไปกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน แต่โดยที่การดำเนินการนำความกราบบังคมทูล ต้องใช้เวลามากกว่า ดังนั้น กฎหมายจึงกำหนดให้พ้นจากราชการนับแต่วันที่สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ส่วนการสั่งให้ออกจากราชการสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าประเภทบริหารระดับสูง และประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ไม่ต้องนำความกราบบังคมทูล

การสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ

๑. การสั่งให้ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้ารับราชการ หมายถึง การสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกครั้งหนึ่งหลังจากพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ไปเป็นการชั่วคราว

๒. การสั่งให้ข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หมายถึง การสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกครั้งหลังจากออกจากราชการไปชั่วคราว

ข้อ ๙๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการไว้เป็นสาระสำคัญว่า ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่า ผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีจะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด แต่ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นด้วย

สำหรับการสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งที่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง กลับเข้ารับราชการ จะต้องดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งด้วย

การจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนหรือกรณีออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิกเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๑ วรรคห้า กำหนดว่า “เงินเดือนเงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น”

ตัวอย่าง นาย ก. ซึ่งถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ และได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และ ก.พ.ค. พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เป็นความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มีมติให้ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ซึ่งมาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “เมื่อ ก.พ.ค. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค.

มีคำวินิจฉัย” การสั่งลดโทษนาย ก. ตามมติ ก.พ.ค. ผู้บังคับบัญชาควรดำเนินการตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ซึ่งมีสาระสำคัญคือให้ลดโทษและให้กลับเข้ารับราชการ ในคำสั่งเดียวกัน

สำหรับการจ่ายเงินเดือนให้แก่ นาย ก. ระหว่างถูกปลดออกจากราชการ นั้น ผู้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ คือดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ส่วนเรื่องการจ่ายเงินเดือน นั้น มาตรา ๑๐๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้วางหลักไว้ว่า เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้นประกอบกับพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๗ (๒) ได้วางหลักว่า ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิดแต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ปลดออกหรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนดแต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็มอีกทั้งต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยมีคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิกเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งข้อ ๓ กำหนดไว้ว่า “ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วต่อมาได้มีการยกเลิก เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามคำพิพากษาของศาล หรือคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายให้กลับเข้ารับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนให้ผู้นั้นในระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งนั้น ดังนี้

(๑) กรณีมิได้กระทำความผิด หรือกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการที่มีใช้คำสั่งลงโทษทางวินัยให้จ่ายเต็มจำนวนของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับ

(๒) กรณีได้กระทำความผิด ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำหนด”

ซึ่งข้อ ๓ (๒) ของระเบียบกรมบัญชีกลางดังกล่าว ให้จ่ายเงินเดือนได้เช่นเดียวกับ มาตรา ๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒

แนวปฏิบัติในการจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการ

ตัวอย่าง นาย อ. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการผลการสอบสวนทางวินัยเห็นว่า นาย อ. ไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา โดย อ.ก.พ.จังหวัด มีมติให้ผู้บังคับบัญชา ก้าว นาย อ. ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอย่างเคร่งครัด และระมัดระวังอย่าให้เกิดเหตุการณ์ทำนองนี้อีกได้มีการแจ้งมติดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชา นาย อ. ทราบและรายงานการสอบสวนให้อ.ก.พ.กระทรวง...เพื่อพิจารณา (มาตรา ๑๐๓ วางหลักไว้ว่า “เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ...หรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง...”) จะถือว่า การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงถึงที่สุดแล้วตั้งแต่เมื่อใดจะจ่ายเงินเดือนให้กับ นาย อ. ระหว่างพักราชการอย่างไร

ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๕ บัญญัติว่า “ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งพักราชการ ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป” และมาตรา ๗ บัญญัติว่า “เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้นเมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด (๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมีวามองให้จ่ายเต็ม...” ดังนั้น การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการจึงต้อง พิจารณาว่ากรณีการดำเนินการทางวินัยที่เป็นเหตุให้ข้าราชการถูกสั่งพักราชการ ได้ถึงที่สุดแล้วหรือไม่

เรื่องนี้ผลการสอบสวนทางวินัยเห็นว่านาย อ. ไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่ต้องออกจากราชการกรณีอื่น จึงสั่งยุติเรื่องและได้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาแล้วมีมติให้ผู้บังคับบัญชา กำชับให้นาย อ. ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอย่างเคร่งครัด และระมัดระวังอย่าให้เกิดเหตุการณ์ทำนองดังกล่าวเกิดขึ้นอีก กล่าวคือ อ.ก.พ. กระทรวงมีความเห็นหรือเห็นชอบเช่นเดียวกับ อ.ก.พ. จังหวัด และได้รายงานการดำเนินการทางวินัยให้สำนักงาน ก.พ. ทราบต่อไป

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔ วางหลักไว้ว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หาก อ.ก.พ. กระทรวง ไม่มีมติเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเป็นอย่างอื่น และหากผู้แทน ก.พ. ซึ่งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวง เห็นว่าการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือ มติ อ.ก.พ. กระทรวง ถูกต้องแล้ว การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงถึงที่สุด

กรณี นาย อ. ถูกสั่งพักราชการตามกรณีดังกล่าวข้างต้น จึงถือได้ว่า นาย อ. ไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัยตามข้อกล่าวหาที่เป็นเหตุให้ถูกสั่งพักราชการ หน่วยงานต้นสังกัดจึงต้องจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้ นาย อ. เต็มจำนวนตามนัยมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ประกอบระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยมีคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิกเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓ (๒)

แบบ
การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
(แบบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ประกอบกับ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑
(พ.ศ. ๒๕๓๘))

คำสั่ง.....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง ให้ข้าราชการพักราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ^๑).....เลขประจำตัวประชาชน.....
 ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
 เลขที่ตำแหน่ง.....รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่า
 กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำ
 ความผิดอาญา).....ในเรื่อง^๒.....
 และมีเหตุให้พักราชการได้ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๗๘ (..) คือ^๓.

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๗๘
 จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๔).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๕.....

^๑ การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน

^๒ การระบุเรื่องที่ถูกลงตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

^๓ การระบุเหตุการณ์พักราชการตามกฎ ก.พ. ข้อ ๗๘ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ

^๔ ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๕ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน^๑).....เลขประจำตัวประชาชน.....
 ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
 เลขที่ตำแหน่ง.....รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่า
 กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำ
 ความผิดอาญา).....ในเรื่อง^๒.....
 และมีเหตุให้พักราชการได้ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๗๘ (.) คือ^๓.

.....
 และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้สั่งพักราชการนั้น
 จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๘๓
 จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟัง
 ผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๔).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๕.....

^๑ การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน

^๒ การระบุเรื่องที่ถูกลงตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

^๓ การระบุเหตุการณ์พักราชการตามกฎหมาย ก.พ. ข้อ ๗๘ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ

^๔ ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๕ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

แบบ พอก. ๓
(ให้กลับโดยไม่มีความผิด)

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ข้าราชการ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....วันที่.....พ.ศ.....
สั่งให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน^๑).....
เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ.....(ระบุประเภท).....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า..... (ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....มิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๘๗ หรือ ข้อ ๘๘ หรือข้อ ๘๙ (.....) จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ (หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๒).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๓.....

^๑ การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน

^๒ ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

* ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ข้าราชการ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....วันที่.....พ.ศ.....
 สั่งให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน^๑).....
 เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ.....(ระบุประเภท).....
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
 รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่.....เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า..... (ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือ
 ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้อง
 ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
 ข้อ ๘๗ หรือ ข้อ ๘๘ หรือข้อ ๘๙ (...) จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือ
 ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ (หรือกลับเข้ารับราชการ)
 ในตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
 โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๒).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๓.....

^๑ การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน

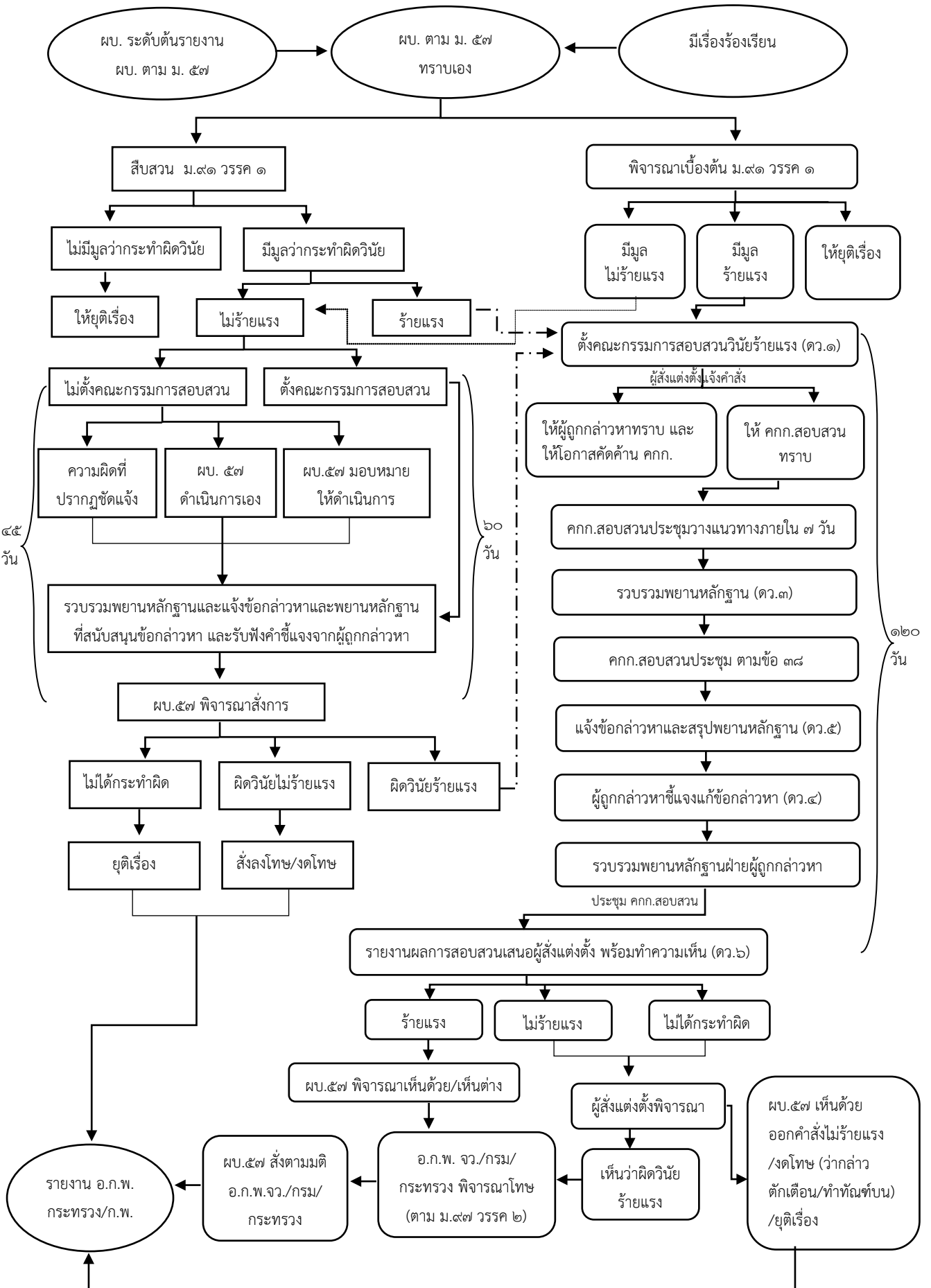
^๒ ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

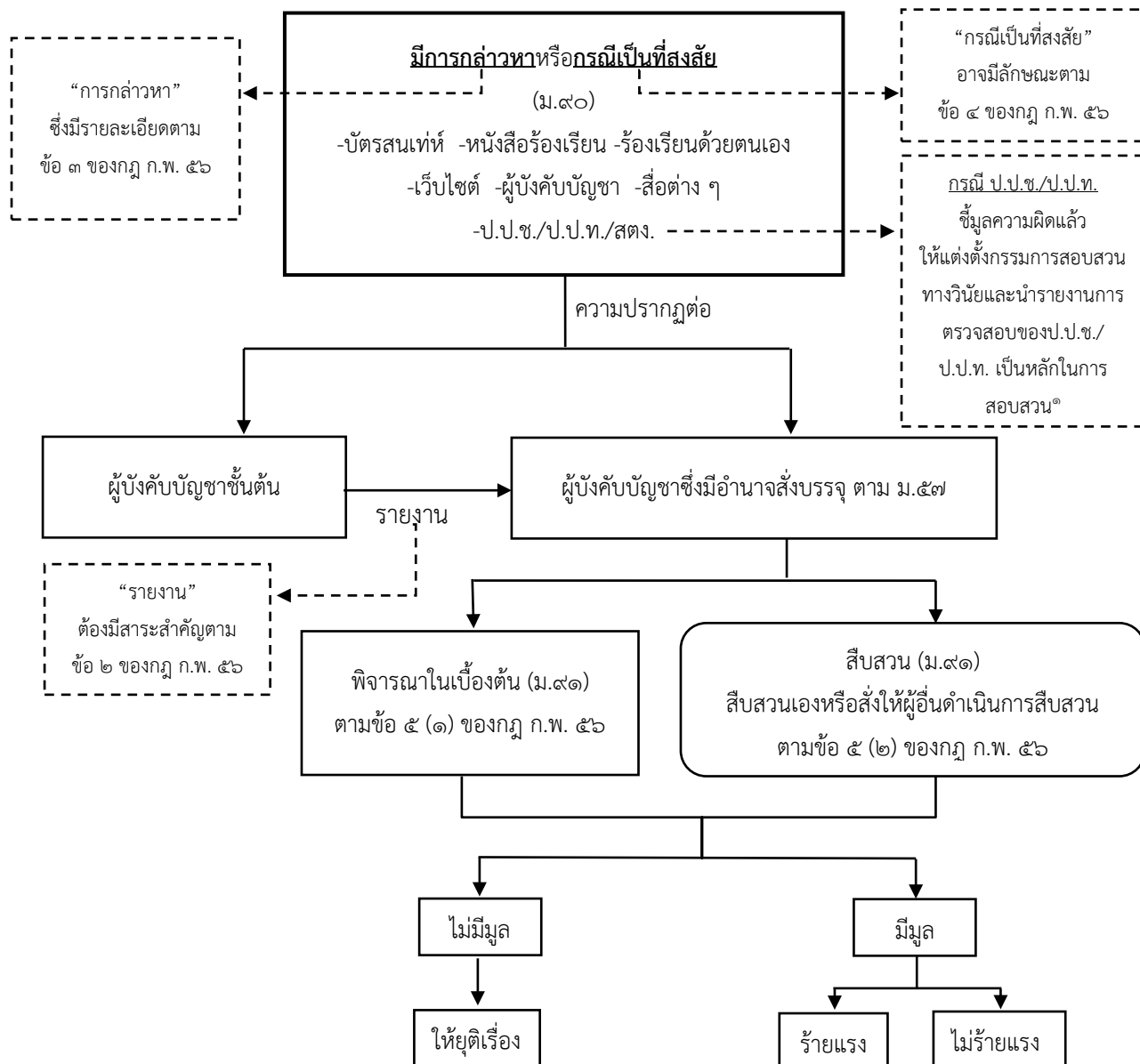
* ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก

ภาคผนวก

สรุปกระบวนการดำเนินการทางวินัย

สรุปกระบวนการชี้มูลความผิดทางวินัย

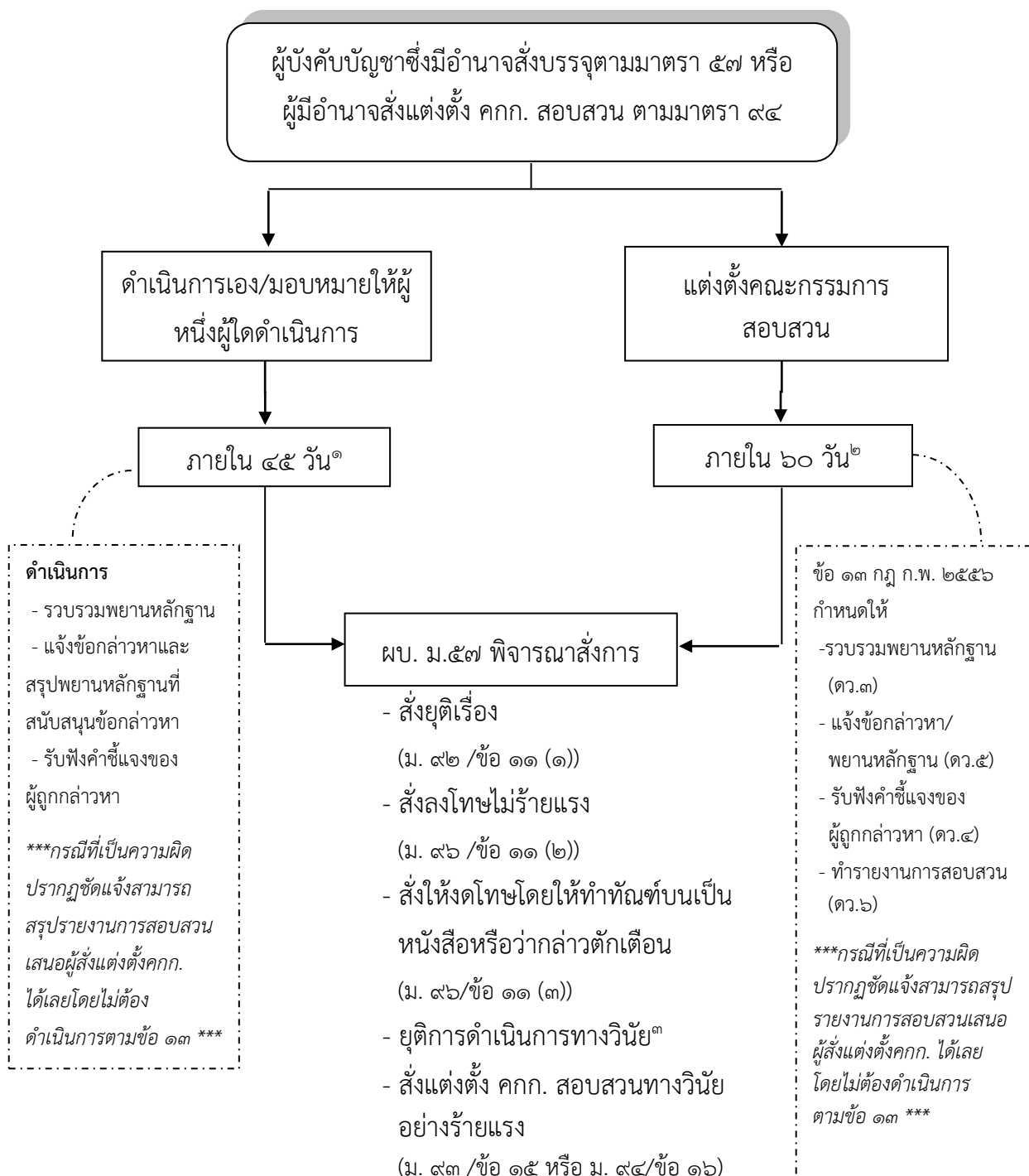

————— กระบวนการดำเนินการ

----- คำอธิบาย

๑ ในกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบพบว่าหน่วยงานของรัฐแห่งใด ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติ คณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

สรุปกระบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

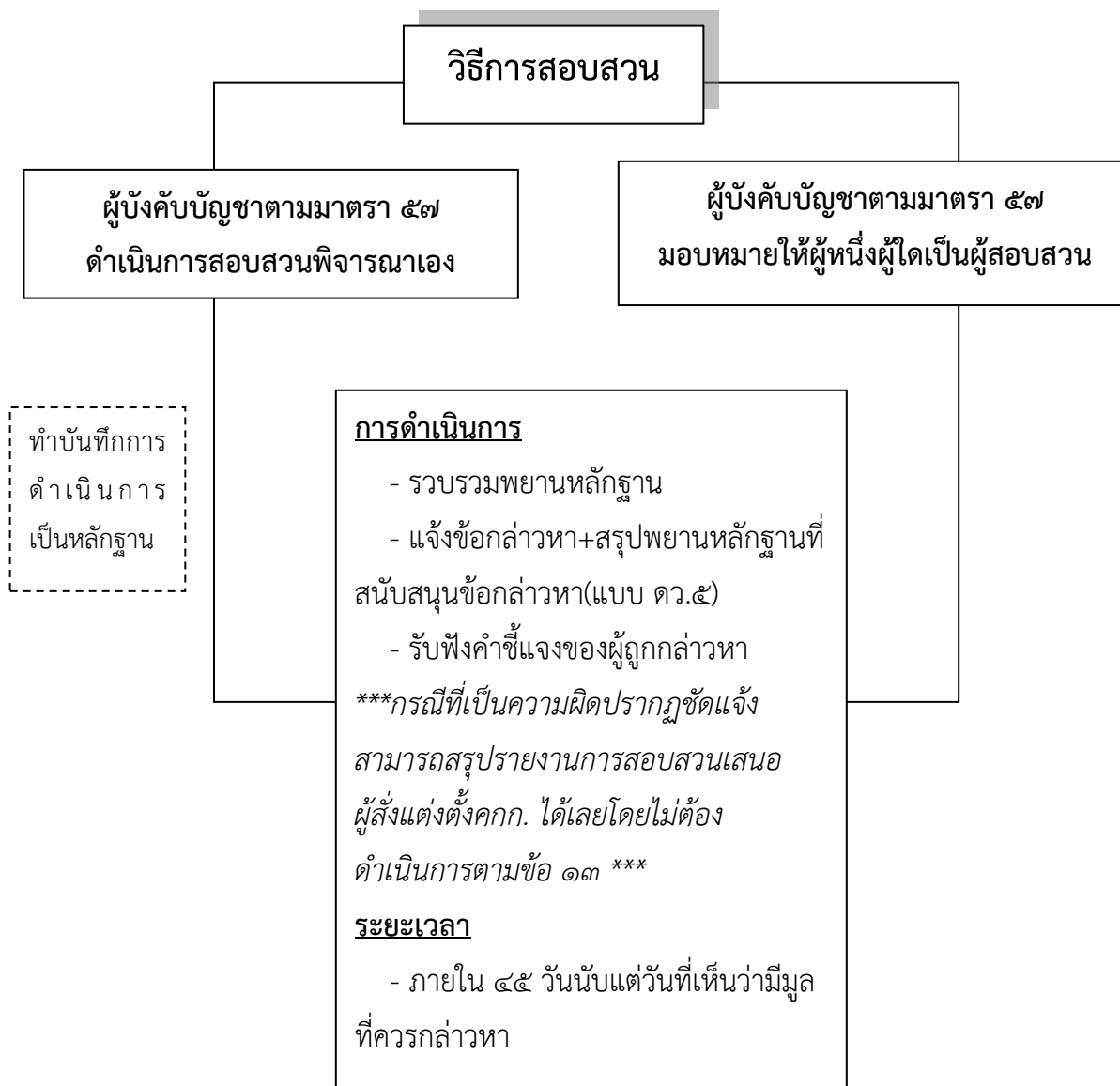

^๑ นับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๙

^๒ นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ตามข้อ ๑๓

^๓ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๔/๑๔๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐

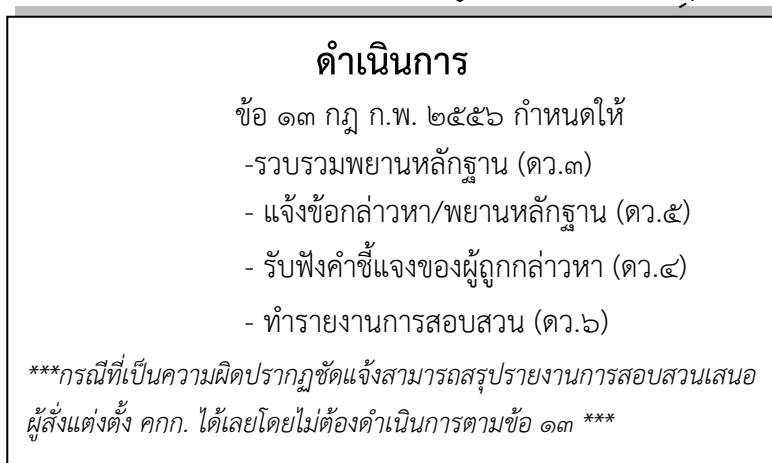
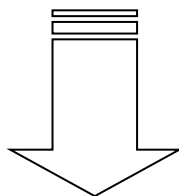
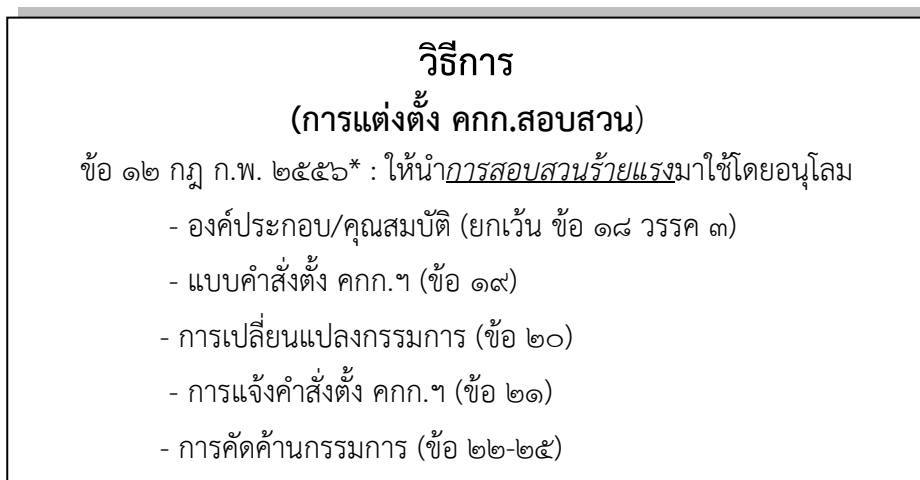
สรุปกระบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

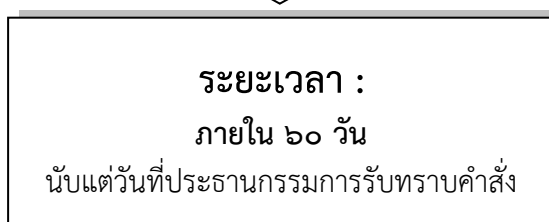
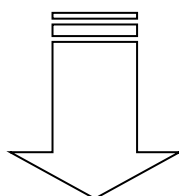
๑ เป็นระยะเวลาเร่งรัด เพื่อให้มีการดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๔๐/๒๕๕๕ และคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ อ ๑๑๕๑/๒๕๕๘

สรุปกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

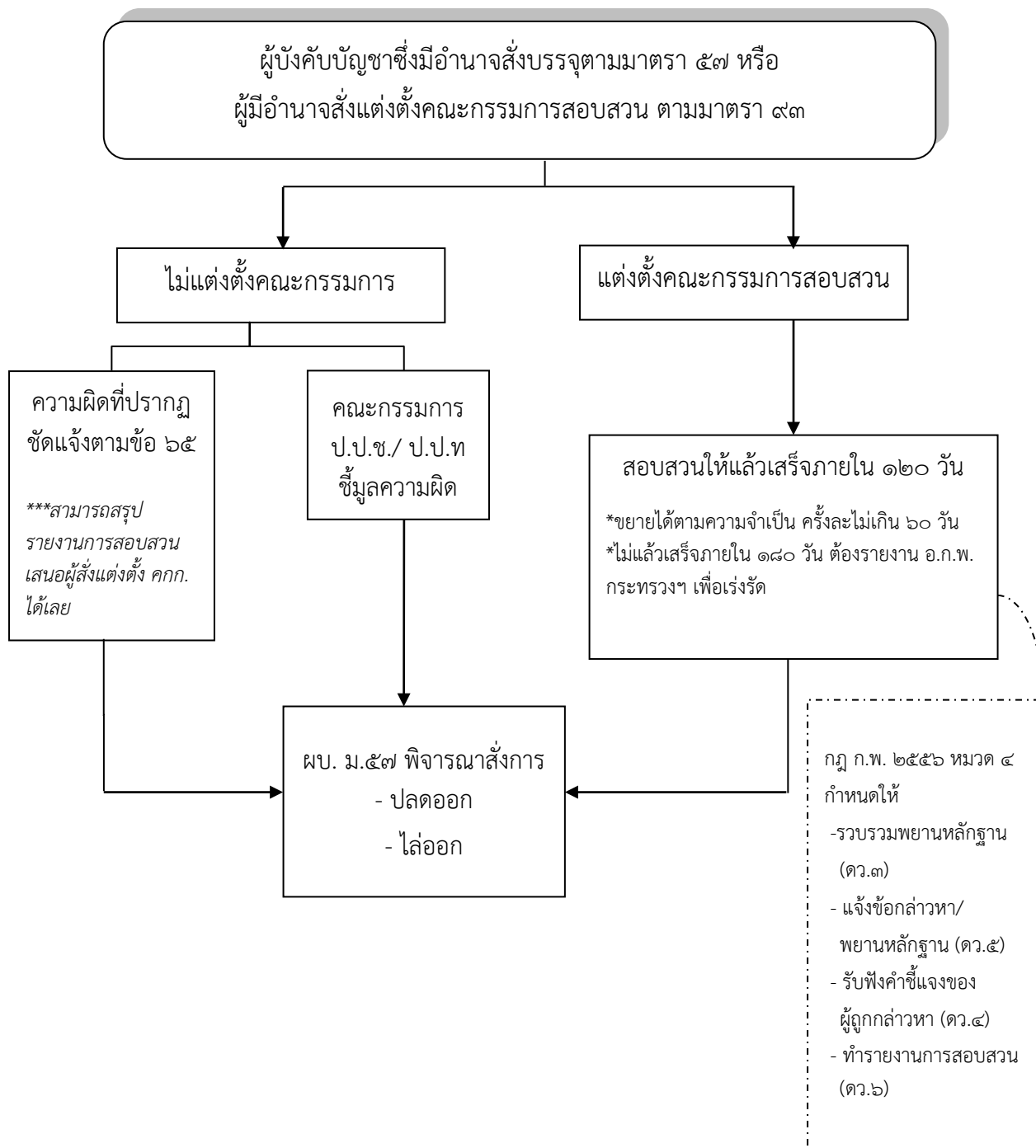
กฎ ก.พ. ๒๕๕๖
ไม่ได้กำหนดให้นำแบบ
ดว.๑-๖ มาใช้ แต่เพื่อให้
การดำเนินการเป็นไป
ในรูปแบบเดียวกัน
ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
จึงให้นำแบบ ดว.๑-๖ มาใช้
กับการสอบสวนวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงโดยอนุโลม

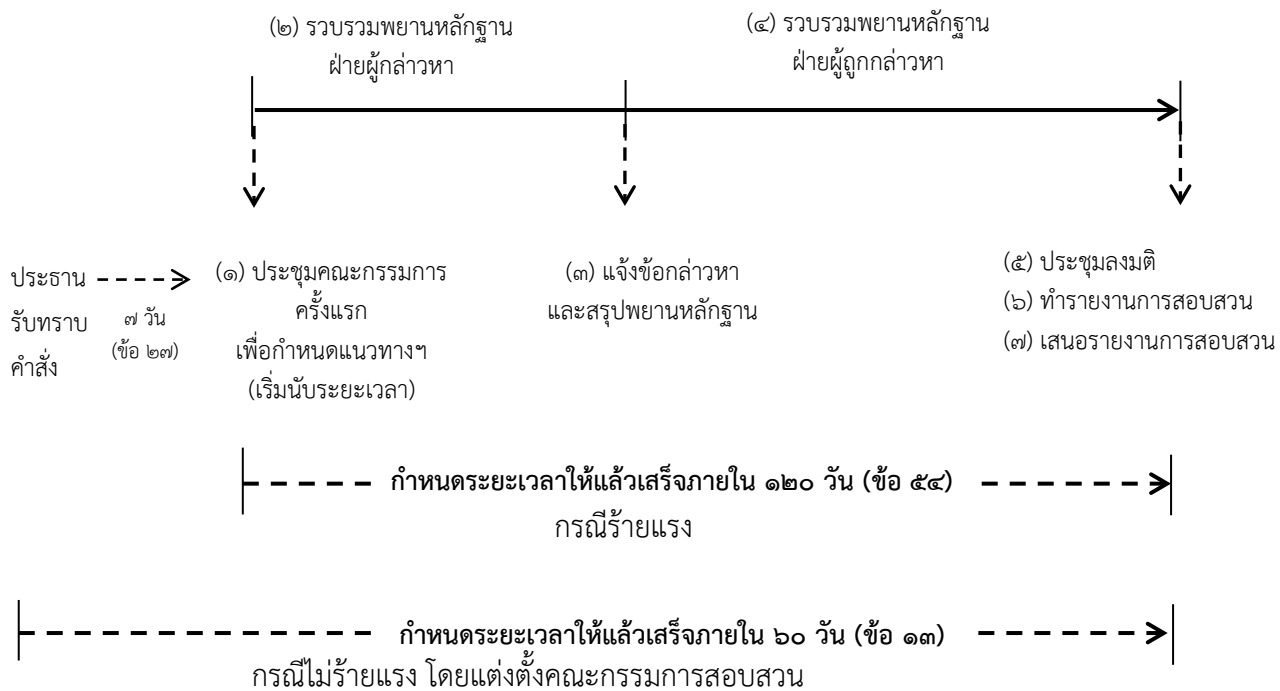
————— กระบวนการดำเนินการ

----- คำอธิบาย

สรุปกระบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

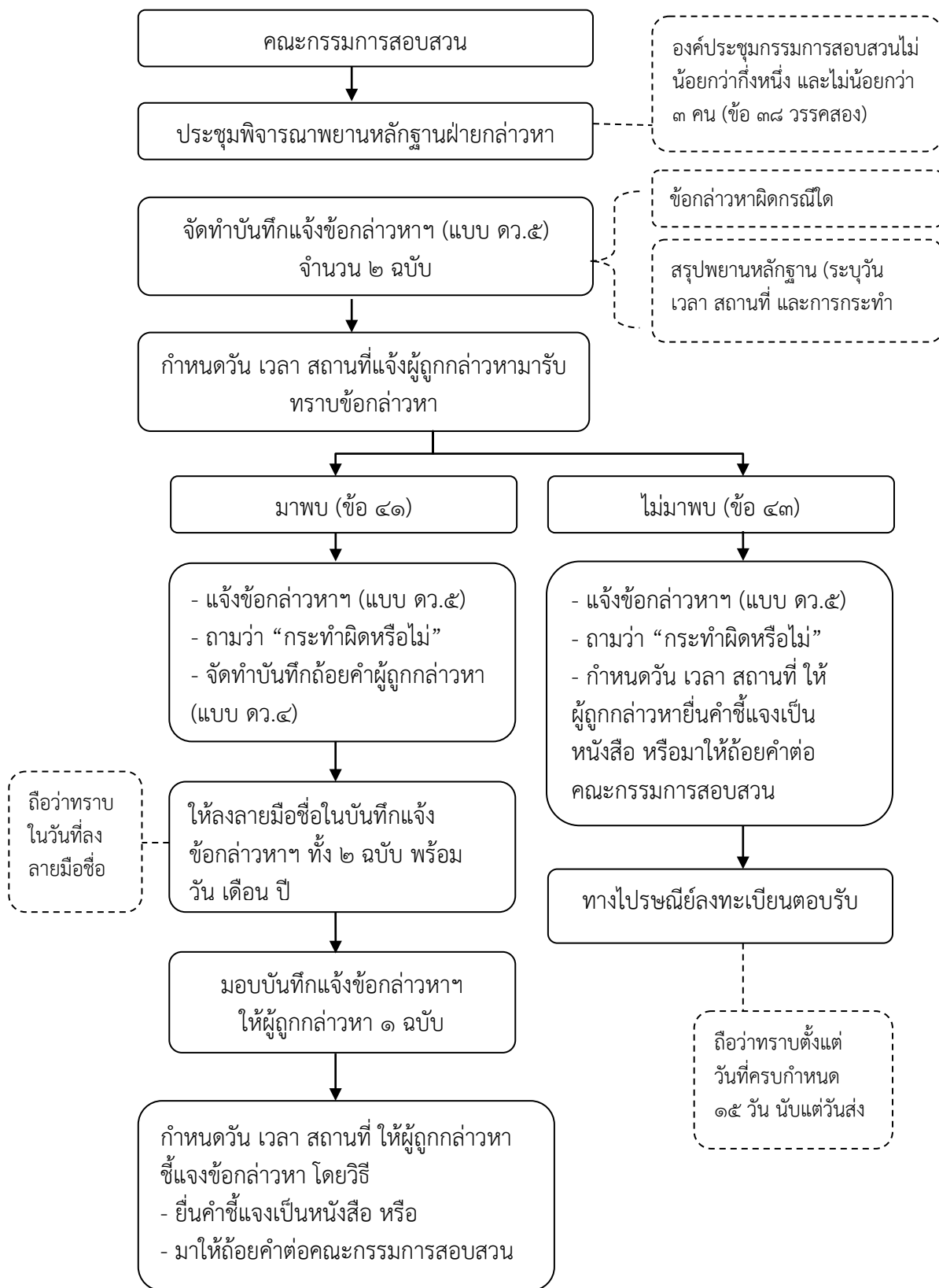

สรุปกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐาน

หมายเหตุ กรณีไม่ร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องแล้วเสร็จโดยไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ข้อ ๙)

สรุปกระบวนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน (แบบ ดว.๕)

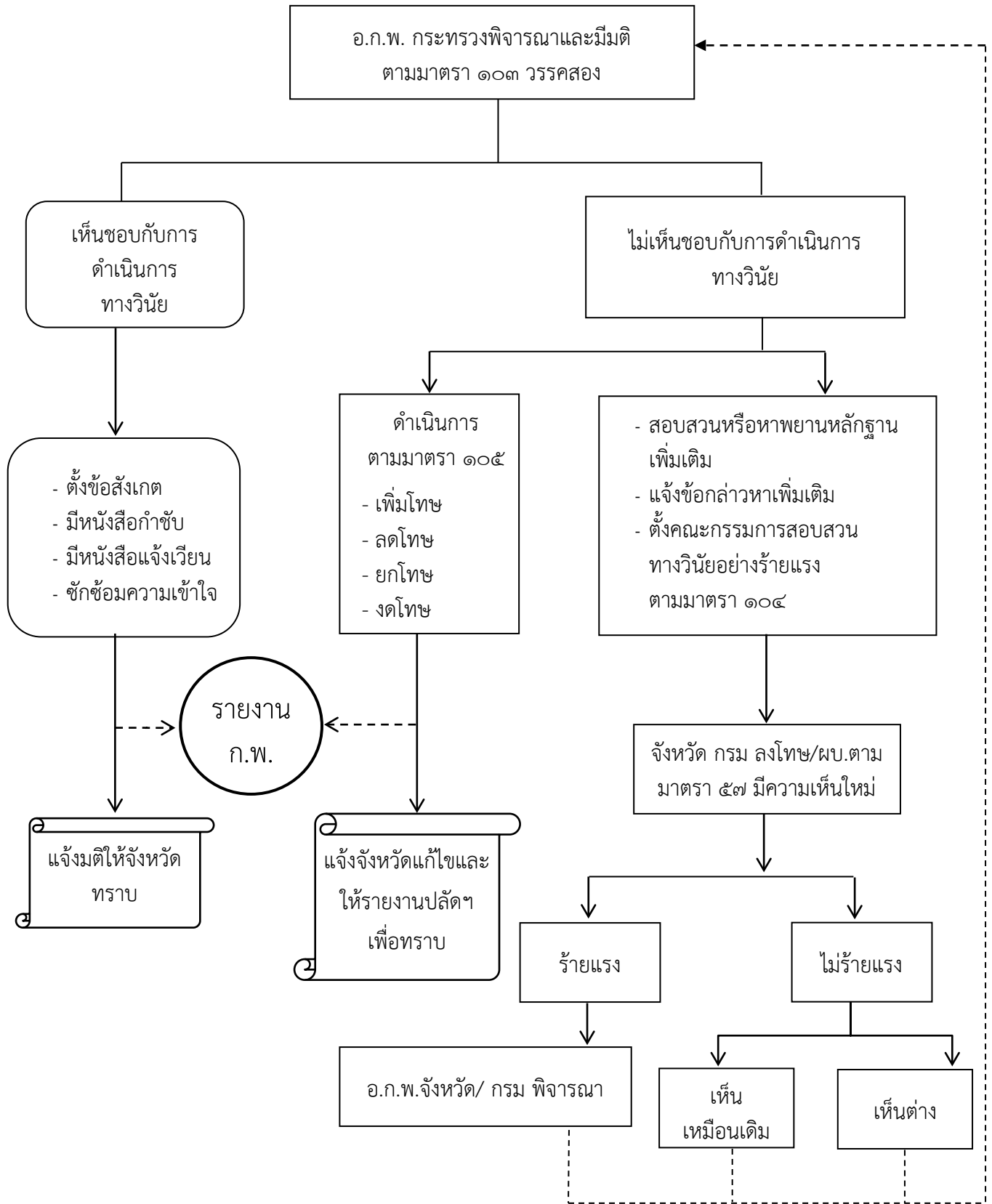

————— กระบวนการดำเนินการ

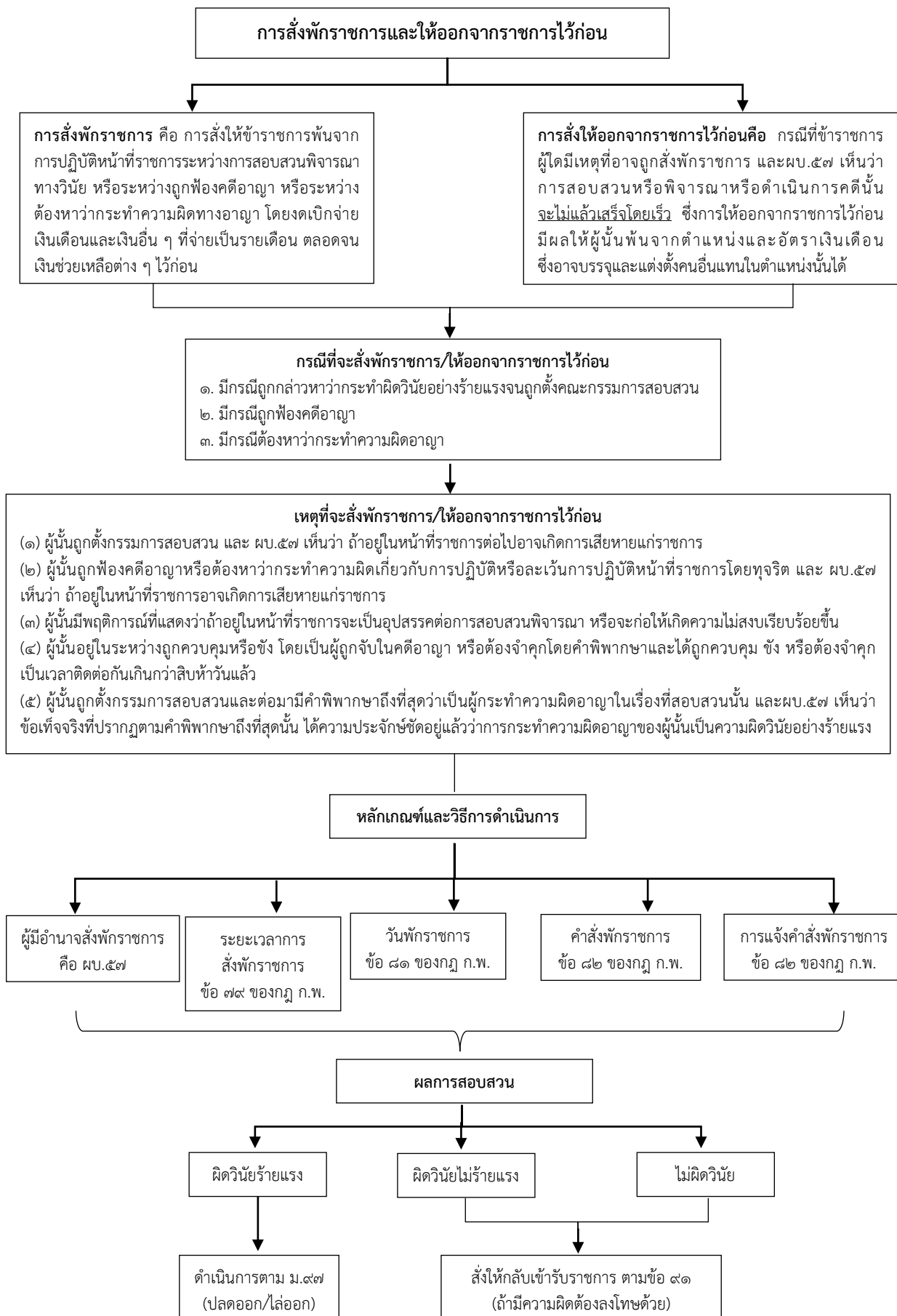
----- คำอธิบาย

* กรณีที่ได้พยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากแจ้งข้อกล่าวหาไปแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมตามข้อ ๔๘

สรุปกระบวนการดำเนินการตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง

สรุปกระบวนการสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗

ผู้สั่งฯ ม. ๕๗	ตำแหน่งประเภท												
	ทั่วไป				วิชาการ					อำนวยการ		บริหาร	
	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ทักษะพิเศษ	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ทรงคุณวุฒิ	ระดับ ต้น	ระดับ สูง	ระดับ ต้น	ระดับ สูง
ผวจ.	✓ ๕๗ (๑๐), (๑๑)	✓ ๕๗ (๑๐), (๑๑)	✓ ๕๗ (๑๐), (๑๑)		✓ ๕๗ (๑๐), (๑๑)	✓ ๕๗ (๑๐), (๑๑)	✓ ๕๗ (๙), (๑๑)						
อธิบดี/ ปลัดฯ (คำสั่งกรม)	✓ ๕๗ (๑๐)	✓ ๕๗ (๑๐)	✓ ๕๗ (๑๐)	✓ ๕๗ (๑๐)	✓ ๕๗ (๑๐)	✓ ๕๗ (๑๐)	✓ ๕๗ (๙)			✓ ๕๗ (๖)			
ปลัดฯ (คำสั่ง กระทรวง)								✓ ๕๗ (๘)			✓ ๕๗ (๕)	✓ ๕๗ (๒), (๓)	✓ ๕๗ (๒)
รมว.									✓ ๕๗ (๗)				✓ ๕๗ (๑)

ที่ นร ๑๐๑๑/ก ๓๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน (เวียนกระทรวง กรม และจังหวัด)

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐ วรรคสาม บัญญัติว่า อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ (หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

ก.พ. จึงมีมติกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ตามหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทน ตามมาตรา ๕๐ วรรคสาม ดังต่อไปนี้

๑. ผู้มอบหมายอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้รับมอบหมาย เว้นแต่การดำเนินการทางวินัยกับผู้ดำรงตำแหน่ง ในต่างประเทศ

๒. ผู้รับมอบหมายซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าส่วนราชการ หรือรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือระดับกรม หัวหน้า ส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาส่วนราชการเป็นอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี หัวหน้าส่วนราชการระดับต่ำกว่ากรมซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ประเภทบริหารระดับสูง ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ ตามตารางตำแหน่ง ผู้มอบหมาย และผู้รับมอบหมายท้ายหลักเกณฑ์นี้

๒

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติโดยแน่ชัดให้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการ จะต้องมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำไปนั้นมีอำนาจดำเนินการในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการนั้นควบคู่กันด้วย

๓. การดำเนินการทางวินัย กับผู้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศที่มีได้สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศ สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกดำเนินการทางวินัย และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงปฏิบัติแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ทำความเข้าใจกับปลัดกระทรวงการต่างประเทศ และเมื่อตกลงยินยอมให้มอบหมายได้แล้ว ให้ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ บันทึกข้อตกลงและลงลายมือชื่อมอบให้ไว้เป็นหลักฐานด้วย

๔. อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยที่จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนในเรื่องดังต่อไปนี้

๔.๑ การสืบสวนหรือพิจารณาเบื้องต้นตามมาตรา ๕๑ ประกอบกับกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ การสืบสวนทางวินัย การสั่งยุติเรื่อง การสั่งลงโทษหรืองดโทษ และการรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๑๐๓ ประกอบกับ กฎ ก.พ. และระเบียบ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การสั่งยุติเรื่อง การสั่งลงโทษหรืองดโทษ การดำเนินการในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญพิจารณา การสั่งหรือปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ. สามัญ และการรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๑๐๓ ประกอบกับกฎ ก.พ. และระเบียบ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ การสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๑๐๑ ประกอบกับกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๕ การมีคำสั่งใหม่เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ ยกโทษ หรือลงโทษ ตามมาตรา ๑๐๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๕. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ตาม ๔ จะมอบหมายให้ทั้งหมด หรือมอบหมายให้เฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และจะมอบหมายให้ดำเนินการเป็นการทั่วไปในทุกส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือจะมอบหมายให้ดำเนินการเฉพาะในส่วนราชการใด หรือเฉพาะรายหนึ่งรายใดก็ได้

๖. การมอบหมายให้ทำเป็นหนังสือตามแบบคำสั่งของทางราชการ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๖.๑ ชื่อและตำแหน่งของผู้มอบหมาย ตลอดจนผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อนุมาตราใด และชื่อหรือตำแหน่งของผู้รับมอบหมาย ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งนั้นหลายคนให้ระบุให้เพียงพอทราบได้ว่ามอบหมายให้ผู้ใด

๖.๒ ระบุอำนาจหน้าที่มอบหมายตาม ๔ ให้ชัดเจนและในกรณีที่มอบหมายให้เฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใดให้มอบหมายอำนาจหน้าที่ทั้งหมดในเรื่องนั้น

๖.๓ ในกรณีที่มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติแทนเฉพาะรายหนึ่งรายใด ให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้มีกรณีเป็นที่สงสัยตลอดจนส่วนราชการที่สังกัดอยู่ให้ชัดเจนด้วย

๗. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการยกเลิกหรือเพิกถอน เว้นแต่การมอบหมายโดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับมอบหมาย เมื่อผู้มีชื่อนั้นพ้นจากตำแหน่งการมอบหมายย่อมสิ้นสุดลง

๔

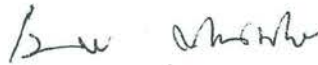
๘. เมื่อผู้รับมอบหมายได้ใช้อำนาจหน้าที่เสร็จสิ้นโดยส่งลงโทษ สั่งยุติเรื่องหรือสั่งงดโทษ และรายงานการดำเนินการทางวินัยให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๐๓ แล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการโดยส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้มอบหมายทราบ และถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่น จะแจ้งไปให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ประกอบการพิจารณาด้วย ก็ได้

๙. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจได้ดำเนินการทางวินัยตามที่ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ และยังคงดำเนินการไม่เสร็จก็ให้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

๑๐. หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางเบญจวรรณ สร้างนิทร)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

สำเนาถูกต้อง

(นายพรมพร นรินทร์หงษ์ทอง)

นิติกรเชี่ยวชาญ

ตารางผู้มอบหมาย และผู้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ผู้มอบหมาย	ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป ผู้รับมอบหมาย
๑. นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรี เจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๑)	- รองนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับ มอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดินให้เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ
๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๑)	- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ซึ่งได้รับมอบ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ แผ่นดินให้เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ
๓. นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรี เจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๗)	- รองนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับ มอบอำนาจตาม ๑ หรือ - ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๗)	- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ซึ่งได้รับ มอบหมายอำนาจ ตาม ๒ หรือ - ปลัดกระทรวง หรือ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อ รัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๔)	- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ซึ่งได้รับมอบ อำนาจตาม ๒ หรือ - ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ผู้มอบหมาย	ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป ผู้รับมอบหมาย
๖. ปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๗(๒)	- เป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะไม่อาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาอื่น
๗. ปลัดกระทรวงในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรี ตาม มาตรา ๕๗(๓) (๕) และ (๘)	<ul style="list-style-type: none"> - รองปลัดกระทรวง หรือ รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ หรือที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ - อธิบดี ผู้บังคับบัญชา หรือ - หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชา หรือมีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ
๘. ปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีในฐานะอธิบดีผู้บังคับบัญชา หรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๕๗(๖) (๙) และ (๑๐)	<ul style="list-style-type: none"> - รองปลัดกระทรวง หรือ รองหัวหน้าส่วนราชการ ตาม ๗ - รองอธิบดี ผู้บังคับบัญชา หรือ - หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรมตาม ๗
๙. ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗(๑๑)	รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา

หมายเหตุ เพื่อประโยชน์ในการใช้ตารางนี้ ขอให้ทำความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้ด้วย

(๑) ตำแหน่ง “รองนายกรัฐมนตรี” “รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี” “รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง” ถือเป็นตำแหน่งที่ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติแน่ชัด ให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ

(๒) “ปลัดกระทรวง” เป็นตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง (เว้นแต่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ) และหมายความรวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และปลัดทบวง

(๓) “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็นตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

(๔) “รองปลัดกระทรวง” ถือเป็นตำแหน่งที่ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติแน่ชัด ให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการรองจากปลัดกระทรวง เว้นแต่รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๕) หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีผู้บังคับบัญชาส่วนราชการเป็นอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี มีหลายส่วนราชการ เช่น เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการสำนักงานการศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ และเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

(๖) ส่วนราชการระดับต่ำกว่ากรม ที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง มีหลายส่วนราชการ เช่น คณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๗

สำนักงาน ก.พ.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๗ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔

เรียน (เวียนกระทรวง กรม และจังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔

ด้วย ก.พ. ได้ออกระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๒๓ ง วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบ
ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนตรี กาญจนะจิตตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ระเบียบ ก.พ.

ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งให้ออก
 ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ. จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ
 พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑
 ถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในระเบียบนี้ ให้สั่งให้ออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้อง
 ไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรต้องสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปก่อนวันที่ออกคำสั่ง ก็ให้สั่งให้
 ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ การสั่งดังกล่าว
 ไม่กระทบกระเทือนสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการนั้น

ข้อ ๔ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๘) ให้สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่
 ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกจากราชการ
 ตั้งแต่วันที่รับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ข้อ ๖ ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้อง
 เปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑
 ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามมาตรา นั้น

ข้อ ๗ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑ ให้สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่
 กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่มีการสั่งพักราชการหรือเป็นกรณี
 ที่ถูกควบคุม ชัง หรือต้องจำคุก ให้สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ต้องพักราชการ วันที่ถูกควบคุมชัง
 หรือต้องจำคุก แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
 ในระเบียบนี้ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรต้องสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปก่อนวันที่
ออกคำสั่ง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้
แต่ทั้งนี้การสั่งดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๙ ในกรณีที่ได้มีคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งปลดออกหรือ
ไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ต้องพักราชการหรือวันที่ต้องออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กระทำผิดวินัยเพราะเหตุละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลา
เกินสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ละทิ้ง
หน้าที่ราชการนั้น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุก หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องรับโทษจำคุก
แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหนักกว่าโทษจำคุก
ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่
ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่ง
เปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออกเป็นไล่ออก หรือไล่ออกเป็นปลดออก ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่
ออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าจะต้องสั่งเปลี่ยนแปลงวันออกจากราชการด้วย ให้สั่งลงโทษ
ย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้น

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๐
หรือมาตรา ๑๑๑ ไปแล้ว ถ้าจะต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ
ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ได้ออกจาก
ราชการไปก่อนแล้วเพราะถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น
หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการ
ไปแล้วนั้น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ได้พ้นจากราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึง
วันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือวันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมาย ก.พ. ออกตาม
มาตรา ๑๐๘ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ให้เลขาธิการ ก.พ. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง กำหนดตำแหน่งประธานกรรมการตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน (เวียงกระทรวง กรม จังหวัด)

โดยที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๑๘ กำหนดว่า ในขณะที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

ก.พ. จึงมีมติกำหนดตำแหน่งประธานกรรมการที่แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญดังต่อไปนี้

๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๑.๑ ประเภทบริหารระดับสูง ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับเดียวกับผู้ถูกกล่าวหา หรือ

๑.๒ ประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิในส่วนราชการอื่น

๒. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตำแหน่งอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน ๑ หรือประเภทบริหารระดับต้น ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๒.๑ ประเภทบริหารระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือ

๒.๒ ประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิในส่วนราชการอื่น

๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๓.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๓.๒ ประเภทอำนวยการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือ

๓.๓ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าระดับเชี่ยวชาญในส่วนราชการอื่น

๔. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๔.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๔.๒ ประเภทอำนวยการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือ

๔.๓ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าระดับเชี่ยวชาญ หรือ

๔.๔ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษในส่วนราชการอื่น

๕. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ประธานกรรมการ ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๕.๑ ประเภทบริหารระดับสูง หรือ

๕.๒ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

๖. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญลงมา ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๖.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๖.๒ ประเภทอำนวยการระดับสูง หรือ

๖.๓ ประเภทอำนวยการระดับต้น สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษลงมา หรือ

๖.๔ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการ หรือ

๖.๕ ประเภททั่วไประดับไม่ต่ำกว่าระดับอาวุโส สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการลงมา

๗. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปทุกระดับ ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๗.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๗.๒ ประเภทอำนวยการระดับสูง หรือ

๗.๓ ประเภทอำนวยการระดับต้น สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับอาวุโสลงมา หรือ

๗.๔ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าระดับเชี่ยวชาญ หรือ

๗.๕ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับอาวุโสลงมา หรือ

๗.๖ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งตั้งแต่ระดับ
ชำนาญงานลงมา หรือ

๗.๗ ประเภททั่วไประดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญงาน

ในกรณีที่แต่งตั้งประธานกรรมการจากข้าราชการพลเรือนนอกจากที่กล่าวข้างต้น
ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา โดยให้นำ
หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๓๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
การเทียบตำแหน่งอย่างอื่นเท่ากับการดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎ ก.พ. นี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักในการปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้กรมและจังหวัด
ทราบแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนตรี กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

คณะที่ปรึกษาการจัดทำคู่มือ

๑. นางสาวยุพิน	ต้นวิสุทธิ์
๒. นายเสมอ	ภาพภักดี
๓. นางกรองกาญจน์	นานาศรีรัตน์
๔. นายปกาสิต	คำจันทร์
๕. นายสุเทพ	นาคนาม
๖. นายนิพนธ์	จันดาร์ักษ์
๗. นายพุทธา	ศรีเกิน
๘. นายระวี	แววศรี
๙. นายเพชร	มาเทียน
๑๐. นายนรินทร์	ใบกอเต็ม
๑๑. นางสุมาลี	ทองศิริ
๑๒. นายนิคม	เสือดาว
๑๓. นางสาวพรรณฉนิต	ชัยจันทร์
๑๔. นายเกตุแก้ว	แก้วใส
๑๕. นายขวัญชัย	พาสนงภิญโญ
๑๖. นายรัฐพงศ์	นวลพันธุ์ชื่น
๑๗. นายไวพจน์	แสนใจธรรม
๑๘. นายสุจินต์	สิริอภัย

คณะผู้จัดทำ

๑. นางสาวสุณีย์พร	แดงภูมิ
๒. นางสาวกานติมา	ศรีโวหะ
๓. นางสาวหนึ่งฤทัย	ธรรมเลิศสกุล
๔. นางสาวสาวิณี	ลาวรรณ
๕. นางสาวอรุณี	วรรณไพบุลย์
๖. นายโชติวัฒน์	มงคลเกษตร
๗. นายอชิระวิชญ์	สุดขาว
๘. นายณัฐวุฒิ	บัวหุ้ง
๙. นางสาวกัญจิกา	เปลยพลอย
๑๐. นางสาวแคทรียา	อินทร์เต็ก
๑๑. นางสาวมานิตา	สุวรรณวงศ์
๑๒. นางสาวอรุณกมล	แช่กู่
๑๓. นายณปพน	แก้วย้อย
๑๔. นางสาวพรสุดา	จันทร์หา
๑๕. นางสาวจินตนา	บุตรชน
๑๖. นายปฏิญญา	จิรัฐดร
๑๗. นางสาวโนริสา	สมานพิกุลวงศ์
๑๘. นางสาววันทนา	บุญคล่า
๑๙. นางสาวศุภญา	วงศ์วรสันต์

ออกแบบปกคู่มือโดย โสทัดศนศึกษา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรัง

บรรณานุกรม

- เสาวภา แผ่สุวรรณ, จารุวรรณ คุณธรรม, ศักตริน โต๊ะเฮง, มานนท์ วงศ์มณฑุณ, จุฑาพิชญ์ สติริวิศาลกิจ, สุดชีวัน ดีเหลือ, . . . วรรณวิมล มะละเจริญ. (สิงหาคม ๒๕๕๗). *การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖*. กรุงเทพฯ: บริษัท ๒๑ เซ็นจูรี จำกัด.
- สำนักงาน ก.พ. (๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗). *แบบการดำเนินการทางวินัย*. นนทบุรี: สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.
- กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (กันยายน ๒๕๕๓). *คู่มือการดำเนินการทางวินัย*.
- กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (สิงหาคม ๒๕๕๗). *สรุปสาระสำคัญ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ.เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย*.
- กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ธันวาคม ๒๕๕๙) *คู่มือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ*
- ระวี แววศรี. "การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน". สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี. จังหวัดอุบลราชธานี
- สำนักงานก.พ. เรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ <https://www.ocsc.go.th> หน้า ๔๗ สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.
- สำนักงานกฤษฎีกา, "การเริ่มดำเนินการทางวินัยหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จุฬารัตน์แก้วกัญญา สำนักกฎหมายปกครอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๕ " ;<http://web.krisdika.go.th/pdfPage.jsp?type=act&actCode=๒๐๙> สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.
- สำนักงานก.พ. เรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ <https://www.ocsc.go.th> หน้า ๔๘-๔๙ สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.
- คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม, "ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว"; <http://mspc.ocsc.go.th/sites/default/file/๒๐๑๗-๐๔/book-๒๐๑๕-mspc-vol-๐๕.pdf> สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒.

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑

สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

วัน/เดือน/ปี : ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔

หัวข้อ: คู่มือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒) โดย กลุ่มเสริมสร้างวินัย
และระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)

คู่มือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒) โดย กลุ่มเสริมสร้างวินัย
และระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

Link ภายนอก: ไม่มี

หมายเหตุ:

.....

.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

สุชาภา วรินทร์เวช

(นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช)

ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้อนุมัติรับรอง

สุชาภา วรินทร์เวช

(นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช)

ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า)

วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

พศวีร์ วัชรบุต

(นายพศวีร์ วัชรบุต)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔